

PE-P

Nowe funkcjonalności

20 edycja Programu
Edukacyjno-Projektowego
[PE-P]

New functionalities

The 20th edition of the
Educational-Design Program
[PE-P]

Nowe funkcjonalności
20 edycja Programu
Edukacyjno-Projektowego
[PE-P]

New functionalities
The 20th edition of the
Educational-Design Program
[PE-P]

20 PE-P

PE-P

Nowe funkcjonalności
20 edycja Programu
Edukacyjno-Projektowego
[PE-P]

New functionalities
The 20th edition of the
Educational-Design Program
[PE-P]

2020

2021

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

schattdecor

Lab150

PL / EN

Spis treści Table of Contents

12	Pamiętnik
20	<i>Diary</i>
28	Rozmowy
60	<i>Talks</i>
90	Wnioski / <i>Conclusions</i>
100	PROJEKTY / PROJECTS
102	Multi
110	Together
118	Up
126	Modiway
134	Forest Night & Gray
140	Geo
146	Szpulki / <i>The Reels</i>
156	Studenci — Kontakty / <i>Students — Contacts</i>
158	Partnerzy / <i>Partners</i>
164	UAP i Pracownia / <i>UAP and Studio</i>
170	Podziękowania / <i>Acknowledgements</i>

01 **58** Firm i instytucji
Companies and institutions

05 **95%** Absolwentów pracuje w zawodzie
Graduates working in their profession

02 **135** Kooperacji
Collaborations

06 **218** Projektów
Designs

03 **259** Studentów
Students

07 **146** Prototypów
Prototypes

04 **6.75** Firm współpracujących
w skali roku
Cooperating firms a year

08 **33** Wdrożenia
Implementations

Grzegorz Łyskawiński (VOX)

Małgorzata Sarnicka (Schattdecor)

Maciej Maćkiewicz (Lab150)

Julia Grabowska (Lab150)

Marta Kurpińska (VOX)

Szymon Filoda (Lab150)

Tomasz Sęk (EGGER)

Anna Myślak (EGGER)

Katarzyna Bryze (VOX)

Katarzyna Laskowska (UAP)

Danuta Pawlik (Schattdecor)

Krzysztof Peliński (Lab150)

Joanna Lisiecka (UAP)

Dorota Balewicz (VOX)

Joanna Misiun (Schattdecor)

Kamila Loba (Schattdecor)

Agata Sargalska (UAP)

Natalia Polakowska (VOX)

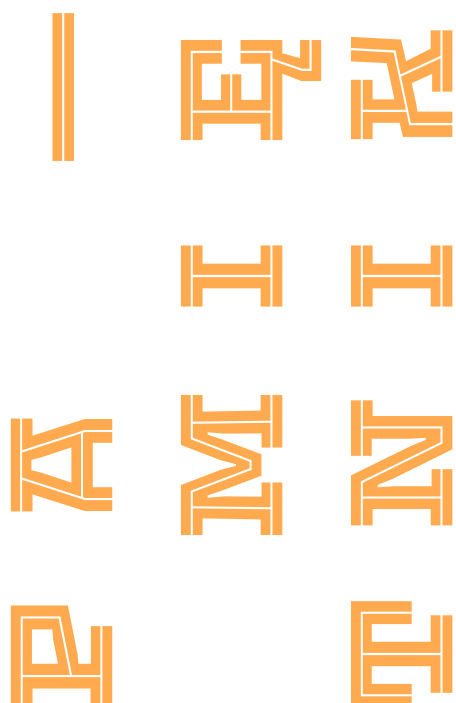
Łukasz Krzyżaniak (Lab150)

Przemysław Jędrowski (VOX)

Małgorzata Bernardy (VOX)

Początek marca 2020 roku – początek pandemii – jest cezurą pomiędzy czasem przedpandemicznym i bliżej nieokreślonym czasem popandemicznym.

Czy w naszym życiu rzeczywiście tak wiele się zmieniło?

Czy nasze odczuwanie rzeczywistości, przestrzeni wokół nas, jest odmienne?

Czy nasze priorytety przetasowały się, jedne straciły na sile, a pojawiły się nowe?

Czas – życie przed pandemią – w ciągłym biegu, przemęczeniu i zadyśnaniu, w zgiełku, w korkach, w zatłoczonych autobusach. W oczywistej dla nas bliskości z nieznanymi. Wielu poszukiwało ciszy, kawałka własnej przestrzeni.

Dla naszego zespołu: Pracowni i 19. edycji PE-P koniec lutego był czasem niezwykle intensywnym. Kumulacją działań. Apogeum wydarzeń i aktywności podczas targów ARENA DESIGN, spotkań branżowych, spotkań z przyjaciółmi Pracowni i PE-P, paneli dyskusyjnych. I PACH BACH. Lockdown. Komunikaty. CISZA > ZATRZYMANIE > NIEWIADOMA.

*

Brak gwaru dzieci wybiegających ze szkoły, dźwięku startujących samolotów, huku silników, szumu autostrad, kakofonii odgłosów zatłoczonych miast. CISZA. Spokój; dla wielu niepokój, lęk. Wiara i przesądzenie, że to chwilowe, przejściowe, niebawem minie... Wchodzimy w przestrzeń nowych doświadczeń, ciągle z bliskimi, w mieszkaniach, w swoich prywatnych przestrzeniach. Nauka i praca zdalna dla większości. Rodziny, studenci, dzieci, seniorzy i inni pozostają w domach. Zawieszona czasowo wędrówka i codzienny rytuał przemieszczania się z punktu A do punktu B – miejsca zatrudnienia, szkoły, uczelni.

*

Nową perspektywę dają mi webinaria „Jak nie zwariować podczas pandemii”, prowadzone przez dr. Mariusza Wirgę z zespołem. Co tydzień nowe prace warsztatowe, analiza uczuć, frustracji, naszego radzenia sobie ze zmianą, z nowym. ▶

- PL 04.2020 Szybko zaadaptowałam bibliotekę do pracy, by prowadzić zajęcia zdalne w jak największym komfortcie.
Aktywacja społecznych, sąsiedzkich zwyczajów niesienia pomocy słabszym, chorym, seniorom. Chęć przejścia wspólnie przez czas lockdownu, niewiadomej.
Ograniczenie kontaktów społecznych. Rodziny wielopokoleniowe w przestrzeni dzielonej między niezliczoną ilość zadań. Wspólne mieszkanie, praca, codzienne aktywności – tygodniami, miesiącami. Ten kompleks nowych doświadczeń, tak intensywnej bliskości domowej, odczuwamy tym silniej, że parki, place zabaw, nawet lasy są niedostępne.
Czyli nie ma gdzie wyjść, nie ma dokąd uciec, nie ma konferencji, szkoleń, delegacji, koncertów, festiwali. Przestrzeń domowa stała się zamkniętą wielozadaniową puszką, na którą chyba nikt nie był przygotowany. Wielu nie potrafi odnaleźć się w domowym zaciszu, w tej niedogodnej bliskości.
- 05.2020 Często powraca do mnie myśl, że istotą dobrego, głębokiego przeżywania życia, codzienności, są narracje, opowiadanie historii.
Pytanie: Czy mamy na to czas?
Czy chcemy, potrafimy wsłuchać się w opowieści innych?
- 06.2020 Zakończony semestr i rok akademicki 2019/2020 w systemie online. Przez ponad trzy miesiące nie spotkałam się fizycznie z żadnym studentem, jak i z zespołem UAP, z którym pracuję na co dzień. Doświadczyłam, jak większość z nas, pracy zdalnej z własnej, prywatnej przestrzeni, mojego domowego zacisza.
Zrozumiałam, że trzeba dać czas, sobie, nam, naszemu zespołowi 20. PE-P. Pandemia zdominowała życie nas wszystkich, porozstawiała nas po kątach, nie dając wyboru. Po raz pierwszy odczułam niemożność podejmowania wielu aktywności, niemożność planowania. Zmiana otworzyła jednak nowe przestrzenie, z których korzystałam z przyjemnością. Jedną z nich było doświadczenie pracy w odosobnieniu, w ciszy, bez zespołu fizycznie wokół.
- 07.2020 Największe uczelnie świata oraz polskie uczelnie prywatne zakomunikowały: system nauki online w kolejnym roku akademickim. Potwierdziło to moje plany przeformatowania programu 20. edycji PE-P. W pewnym sensie powróciłam do pierwotnych założeń, rozpisanych w 1999 roku jako program dwuetapowy, realizowany podczas kolejnych 2 semestrów. Ilość niewiadomych, jakie piętrzą się przed nami z każdym

- PL tygodniem: opóźnione dostawy materiałów, przesuwane terminy targów, festiwali designu, nie daje przestrzeni do planowania w krótszym przedziale czasu.
Ze względu na niestabilną sytuację na rynku partnerzy PE-P mogą zrezygnować z udziału. Jednak bez względu na okoliczności – nie odpuszczam.
- 08.2020 Jest ostateczna decyzja: Meble VOX, Profile VOX i EGGER przystępują do 20. edycji PE-P! Dołączają do stałego partnera naszego programu – Schattdecor.
Można spokojnie żeglować po mazurskich akwenach, poczuć przestrzeń, zmianę tak potrzebną po 5 miesiącach pracy z domowej biblioteki.
- 09.2020 Zbieramy materiały, zaczynamy badania na dużej grupie, a drugi etap badań pogłębionych z wybranymi osobami. Wywiady prowadzę online, pierwszy raz nie ma możliwości wejścia do przestrzeni i jej udokumentowania – technologie znowu okazują się pomocne.
Intensywne przygotowania do procesu 20. PE-P. Bogata korespondencja z partnerami: szczegóły, materiały, opcje prowadzenia szkoleń i konsultacji niezależnie od warunków sanitarnych... Z Joanną pracujemy nad organizacją pleneru w Skokach, wreszcie wspólna praca ze studentami w realu, do której tak tęsknię. Tym razem tylko studenci PE-P, pełna koncentracja, całe spektrum warsztatów i super zespół: Justyna, Paweł, Joanna, Agata i nasi partnerzy!
- 10.2020 Początek roku akademickiego 2020/21 realizujemy w systemie hybrydowym. Niestety już w pierwszym tygodniu część studentów pozostała na kwarantannie, co spowodowało nagłą zmianę i decyzję o przeprowadzeniu Pleneru 20. PE-P w systemie zdalnym. Rozczarowanie? Nie, nauczyłam się akceptować te nagłe zmiany kierunków i przygotowałam się na każdą okoliczność.
To pierwsze takie doświadczenie i dla nas, dydaktyków, i dla studentów. Justyna zapoznała ich z procesem badawczym, który pomoże w zbudowaniu programów projektowych.
W kolejnych tygodniach szkolenia online. Pierwsze spotkania studentów z naszymi partnerami, nadal z użyciem połączeń zdalnych, jednak możliwe jest budowanie więzi zrozumienia i wsparcia. Niezwykłe doświadczenie. I wielka wdzięczność dla wszystkich biorących udział w tym procesie! (wszystkie osoby zaangażowane w procesie 20. PE-P w credits, str.170 / a cześć w rozmowach, str.28)

- PL 11.2020 Kolejne szkolenia – wprowadzenie z przygotowania do druku paneli oraz szkolenia EGGER.
Proces projektowy. Jesteśmy świadkami tworzenia nieoczywistych rozwiązań w odpowiedzi na nowe potrzeby podczas doświadczeń pandemicznych. Fascynujący czas.
Pierwsze konsultacje projektów z partnerami.
Pierwsze wydruki wybranych projektów paneli ściennych.
- 12.2020 Zbliżamy się do finału. Wstępne modele projektów w skali 1:1. Kolejne konsultacje projektów, wszystkie online.
- 1.1.2021 Zaczynamy trzecią dekadę XXI wieku! Wielu w odosobnieniu, w ciszy, nadal w tej samej przestrzeni – w domu. W mroźną noc pod gwiazdzistym niebem, na łące, z sąsiadami obserwujemy fajerwerki. W ten sposób życzymy sobie z nieznanymi Szczęśliwego Nowego Roku, jak Indianie sygnałami dymnymi...
- 01.2021 Zaprzyjaźniona dziennikarka miesięcznika „BIZNES meble.pl”, Anna Szypulska, przychodzi w styczniu z taką wiadomością: 20. edycja PE-P otrzymała nominację **do głosowania na najbardziej oczekiwane przez branżę meblarską wydarzenia 2021 roku**. „Aniu, to taki wielki promyk światła w pandemicznej rzeczywistości” pisałam w @, dziękując całej redakcji. Sama nominacja była wyróżnieniem, dowodem zaufania, że będzie konkretnie, że pobudzimy do refleksji.
Zwycięzcą rankingu jest Salone del Mobile.Milano, na drugim miejscu targi Warsaw Home & Contract a na trzecim – 20. edycja PE-P! Jesteśmy szczęśliwi, dziękujemy, że głosowaliście na nas i czekacie na spotkania z nami. Kolejno głosy oddano na „Zniesienie ograniczeń wynikających z pandemii. Powrót do normalności – do spotkań, podróży, uczestnictwa w różnego rodzaju branżowych wydarzeniach – bez strachu i obostrzeń” oraz bliskie nam „Meble Polska”, gdzie PE-P gościł kilkakrotnie.
14. stycznia – Obrady Jury, zorganizowane w Lab150, na przestrzeni 400 m²; było to pierwsze spotkanie większości po kilku miesiącach kontaktu zdalnego. Pozostali członkowie Jury, Joanna i studenci połączeni byli z nami online. Przygotowaliśmy roboczą wystawę wykonanych przez młodych projektantów modeli w skali 1:1 oraz wydruki paneli ściennych.
Wykorzystaliśmy tę sytuację do zgromadzenia materiałów wizualnych do filmu o procesie 20. PE-P.

- PL Zakończenie pierwszego semestru; żegnamy się z częścią studentów, wybierając kolejną pracownię projektową. Spotkamy się na sesji fotograficznej i wystawie!
Czas kuligu, zabaw śnieżnych. Europa dostała prezent w postaci prawdziwej zimy z mrozem, śniegiem i akwenami wodnymi skutymi lodem. Morsujący weszli w stan podwyższonej ekscytacji, w tym ja – morsująca z krótkim stażem, fanka niezwykłych spotkań.
- 02.2021 Płynnie przechodzimy do drugiego semestru z grupą dziesięciu studentów, których projekty – wybrane przez Jury – podlegają rozwojowi. Dokumentacja wykonawcza to dla nich kolejna możliwość współpracy z zespołem Lab150.
Początek cyklu webinarium o kondycji polskich uniwersytetów. Prof. Anna Giza-Poleszczuk przedstawia analizę wpływu reform na system akademicki oraz stan obecny, poszukiwanie dobrych praktyk. I co dalej? Jakie mamy opcje?
Nasilają się niedogodności wynikające z pracy/studiowania zdalnego. Ta wiodąca forma komunikacji z zespołami współpracowników, studentów, partnerów, zleceniodawców, staje się coraz trudniejsza, uciążliwa.
- 03.2021 Od dłuższego czasu chodząc po lesie rozmyślałam, jak komunikować 20. edycję PE-P. Wreszcie myśli się krystalizują. Postawiłam priorytet: stworzyć nowe doświadczenie zmysłowe, powiązane z procesem badawczo-projektowym, poruszaniem się w nowej przestrzeni – rzeczywistości pandemicznej. Używając tradycyjnego języka – fotografii – stawiam na budowanie kompozycji nieoczywistych, minimalistycznych obrazów, ustawianie obiektów-projektów w przestrzeni wolnej od kontekstu przeznaczenia. Chcę ograniczyć ilość postaci występujących w kadrach wszystkich projektów oraz zastosować nieobecny, nieistotny strój. Potrzeba wrażenia zmysłowego jest związana z naszymi doświadczeniami pracy, życia, komunikacji podczas roku światowej pandemii. Istotne staje się podkreślenie nieoczywistości naszego bytu, odczuć niepewności, niewiadomej, w odróżnieniu od materializacji dobrostanu, permanentnego idealizowania rzeczywistości.
Lustro w rękach narratora – inne spojrzenie, odsłona, perspektywa, pokazanie detali, istotnych cech. Symboliczne ukazanie postaci w wybranych scenach: w neutralnym uniformie, bez detali i akcesoriów.
- 04.2021 Założenia narracji wizualnej przedstawiam Joannie, Agacie i studentom. Zaczęliśmy wspólną pracę na budowaniem scenariuszy sesji fotograficznej – prezentacji w postaci storyboardu. Pojawiło się kilka

problemów. Grupy studentów nie mówiły jednym językiem wizualnym, co zagrażało czystości narracji. Koncepty prezentacji – dokumentacji fotograficznej własnych projektów – okazały się trudne dla większości zespołów. Przeszkodą był zapewne brak kontaktu z finalnym, fizycznym obiektem – prototypem, jak i wizji spójnego komunikatu własnego dzieła, dystansu i emocjonalne, wybiórcze postrzeganie projektu.

Staże, praktyki, praca w VOX to wyzwanie. Okazało się, że większość studentów ma taki plan. Czas pokaże; wybór należy do VOX.

Proces prototypowania w Lab150 w toku. Oczekiwanie na kolejną partię materiałów zawieszają montaż obiektów na czas nieokreślony.

Kasia z Adamem przedstawili grupę neutralnych akcesoriów, jednakowych dla wszystkich kolekcji. Studenci wspólnie projektowali, modelowali, poszukiwali materiałów i odpowiedniej, matowej szarości dla sparametryzowanych obiektów. Największym wyzwaniem stały się rośliny, istotne dla projektów *Modiway* i *Szpulki*. Szukając rozwiązania dla języka narracji studenci stworzyli serię umownych roślin z papieru o odpowiedniej gramaturze. Cięte laserowo, a następnie malowane, zdematerializowały materiał wyjściowy. Pracując przy scenariuszu sesji fotograficznej rozpoczęli nowy tor projektowy.

05.2021 Proces prototypowania w Lab150 nadal trwa. Jego wyjątkowość w porównaniu do poprzednich dziewiętnastu edycji polega na niedostępności materiałów czy też niezwykle wydłużonego czasu na ich pozyskanie podczas pandemii (to odrębny wątek, o którym rozmawiamy z Anną Myślak, str. 46). Lab150 otwiera się dla studentów, którzy zapoznają się z jego technologiami, mają pierwszą możliwość zobaczenia swoich projektów w postaci prototypów lub ich części oczekujących na montaż. Wielki dzień!

Koniec maja i tak długo oczekiwana sesja fotograficzna. Przygotowania trwają kilka miesięcy. Wreszcie przechodzimy do kreatywnego działania, co jednocześnie daje możliwość spotkania i wspólnej pracy zespołu PE-P ze studentami i fotografem, Igozem Drozdowskim.

Proces sesji dokumentowany jest przez Radka Wysockiego i Piotra Małeckiego, którzy zmontują kolejny film o naszych działaniach.

06.2021 Czas selekcji zdjęć. Powstaje ważny zbiór, język wizualny, który posłuży komunikacji działań 20. PE-P w katalogu, mediach społecznościowych, materiałach prasowych. Studenci szlifują opisy projektów.

Prowadzę niezwykle wartościowe rozmowy z partnerami PE-P, by stworzyć wspólną opowieść o naszych doświadczeniach w ramach 20. edycji. Danka Pawlik była w zespole Schattdecor, pierwszym, któremu przedstawiłam założenia oparte na współpracy z branżą meblarską

w celu edukacji studentów. Pamiętam akceptację formy współpracy i konkretne ustalenia. Dodatkowo niezwykle cenne polecenia, kontakty z Balmą i BRW.

Czas pracy w komisji rekrutacyjnej, poznajemy kandydatów na studia na kierunku projektowanie mebla w kolejnym roku akademickim.

07.2021 Studenci definitywnie nas opuścili, zaangażowali się na stażach, pojęli pracę, a nieliczni wyjechali na wakacje. Zaczynają się trzy miesiące bez intensywnych kontaktów.

Wybór przestrzeni wystawy na Warsaw Home & Contract. Wspólnie z Joanną Misun i Joanną Lisiecką budujemy kolorystykę materiałów. Potrzebujemy energii i subtelności oraz kontrastu dla projektów 20. PE-P.

Czas organizacji materiałów do scenografii wystawy, spotkania z EGGER, konsultacje konstrukcyjne z Lab150, ustalenia logistyczne. Krótkie wakacje.

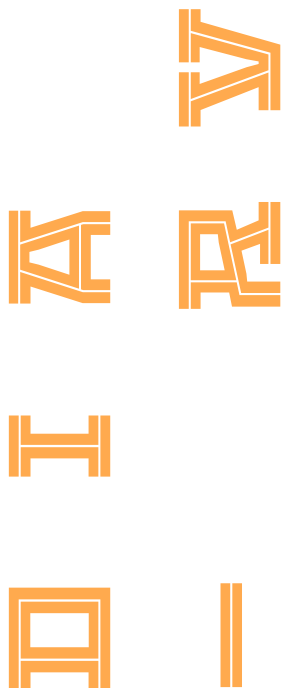
08.2021 Dalsze szlifowanie tekstów, rozmów do katalogu i materiałów prasowych.

Praca nad katalogiem z redaktorką tekstów, Alicją Gorgoń i grafiką, Szymonem Sznajderem.

Przygotowania wystawy na Warsaw Home & Contract. Projekt realizuje Joanna Lisiecka. Asystuję przy pracach nad filmem o procesie 20. PE-P. Krótkie wakacje.

09.2021 Projekt katalogu, proces kreacji i składu do druku. Praca z Szymonem jest niezwykła, dba o każdy szczegół. Szukamy subtelności na poziomie doboru formatu, papieru, wszelkich niuansów, które zbudują wartościowe wydawnictwo przekazujące ideę projektu, poziom współpracy, proces i dostarczą doznań estetycznych.

Przed nami spotkania na Łódź Design Festival 2.0, druk katalogu i publikacja w sieci oraz film o procesie 20. PE-P. ■

The beginning of March 2020 – the onset of pandemic – is a caesura between the pre-pandemic and the undetermined post-pandemic times.

Have our lives actually changed that much?

Is our sense of reality, space around us, different?

Have our priorities been shuffled, one losing their potency, and the other coming to be?

The time – life before the pandemic – people constantly rushing, overwhelmed and exhausted, in endless commotion, traffic jams, crowded buses. In obvious closeness to strangers. Many had longed for silence, a piece of our own space.

For our team: the Studio and 19. edition of PE-P, the end of February was incredibly intensive. Culmination of activity. Peak of events and operations during the ARENA DESIGN fairs, professional talks, meetings with friends of the Studio and PE-P, discussion panels. And WHAM BAM. Lockdown. Announcements. SILENCE > PAUSE > UNKNOWN.

*

No kids chattering after school, no buzzing planes, roaring engines, murmuring highways, cacophony of city noises. SILENCE. All quiet; anxiety and fear for many. Faith and belief that it is all temporary, transitional, soon be gone... We enter the area of new experiences, constantly with our loved ones, in our private spaces. Remote education and work for most. Families, students, children, seniors and others stay at home. Temporarily suspended migration and daily ritual of moving from A to B – work place, school, academy.

*

I gain a new perspective from webinars: “How to stay sane during the pandemic” conducted by Dr. Mariusz Wirga and his team. Every week brings new assignments, analysis of feelings, frustrations, our dealing with the change, the new. ▶

EN

APRIL 2020

I quickly adapted the library as my work place to carry out online classes in comfort.

Social customs of neighbourly help to the weak, sick and seniors activated. We want to go through the lockdown, the unknown – together.

Social distancing. Extended families in one space, divided into innumerable functions. Live together, work together, do daily activities together – for weeks, for months. This complexity of new experiences, this intense closeness at home, are so much more overwhelming with parks, playgrounds and even forests locked down.

There is nowhere to go, nowhere to run, there are no conferences, trainings, delegations, concerts, festivals. The home space has become a multifunctional tin of sardines, and no-one was prepared. Many cannot find themselves in such a domestic retreat, inconvenient closeness.

MAY 2020

I have a recurring thought that the essence of good, deep approach to life, to reality, are narratives, telling stories.

Question: Can we spare time for that?

Can we and want we listen to the stories of others?

JUNE 2020

The online semester and academic year 2019/2020 are over. For more than three months I have not physically met any students or the University team, with whom I work day in day out. As most, I have experienced remote work from my own private space, my domestic seclusion.

I realized we need to give time, to ourselves, to our 20. PE-P team. The pandemic has dominated our lives, ruled the roost, left no choice. It is the first time I have felt unable to do many activities, unable to plan ahead. Still, the change has opened new spaces, which I use with pleasure. One of them has been the experience of working on my own, in silence, with no team physically around.

JULY 2020

The largest academies in the world as well as Polish private schools have announced: another academic year online. This confirms my plans to reformat the 20. edition of PE-P programme. In a way, I have returned to the initial objectives, written in 1999, regarding a two-stage programme to be executed over 2 subsequent semesters. We face a number of unknowns every week: delayed delivery of materials, postponed fairs and design festivals – short-term planning is impossible.

Due to the unstable market situation, the PE-P partners might give up on participation. Whatever the circumstances – I am not giving up.

EN

AUGUST 2020

The final decision: VOX, VOX Profiles and EGGER are joining in the 20. edition of PE-P! Along with our regular partner – Schattdecor.

Now we can carefreely sale on the Mazurian waters, feel the space, the change so needed after 5 months of working from the home library.

SEPTEMBER 2020

We are gathering materials, starting studies on a large group, and the second stage of in-depth research with selected persons. I will conduct the interviews online. For the first time, we cannot enter and document the space – technologies come in useful again.

Intensive preparations for the 20. PE-P process. Vast correspondence with the partners: details, materials, options of remote trainings and consultations regardless of the sanitary conditions... Joanna and I are working to organize a plein-air in Skoki, finally, actual, real-life meetings with students I have been missing so much. Only PE-P students this time, full focus, whole spectrum of workshops, and the team: Justyna, Paweł, Joanna, Agata and our partners!

OCTOBER 2020

The 2020/2021 academic year commences in the hybrid system. Unfortunately, in the very first week a number of students are quarantined, which causes a sudden decision about holding the Plein-air 20. PE-P online. Disappointment? No, I have learnt to accept the sudden changes and prepared for every case.

It is the first such experience for us, teachers, and for students as well. Justyna introduces them to the research process to help them develop programmes for their projects.

Online trainings in the following weeks. The initial meeting of students with our partners, still remotely, but it is possible to establish a bond of understanding and support. Unusual experience. And great appreciation to all those engaged in the process! (All persons engaged in the 20. PE-P process in credits, p.170 / and some in interviews, p.60)

NOVEMBER 2020

More trainings – introduction to preparing panels for print, and EGGER.

Design process. We witness the development of non-obvious solutions in response to the new needs during pandemic experience. Fascinating time.

First consultations of designs with the partners.

First print outs of selected wall panels.

DECEMBER 2020

We are approaching the final. Preliminary models of designs to 1:1 scale. More consultations – online.

EN 1 JANUARY 2021 Here comes the third decade of the 21. century! Mostly solitary, in silence, in the same space – at home. It is a starry night; on the meadow, with our neighbours, we watch the fireworks show. This way, we wish Happy New Year to strangers, like Indians would with their smoke signals...

JANUARY 2021 In January, a friendly journalist of the “BIZNES meble.pl” monthly, Anna Szypulska, breaks such news: The 20. edition of PE-P is nominated to **the poll for events most anticipated by the furniture industry in 2021**. “Anna, it is a big glimmer of hope in the pandemic reality,” I write @, thanking the editorial team. The nomination itself is a distinction, a sign of trust that it will be powerful and encourage reflection.

Salone del Mobile.Milano leads the ranking, followed by the Warsaw Home & Contract fairs, and the 20. edition of PE-P comes third! We are so happy and grateful that you have voted for us and want to meet us. The votes were cast for “Lifting the pandemic restrictions. Back to normal – meetings, travelling, participation in all kinds of professional events – without fear and constraints” and our dear “Meble Polska” furniture trade show, where PE-P has been several times.

14. January – Jury proceedings organized at Lab150 on 400 m²; it is the first actual meeting participated by most of us after months of remote contact. Other members of the Jury, Joanna and the students are connected online. We have prepared a working exhibition of models, made by the young designers to 1:1 scale, and print outs of the wall panels.

It is a good occasion to gather visual materials for the film about the 20. PE-P process.

The first semester ends; we say good-bye to some students, who choose another design studio. We will all meet again at the photo shoot and exhibition!

The time of sleigh rides and winter fun. Europe has received a gift of real winter with frost, snow and ice-bound lakes. Ice swimmers are on alert, me included – a new enthusiast of these unusual meetings.

FEBRUARY 2021 Fluently, we go into the second semester with a group of 10 students, whose designs – selected by the Jury – are being developed. Executive documentation gives them another opportunity to work with the Lab150 team.

First of the cycle of webinars on the condition of Polish universities. Prof. Anna Giza-Poleszczuk analyses the effect of reforms on the academic system and the present state, searches for good practices. What's next? What are our options?

EN Inconveniences of the remote work/study intensify. This leading form of communication with collaborating teams, students, partners, commissioners, becomes increasingly difficult, oppressive.

MARCH 2021 I walk around in the forest thinking how to communicate the 20. edition of PE-P. Finally, my ideas crystallise. Priority: create a new sensual experience connected with the research and design process and moving about in the new space – the pandemic reality. By means of a traditional language – photography – I focus on building non-obvious minimalistic images, placing objects-designs in the space independent from their context of use. I want to limit the number of characters in the frames of all designs as well employ absent, irrelevant clothing. The need for sensual impressions is connected with our experience of working, living and communication during the year of global pandemic. It is important to emphasise the non-obviousness of our being, the sense of anxiety, unknown, as opposed to materializing the well-being and permanent idealization of reality.

The narrator's mirror – another look, different view, perspective, details, vital features. Symbolic presentation of characters in selected scenes: in neutral uniforms, no details, no accessories.

APRIL 2021 I present the objectives of visual narrative to Joanna, Agata and the students. Together, we start working on building scenarios for the photo shoot – storyboard presentation. A few problems arise. Groups of students do not speak one visual language, which disturbs the purity of narrative. The concepts of presentation – photo documentation of their projects – prove difficult for most teams. The obstacle is probably the lack of contact with the final physical object – prototype, as well as no vision of a consistent communication of their work, no distance, and selective perception of the project.

Internships, practices, working for VOX is a challenge. It turns out that most students have the same plan. Time will tell; VOX will make the choice.

The prototyping process at Lab150 in progress. Waiting for another batch of materials puts the assembly of objects on indefinite hold.

Kasia and Adam have presented a group of neutral accessories, uniform for all collections. Together, the students designed, modelled, searched for materials and appropriate matt gray for parametrised objects. The biggest challenge are plants, crucial for *Modiway* and *Reels* projects. Looking for a language of narratives, the students create a series of imaginary plants from paper of proper density. Laser cut, and

EN

next painted, they have dematerialised the starting material. Working on the scenario for the photo shoot, the students have initiated a new design direction.

MAY 2021

The prototyping process at Lab150 still in progress. As compared to the previous 19 editions it is special due to the inaccessibility of materials or the extremely long waiting time to obtain them during the pandemic (this aspect is discussed by Anna Myślak here: p.77). Lab150 opens for students, who become familiar with its technologies and have the first opportunity to see their designs as prototypes or parts waiting for assembly. It's a big day!

The end of May and long awaited photo shoot. Preparations have taken several months. Finally, we go into creative action and have the chance to meet and work together: the PE-P team, students and a photographer, Igor Drozdowski.

The photo shoot process is documented by Radek Wysocki and Piotr Małecki, who will make another film about our activities.

JUNE 2021

Time to select the photos. This important collection makes up the visual language to communicate the 20. PE-P operations in the catalogue, social media, press materials. Students polish the descriptions of their designs.

I have precious talks with PE-P partners in order to create a common story about our experiences related to the 20. edition. Danka Pawlik was in the Schattdecor team, the first one I presented with the objectives based on collaboration with the furniture industry for students' education. I remember how they accepted the suggested form of cooperation and particular arrangements. Additionally, I got precious recommendations, contacts with Balma and BRW.

The time of recruitment commission, we get to know the candidates to the furniture design faculty in the next academic year.

JULY 2021

Students have definitively left, engaged as interns, employed, some have gone on holiday. Three weeks without intensive contacts begin.

Selecting exhibition space at Warsaw Home & Contract. With Joanna Misun and Joanna Lisiecka, we are building the material colour scheme. We need energy and subtlety as well as contrast for 20. PE-P designs.

It is time to organize materials for exhibition stage set, meet up with EGGER, consult Lab150 regarding construction, do logistics. Short vacation.

EN

AUGUST 2021

Further work on texts, interviews for the catalogue, press materials.

Working on the catalogue with an editor, Alicja Gorgoń and a graphic designer, Szymon Sznajder.

Preparing exhibition for Warsaw Home & Contract – project executed by Joanna Lisiecka. I assist the works on the film presenting the 20. PE-P process.

Short vacation.

SEPTEMBER 2021

Catalogue design, creation process and typesetting for print. Working with Szymon is inspiring, he cares for every detail. We look for nuances on the level of format, paper, all the little things that sum up to valuable publication, presenting the idea of our project, stages of collaboration, its process, and providing aesthetic impressions.

We are looking forward to meetings at Łódź Design Festival 2.0, catalogue print and online publication as well as the film about the 20. PE-P process. ■

PL

Rozmowa Katarzyny Laskowskiej

- 30 z Gosią / Małgorzatą Bernady – VOX
- 36 z Katarzyną Bryze – VOX
- 38 z Danutą Pawlik i Joanną Misiun – Schattdecor
- 46 z Anną Myślak i Tomaszem Sękiem – EGGER
- 50 z Martą Krupińską – VOX
- 53 z Dorotą Balewicz – VOX

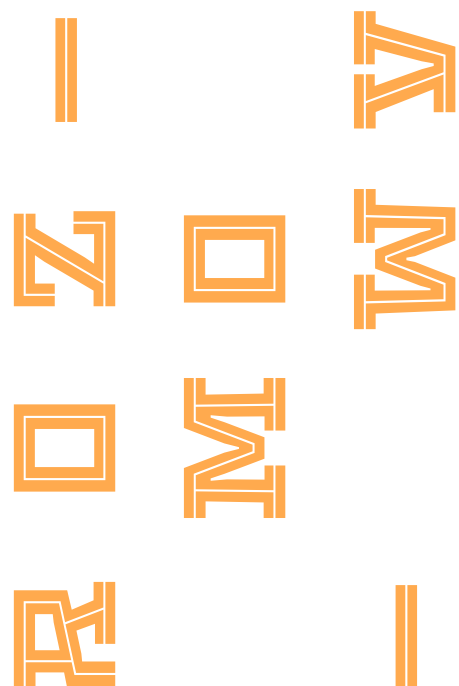
Rozmowa Joanny Lisieckiej

- 56 z Katarzyną Bryze – VOX
oraz Krzysztofem Pelińskim – Lab150
we wrześniu 2021 roku

PL

Tworzymy wspólnie opowieść o naszym doświadczeniu w 20. PE-P, naszych opiniach i wnioskach, o tym co najbardziej nas zaskoczyło, co jest wartością wspólną, jak działać w przyszłości...

Na początku czerwca 2021 roku zakończyliśmy etap prototypowania i dokumentacji fotograficznej w nowej dla PE-P konwencji. Przygotowania do 20. edycji PE-P trwają od marca, a nasza współpraca ze studentami – od października 2020 roku. ▶

- KL** Co cię najbardziej zaskoczyło w pracy studentów?
- GB** Ich dojrzałość projektowa na poziomie researchu. Zaskakujące, w jak dojrzały sposób młodzi ludzie widzą nową, pandemiczną rzeczywistość. Część obserwacji była pogłębiona i pokazała różnice generacyjne, to jak inaczej jawi się im problem, jak inaczej młode, jeszcze nieaktywne zawodowo pokolenie postrzega trudną teraźniejszość.
- KL** Tydzień pleneru w połowie poświęcony był procesowi badawczemu, prowadzonemu przez Justynę Burkiewicz. Zależało nam, by studenci sami pogłębili problem i znaleźli ferment, przestrzeń do projektowania.
- GB** Obserwowałam progres w procesie i poziom dojrzałości rosnący z każdą kolejną konsultacją projektów, jak komentarze ekspertów poszerzały studentom pole widzenia. Wyzwaniem okazało się wejście w trzeci wymiar, w przestrzeń wnętrza. Ostatecznie jedynie dwa projekty wyszły poza konwencjonalne myślenie o ścianie. Wydawało nam się, że dla młodych osób myślących *outside the box* będzie to łatwiejsze, nieograniczające wyobraźni zadanie.
- KL** Praca zespołowa jest ważnym, często nowym doświadczeniem studentów w pracy projektowej. Jak postrzegasz pracę zespołów w 20. PE-P?
- GB** Przyglądam się teamwork'owi na każdym możliwym etapie; jestem na nim wychowana w VOX. Wymaga dojrzałości, jak również trudnej pracy nad własnym ego, szczególnie u bardzo kreatywnych osób, nie tylko w młodym wieku. Trendy światowe nakłaniają do pracy w grupie, a zespoły kreatywne dużych firm stawiają na zbiorowe myślenie i zbiorową odpowiedzialność w projektowaniu. Studenci – w mojej opinii – zdali ten egzamin. Przedstawiali prace z dużą dojrzałością, pogodzeni z tym, że nikt nie mówi „ja”, a prezentuje cały zespół.
- KL** To jest nasz kolejny sukces. Na etapie budowania zespołów nie wszyscy studenci są przekonani i pogodzeni z takim trybem pracy, mimo że to jedyna droga dla projektantów.
- GB** Przy humanocentrycznym projektowaniu, na jakie wszyscy stawiamy, myślenie artystyczne z perspektywy jednego twórcy byłoby wbrew

zasadom myślenia o designie jako narzędziu do rozwiązywania problemów współczesności. Nie jest możliwe, by wizja jednego człowieka odpowiedziała na ich złożoność. Po to wprowadza się m.in. ekspertów w procesie.

- KL** Poza pracą w zespołach dwuosobowych, to również praca studentów ze specjalistami wszystkich partnerów 20. PE-P. Nie tylko podczas konsultacji projektów w trakcie bezpośredniego spotkania, rozmów, dyskusji, także w korespondencji prowadzonej w zakresie rozwoju projektu, doboru materiałów i rozwiązań konstrukcyjnych.
- GB** Miałam przyjemne wrażenie, że ci młodzi ludzie akceptują działanie w grupie – a mówię to z perspektywy dziesięcioletniej pracy ze studentami studiów zaocznych, gdzie, delikatnie rzecz ujmując, bywa różnie. 😊
- KL** Poziom projektów nowych funkcjonalności i paneli naściennych był różnicowany. Część została wysoko oceniona przez Jury i te przeszły do dalszego etapu projektowania i prototypowania. Jak dziś, z perspektywy, oceniasz zrealizowane projekty?
- GB** Kontekst zmienia wszystko. Poziom wykończenia projektów w postaci pierwszych prototypów, rozwiązań detali, odbieram bardzo pozytywnie. Znam projekty i wystawy PE-P z poprzednich lat i brakowało mi zawsze takiego sznytu wykonawczego właśnie – na poziomie intelektualnym były na wysokim poziomie, jednak wykonanie bardzo odbiegało od tych prac studenckich, które miałam okazję corocznie oglądać np. na wystawach DDW w Eindhoven.
- W edukacji estetycznej stawiam na maksymalne uwrażliwienie na detal, zestawienia materiałowe, fakturę, kolor, bez narzucania ostatecznej stylistyki, bo ta zawsze jest wypadkową świadomości i indywidualnych upodobań.
- Pozytywne spotkanie z żywą materią, dobry odbiór projektów, precyzja wykonania. To jest próba generalna, a ostateczna weryfikacja zawsze należy do rynku.
- KL** Czy w grupie wybranych projektów, nad którymi zespoły pracowały z partnerami, widzisz szczególne, wyjątkowe i potrzebne, zarówno dla VOX-u, jak i z szerszej perspektywy?
- GB** Selekcja powoduje, że jest to grupa projektów o dużym potencjale. Stanowią rozwiązania bardzo funkcjonalne, skoncentrowane na nowej rzeczywistości, na wspólnym spędzaniu czasu, na potrzebach wynika-

jących z trudności mieszkaniowych w zaistniałej sytuacji. Szczególną uwagę poświęcono młodemu użytkownikowi, jego zmiennym wymaganom, potrzebie edukowania itd.

Zmiany związane z wdrożeniem polegać będą na subtelnościach projektowych. Czasami dotyczy to wymiany płyty – drobna zmiana jednego z materiałów, jak w przypadku *Multi*. Ten wzruszający projekt będzie wdrażany, jest potrzebny!

Biurko-sekretarzyk *Modiway* wymaga większych zmian konstrukcyjnych i materiałowych. Idea i wykonanie były słuszne, ale ważny jest także kontekst biznesowy, który musi wziąć pod uwagę wszystkich interesariuszy, by osiągnąć konkretną opłacalność rynkową.

KL Tak, praca na prototypie to kontynuacja pracy nad projektem. Nasz proces podczas dwóch semestrów zamyka się po części na tym etapie. Dalsze decyzje i podejmowanie działania z VOX są po stronie studentów. W przypadku *Multi* ten proces zadział się podczas roku akademickiego, w wersji pomniejszonej projekt jest poręczny, życzliwy, potrzebny.

GB Praca nad „żywym organizmem produktowym” jest żmudna i wymaga zaangażowania przez kolejne miesiące. W VOX ten proces trwa zazwyczaj rok. Studenci mogą w nim uczestniczyć. Czasami jest to egzamin dojrzałości, bo wymaga cierpliwości i pokory.

KL Projekty paneli ściennych i wybrany przez Jury projekt *Geo* pokazały, jak trudno wejść ponownie w proces projektowy. Studenci boleśnie przekonali się, że trzeba mozolnie rozwijać projekt od zera, by spełniał wymogi technologiczne.

GB Od kilku lat jestem zaangażowana w pracę team’u projektowego paneli i nabieram do niej respektu z każdym dniem. Pokrycie płaskich paneli ściennych drukiem wydaje się banalne. Jednak ograniczeń technologicznych w procesie wdrażania wzoru na poziomie materiału i samego zadruku jest wiele, co stanowi lekcję pokory. Efektowny, paternowo i kolorystycznie genialnie złapany projekt *Geo* jest tego znakomitym przykładem. Dodatkowo, po połączeniu z projektem *Szpulki*, zyskał multifunkcyjność. Wydawałoby się – projekt doskonały. Tymczasem *Geo* „rozkraczył” się o drobiazg. Studenci ewidentnie odpuścili, stracili chęć do współpracy. Obserwowałam starania Doroty, która sekundowała i pomagała ile mogła, prosiła o poprawienie detali.

W procesie projektowym trzeba umieć potykać się i wstawać, wyrzucać, niszczyć i wracać. W tym przypadku lokomotywa musiała ru-

żyć od nowa. Często niezbędne jest zaczynanie ponownie od zera. Nie każdego na to stać. To zupełnie zrozumiałe.

Dajemy szansę temu projektowi i czekamy, czy studenci podejmą tę rękawicę. 😊

KL Studenci nie potrafili pogodzić się z tym, że *Geo* ma być zaprojektowany od początku. Zabrakło pokory.

GB To bardzo trudne ale ważne doświadczenie, tzw. „zawrotka projektowa”. Życie samo wymyśliło takie rozwiązanie – trzeba projektować od nowa. Żałowałam, że briefując studentów na pewnym etapie nie sprofilowaliśmy konkretnie grupy docelowej. To z pewnością narzuciłoby perspektywę – nie kolejnego dekoracyjnego materiału, a nowej wartości, jaką można wnieść do przestrzeni.

KL Innym problemem, jaki utrudniał rozwój i komunikację projektu, jest brak umiejętności myślenia przestrzennego. Często traktowany był jako forma niezależna od wnętrza, bez szerszego umiejscowienia w kontekście.

GB W DNA designu tkwi rozwiązywanie problemu na stykach dyscyplin, obserwowanie zadania z wielu perspektyw. Tworząc mebel studenci myślą o „meblowaniu” pojedynczym obiektem, nie biorąc pod uwagę wnętrza kontekstu i funkcjonalności. Myślenie wnętrzarskie jest im jeszcze obce, bo wymaga ćwiczeń.

KL Potrzebna jest zmiana profilu zajęć, które służyć mają obyciu się, rozumieniu przestrzeni, kontekstowemu budowaniu narracji, działaniom na styku dyscyplin.
Wartość wspólna, czy jest taka? Jak byś ją przedstawiła?

GB Niezbędne jest doświadczenie na poziomie zderzenia spojrzeń. Jako firma, która od lat bazuje na konfrontacji własnych badań i projektów z uczestnikami procesu jesteśmy nauczeni zderzania się ze światem. Podczas współpracy w ramach 20.PE-P ograniczenie materiałowe przedstawione przez EGGER i Schattdecor wymagało kreatywności. Najważniejsza okazała się konfrontacja ze studentami – w tym przypadku również użytkownikami projektów – którzy pokazali nam inny sposób myślenia. Przyrównałabym to do rangi doświadczenia, które płynie z badań fokusowych, wobec których jesteśmy bardzo pokorni. Wyciągane z nich wnioski są często bezlitosne. Jeśli następuje definitywne odrzucenie ze strony użytkowników – słuchamy ich. W takiej

PL

samej sytuacji są studenci, kiedy przedstawiają projekty, które z różnych względów są przez nas odrzucane. To jest wymiana doświadczeń, którą trudno wartościować.

KL **Czy masz dla nas wnioski, rekomendacje na przyszłość? Jakie nowe elementy warto wprowadzić w proces edukacyjny i projektowy? A może z pewnych zrezygnować, zastąpić innymi, które pomogą studentom zrozumieć procedury?**

GB Przedstawię moją zadumę: pokornie uczyć się materiału, nieustannie uczyć się materiału. Wymagać myślenia *outside the box*. Na przykład: czy płyta meblowa zawsze musi być obrzeżowana? Materiałoznawstwo, które dałoby możliwości myślenia kreatywnego, mniej schematycznego, przy jednoczesnej pokorze wobec tworzywa. Materiał daje wiele możliwości, a my wykorzystujemy jedynie fragment tej wiedzy, trzymając się kurczowo stereotypów.

Na meta poziomie, w kontekście makro problemów współczesności, silnie namawiałabym do projektowania walczącego z nadprodukcją. Żaden projekt studentów nie poradził sobie z myśleniem o minimalizowaniu materiału, nie był rozwiązaniem niestandardowym, z silnym naciskiem na kurczące się zasoby, myślenie proekologiczne etc. Może to moja idea fix; sama tego poszukuję, bo wydaje mi się, że nie ma innej drogi.

KL **Dziękuję za szczerość. Postrzegam to podobnie. W kwestii obycia z tworzywem zgadzam się całkowicie – kluczowe jest doświadczenie z materiałem, umiejętność eksperymentowania. Poszukiwania nowego.**

Studenci są kreatywni w obszarze projektowania formy, jednak ich rozwiązania są odklejone od rzeczywistości. Czy potrafiliby zaproponować wersję bliższą temu światu z zachowaniem wartości projektu? Wziąć pod uwagę powtarzalność obiektu?

Z przeglądu pełnej aktywności artystyczno-projektowej studentów na koniec roku wynika, jak szerokim wachlarzem języka przekazu, środkami wyrazu dysponują. Jednak rzadko aplikują to w procesie projektowym, łączą w nowych kontekstach. Również proces badań bionicznych jest w niewielkim stopniu odnajdywany w kolejnych procesach projektowych.

GB Nie na darmo dobrych projektantów nie ma tabunów, jest kilku na świecie, podobnie z przełomowymi architektami. To kolejny powód do myślenia team-networkingowego, łączenia bardzo różnych doświadczeń, bycia na styku dyscyplin.

PL

KL

Marzę o prowadzeniu PE-P eksperymentalnego, skoncentrowanego na poszukiwaniu niestandardowych rozwiązań, innego niż projektowanie na tu i teraz, do wdrożenia. O otwarciu dyskusji na początek drogi, a nie gotowe rozwiązania.

GB

I jednocześnie niewyczerpane źródło inspiracji – recycling. Jest to wyzwanie dla każdej z firm. Stanowi dobry *case* projektowy, uczący pokory wobec materiałów, pokazujący, jak odbywa się proces, jakie niesie obciążenie dla planety. Otwiera drogę dla rozwiązań bardzo kreatywnych. Uczy łączenia wysokiej estetyki i grzebania w śmietniku. Jak musi zmieścić się stylistyka w związku z przetwarzanym materiałem...

KL

Dalszy ciąg marzeń, które zmaterializują się w przyszłości. ☺

GB

Dla wszystkich projektantów ważne jest łączenie materiałów. Biblioteka materiałowa w Lab150 otwiera na nowe możliwości w kreacji, gdzie w języku proekologicznym tkwi siła nowego języka estetycznego. Trzeba zdawać sobie sprawę, jak bardzo musi się zmienić stylistyka współczesności, by zachować jednocześnie proekologiczną świadomość i wy-smakowanie.

KL

Gosiu, dziękuję za współpracę i rozmowę... Dbajmy o siebie. ■

PL **Rozmowa Katarzyny Laskowskiej
z KATARZYŃĄ BRYZE – VOX**

KL **Co najbardziej zaskoczyło panią w naszej pracy – zespołu partnerów i studentów 20. edycji PE-P?**

KB Od wielu lat mam przyjemność pracy w różnych zespołach multidyscyplinarnych, ogromnie cieszy mnie fakt, że taki model został wybrany dla programu PE-P. Połączenie kompetencji kadry naukowej, studentów i przedstawicieli różnych firm nadało wyjątkowej dynamiki pracy. We wszystkich projektach badawczo-rozwojowych, najważniejszym etapem są dla mnie badania. Przeprowadzenie ich w warunkach pandemicznych było nietrywialnym zadaniem, tym bardziej cieszy, że udało się dobrze zdefiniować potrzeby oraz wygenerować insighty projektowe. Studenci w procesie jeszcze bardziej tę wiedzę pogłębiali, testując swoje koncepcje, zderzając je z opiniami użytkownika i, co najważniejsze, potrafili wyciągać wnioski i dopracowywać swoje projekty. Z doświadczenia wiem, że nie zawsze łatwo przyjąć krytykę rynku dla projektów, którym poświęciło się wiele godzin ciężkiej pracy. To cenna lekcja dla przyszłych projektantów i cieszę się, że udało im się ją tak wzorowo odrobić. Zdarzało mi się obserwować doświadczonych projektantów czy managerów, którzy nie akceptowali wyników badań z konsumentami i obrażali się na brak gustu czy wiedzy badanych. Mnie samej czasem trudno było je przyjąć. Studentom należą się gratulacje, że potrafili wyciągać wnioski ze swoich badań czy uwag otrzymywanych od partnerów i wdrażać je, dążąc do zaprojektowania produktów odpowiadających na realne potrzeby.

KL **Interesuje mnie pani opinia o procesie projektowym PE-P, który wspólnie przeprowadziliśmy.**

KB Czas, w którym go realizowaliśmy był specyficzny i wydaje mi się, że uczynił on sam proces wyjątkowym. Jednym z zadań postawionych przed studentami były nowe funkcjonalności w zakresie zdalnej pracy i nauki – czyli *de facto* to, czego w tym procesie wszyscy doświadczaliśmy. Inny obszar dotyczył bardzo ważnego dla VOX zagadnienia dziecka w domu. Z wielu badań wiemy, że połączenie pracy i nauki zdalnej, przebywania wszystkich domowników w tym samym czasie w jednym miejscu, stanowiło ogromne wyzwanie. Szczególnie zapamiętałam etap, w którym studenci samodzielnie wykonywali prototypy i testowali je w domach z realnymi użytkownikami. Pamiętam opinię mamy,

PL

która wraz z dzieckiem testowała projekt *Together*. Była zachwycona rozwiązaniem i żałowała, że nie miała go w trakcie lockdownu. Takie szybkie testy są bardzo ważne w procesach projektowych, pozwalają nie tylko zaoszczędzić środki finansowe, ale przede wszystkim czas i dają szybkie wskazówki do dalszego rozwoju. Uważam, że były to jedno z ważniejszych elementów całego procesu i mam nadzieję, że zostaną ze studentami na zawsze, że w swojej zawodowej pracy nie będą nigdy tych etapów pomijać.

KL **Projektów opracowanych przez zespoły studentów było wiele. Porozmawiamy o tych na drodze wdrażania przez VOX, o tej części procesu, która odbywa się już po zakończeniu roku akademickiego.**

KB Decyzje o finalnym wyborze projektów podejmowaliśmy wspólnie z wszystkimi partnerami podczas obrad Jury, niestety byliśmy ograniczeni ustaloną ilością. Zapewne część ciekawych pomysłów nie miała szans na dalszy rozwój i być może w studenckich szkicach drzemiał gdzieś jeszcze ciekawe koncepcje, które można by rozbudować. VOX wciąż jest na etapie weryfikacji możliwości wdrożenia 2 finałowych produktów. Gosia [Bernady] wspominała o wdrożeniu produktów ściennych, w przypadku mebli rozważamy projekt *Modiway* oraz *Multi*. Oba idealnie wpisują się w filozofię VOX. Uniwersalny estetycznie sekretarzyk *Modiway* do pracy w pozycji siedzącej lub stojącej wpisze się w różne wnętrza, a jego forma pozwala symbolicznie zamknąć mebel po zakończeniu pracy, wyznaczając granicę pomiędzy życiem zawodowym a osobistym. Aktualnie jesteśmy na ważnym dla nas etapie weryfikacji wytrzymałości, norm oraz optymalizacji produkcyjnej. Drugim projektem, który od razu wpisał się zarówno w filozofię VOX, jak i jej estetykę, jest projekt *Multi* – wielofunkcyjny obiekt sprzyjający aktywności dzieci i integrujący je z rodzicami. Daje dziecku możliwość wspólnego z rodzicami gotowania służąc za bezpieczny stół, by po chwili zmienić się w teatrzyk lub przeobrazić w samochód. Projekt ten stylistycznie wpisuje się w kolekcję dla dzieci Tuli i może być jej bardzo ciekawym uzupełnieniem. Obecnie również podlega finalnej weryfikacji i dopracowaniu detali pod produkcję masową.

KL **Dziękuję bardzo za niezwykle współpracę podczas ostatniego roku i dzisiejszą rozmowę. ■**

KL Zaczniemy od tego, co najbardziej zaskoczyło was w pracy studentów w roku realizacji 20. edycji PE-P. Danko, spotkanie i rozmowa z tobą są wyjątkowe, gdyż pracujemy wspólnie przy realizacji PE-P już 21 lat. Joanno, twoja perspektywa jest równie ciekawa choć inna, jesteś absolwentką PE-P, aktywną projektantką i pracujesz w Schattdecor już kilka lat. Obie uczestniczycie w procesie edukacji studentów i prowadzenia projektów.

DP Z mojej perspektywy 20. PE-P był o tyle wyjątkowy i zaskakujący, że po raz pierwszy odbył się online. Pierwsza edycja prowadzona w opcji niestacjonarnej. Studenci mogli się z nami kontaktować w zupełnie inny sposób i byłam zaskoczona, że to zadziałało. Nie jestem wrogiem pracy online – przeciwnie, natomiast wydawało mi się, że przy projekcie, gdzie tak ważna jest rozmowa o pomysłach i kreacji, a konsultacje są bardzo istotne na poziomie formy, materiałów i kolorystyki, zdalna formuła może okazać się mało efektywna. Mimo pewnych trudności program w wersji online zakończył się sukcesem, a studenci poradzili sobie z tym zadaniem bardzo dobrze. Tak jak tematem przewodnim 20. PE-P były nowe funkcjonalności, tak dla mnie ten projekt był nową formą współpracy. Zmierzyliśmy się z pracą w sieci, w świecie wirtualnym. Zupełnie nowe doświadczenie.

KL Podobnie jak ty, miałam do jakiegoś momentu bardzo duże wątpliwości, czy to zadziała. Pracujemy z fakturami, kolorami, barwami, które nasi partnerzy przedstawiają w różnym oświetleniu podczas szkoleń, mamy możliwość doświadczenia haptyki materiałów. W tym procesie długo byliśmy tego pozbawieni.

Myszę, że równie dobrze poradził sobie z formą współpracy online cały zespół wszystkich partnerów.

DP Oczywiście, choć nie ukrywam, że forma *face to face* sprawdza się dużo lepiej. Jestem przekonana, że pewne działania można połączyć. Rozmawiamy obecnie o targach hybrydowych, czy są one w ogóle możliwe? Wszyscy powtarzamy, że bezpośrednie spotkania z klientami są dużo ważniejsze i przede wszystkim efektywniejsze. Widzimy jednak zalety targów online, szczególnie w sytuacji, kiedy ktoś nie jest w stanie fizycznie w nich uczestniczyć np. w Mediolanie, a w internecie może

zobaczyć chociaż namiastkę wystaw. Wówczas forma hybrydowa daje większej ilości osób możliwość poznania, zobaczenia ciekawych prezentacji. Być może kolejne PE-P będą hybrydowe.

KL Joanno, jaki jest twój punkt widzenia?

JM Jako osoba, która przeszła przez proces PE-P, jestem pod wielkim wrażeniem studentów. Uważam, że wykazali się niesamowitą elastycznością w działaniu. Nie należy zapominać, że cały proces i jego realizacja przez cały rok, to było dla nich całkowite novum: pravidła projektowania przemysłowego, ilość wiedzy, którą musieli przyswoić, ograniczenia czasowe i technologiczne związane z ofertą producentów. Co roku stanowi to wielkie wyzwanie dla każdej grupy studentów, a tym razem po raz pierwszy większość przeszła z nami cały proces projektowy i wszystko zadziało się w formule zdalnej. Miało to oczywiście negatywne skutki, na przykład brak możliwości osobistego uczestniczenia i bliższych konsultacji w procesie prototypowania były znacznym utrudnieniem. Muszę powiedzieć, że chylę czoła przed tym, jak studenci wdrożyli się w pracę zdalną, tworząc zupełnie nowe rzeczy i uczestnicząc nieznanym procesie.

KL Zastanówmy się nad poziomem projektów nowych funkcjonalności. Był bardzo zróżnicowany, jak obserwowaliśmy w czasie konsultacji i na obradach Jury, gdzie część została oceniona bardzo wysoko. Na szczęście w czerwcu mieliśmy możliwość spotkania się i zapoznania z prototypami w Lab150. Jak z perspektywy czasu oceniacie zrealizowane projekty?

DP Jestem zdania, że udało się stworzyć bardzo ciekawe, świeże rozwiązania. Niektóre z nich nazwałabym innowacyjnymi. W nowym, pandemicznym świecie byłyby bardzo przydatne w wielu domach, gdzie nagle toczy się całe życie prywatne, zawodowe i szkolne. Pomimo niewielkiego doświadczenia, studentom udało się podjąć bardzo dojrzałe decyzje dotyczące materiałów, na przykład łączenia drewna naturalnego z płytą laminowaną. To jest bardzo przemyślana praca, a wynikające z niej nowe funkcje powstały na bazie researchu.

KL Wyjątkowa sytuacja pandemiczna, zamknięcie w swoich prywatnych przestrzeniach bez możliwości korzystania z życia studenckiego, stała się silniejszym impulsem do przemyśleń i sprzyjała obserwacjom zachowań rodziny w sytuacjach wyjątkowych. Przestrzeń domowa stała się poligonem badawczym.

- PL** **DP** Sytuacja pandemiczna była wyzwaniem szczególnie dla osób, które w warunkach domowych nigdy nie pracowały, a wymagało to najczęściej zupełnie nowego aranżowania przestrzeni. Studenci przeanalizowali te wyzwania i na bazie obserwacji w swoim otoczeniu potrafili zaprojektować nowe funkcjonalności.
- JM** Też sądzę, że etap badawczy i faza empatyzacji bardzo pozytywnie wpłynęła na dalszy rozwój projektów i dostrzeżenie realnych potrzeb użytkowników. Zazwyczaj młodzi ludzie projektują dla wersji ich samych za kilka lat, czyli trzydziestoletniego projektanta-freelancera z wielkiego miasta – jest to zawsze wyimaginowana grupa docelowa. Trudna sytuacja spowodowała, że w tym roku studenci bardzo sumiennie podeszli do tej do fazy researchu, poczynili wiele obserwacji i to miało bezpośredni wpływ na zaproponowane rozwiązania wzornicze. Projekty, które wybraliśmy podczas obrad Jury, są odpowiedzią na potrzeby dzisiejszych konsumentów. Temat roślinności w domu: wielu ludzi zaczyna inwestować w rośliny i się nimi otaczać. Praca zdalna: jak w ciągu zaledwie roku zmieniło się nasze podejście i najprawdopodobniej zagości ona jako stały element w życiu zawodowym. Niesamowite, że młodzi projektanci to wszystko zauważyli, ujęli w swoich projektach, które są dzisiaj odpowiedzią na realne potrzeby wszystkich użytkowników.
- Kolejnym wielkim sukcesem tych projektów jest ich spójność z ofertą i estetyką VOX, poprzez wspomniane łączenie materiałów czy wybory kolorystyczne. Dowodzi to wieloaspektowego spojrzenia na projekt, zarówno pod względem funkcji, jak i zgodności z zamysłem producenta.
- KL** **Proces badawczy, który inicjuje PE-P, jest kluczowy dla budowania programu projektowego. Danko, czy możesz rozwinąć wątek umiejętności analizy i prowadzenia badań oraz adaptacji wniosków w projektach studenckich?**
- DP** Obserwując studentów na przestrzeni lat widzę, jak ważny jest pierwszy etap analizy. Dokładny research sprawdził się już w przypadku wcześniejszej edycji, dotyczącej przestrzeni coworkingu czy innych odstępów P-EP. Zawsze bardzo istotne było zapoznanie się z problemami otoczenia. Energia oraz zaangażowanie studentów 20. PE-P przyniosły wiele trafnych przemyśleń.
- JM** Żeby coś dobrego stworzyć, trzeba dobrze wystartować. Etap badań, empatyzacji, definiowania rzeczywistych potrzeb jest dla studentów prawdziwą bazą, punktem wyjścia. Jeżeli nie odrobiją tej pracy domowej,

- PL** potem jest ciężko, a powstały projekt jest często atrakcyjny tylko pod względem estetycznym. Dzięki naciskowi położonemu na etap badań i analizy, w PE-P mamy okazję obserwować rozwój innowacyjnych, niesztampowych rozwiązań, odpowiadających na prawdziwe potrzeby realnych ludzi.
- KL** **Dalszym etapem w procesie 20. PE-P było zapoznanie się z projektami przez wszystkich partnerów. Czy waszym zdaniem studenci pozostali otwarci na wskazania, wymagania przedstawiane przez ekspertów – projektantów, technologów – podczas konsultacji i potrafili adaptować je do swoich projektów?**
- DP** Jesteśmy obecni na wszystkich etapach rozwoju projektów studenckich, dlatego mamy porównanie ich pierwszych wersji, które przechodzą przez konsultacje i są wielokrotnie zmieniane, z efektem końcowym. Droga, którą studenci przemierzają, jest bardzo czytelna. Widzimy jak wykorzystują wiedzę przekazywaną im przez technologów i to jest najcenniejsze w programie PE-P. Pracując z ekspertami studenci uczą się dostosowywać swoje wizje projektowe do ograniczeń produkcyjnych oraz wymogów rynku. To jest niezwykle ważna lekcja, ponieważ w Polsce student rzadko ma okazję kontaktować się z biznesem. PE-P łączy wiedzę akademicką z praktyką, czyli z doświadczeniem produkcyjnym i rynkowym. Myślę, że to jest bardzo istotne, choć czasami bolesne. 😊
- KL** **W przypadku niektórych studentów było to chyba bardzo bolesne i stawiali pewien opór.**
- DP** Opór to normalna reakcja – każdy broni swojej wizji, kreacji, ale jest to cenna dyskusja. To dzięki niej akceptowane są zmiany.
- KL** **Warto to powtarzać: konsultacje i wymiana doświadczeń oraz dialog są bardzo ważne w procesie projektowym. Jest to umiejętność, którą studenci PE-P wykorzystują w swojej przyszłej pracy. Uczą się dialogu i komunikacji.**
- JM** Etap konsultacji i prezentacji projektu, czasem bardzo trudny i bolesny dla ego, stanowi doskonałą podwalinę dla przyszłej pracy zawodowej. Jest świetną szkołą życia. Projektant zawsze musi zaprezentować swój projekt i bronić obranego stanowiska, jednocześnie spełniając oczekiwania klienta czy inwestora. Nie jest to łatwe, ale bardzo potrzebne. Przechodząc przez proces programu PE-P studenci mogą skonfron-

PL

tować się z przedstawicielami biznesu i przemysłu. Mają okazję się przekonać czy projektowanie dla mas, na przykład, to jest ich świat. Może wolą pracować dla inwestorów indywidualnych, co zaprowadzi ich w zupełnie inne obszary projektowe. Jest to niezwykle cenna, choć nieraz bolesna nauka.

KL Jestem ciekawa waszej opinii o samym procesie projektowym PE-P i wniosków na przyszłość. Z perspektywy długoletniego doświadczenia, czy widzicie nowe elementy, które warto wprowadzić w proces edukacyjny i projektowy? Albo takie, z których można zrezygnować?

DP Moim zdaniem warto trzymać się formuły, którą zastosowaliśmy w 20. PE-P: roczny proces badawczy i projektowy. Wcześniejsze edycje programu realizowane były w przeciągu pół roku, łącząc pracę nad formą meblową i nad wzornictwem cyfrowym. Nie było to korzystne ani dla studentów, którzy pracowali pod dużą presją czasu, ani dla partnerów. Na pewno roczny tryb to dobre rozwiązanie i w takich cyklach powinniśmy działać. Można też rozważyć rozpoczęcie działań nad projektami wzorów cyfrowych na pierwszym etapie programu, a nad projektami mebli – w kolejnym. Uspokoiłoby to przebieg całego procesu i wyeliminowało liczne błędy oraz niepotrzebny stres.

KL Zgadzam się całkowicie. Presja związana była z terminem targów branżowych na Międzynarodowych Targach Poznańskich, które początkowo odbywały się w czerwcu – co było dla nas idealne, bo łączyło się właśnie z końcem 2 semestru – a w kolejnych latach zmieniały datę organizacji. Prezentacja szerokiej publiczności profesjonalistów wydawała się kluczowa w komunikacji programu i promocji projektantów.

JM Myślę, że musimy wykorzystać doświadczenie pandemiczne i zaprzyjaźnić się z pewnymi rozwiązaniami. Oczywiście mam nadzieję, że już w przyszłej edycji wrócimy do stacjonarnej formuły spotkań, jednak warto mieć możliwość częstszej wymiany informacji, rozmów ze studentami, choćby właśnie w formule zdalnej. Nie zapominajmy o wypracowanych narzędziach, które staną się nieodłączną częścią naszego życia zawodowego, będziemy z nich korzystać w przyszłości. Dotyczy to również części rozwiązań komunikacyjnych, organizacyjnych, mapowania procesu.

Jak mówiła Danka, etap koncepcyjny, projektowy, dopracowywanie rozwiązań wymaga czasu. Dogrywanie wszystkich detali jest najbardziej czasochłonne i pośpiech nie jest wskazany. Jeżeli możemy

PL

pozostać przy formule rocznej na stałe, będzie to z korzyścią dla studentów, dla projektu, także dla nas – półroczny proces był zawsze dla naszego zespołu niesamowitym wyzwaniem pod kątem zaangażowania, logistyki, produkcji materiałów, które potem trafiały na prototypy. Mam nadzieję, że następne PE-P będą mogły trwać przez 2 semestry.

KL Absolutnie zostajemy przy rocznej, 2-semestralnej realizacji PE-P, nawet jeśli efekty kolejnej edycji będziemy pokazywać po kilku miesiącach.

Proces PE-P bardzo się rozbudował przez 2 dekady, dokładamy nowe elementy, jest coraz bardziej nasycony, stawiamy coraz wyższe wymagania. Jednocześnie nasi partnerzy, dostrzegając potencjał projektowy i kreatywny studentów, widzą możliwość pozyskania rozwiązań, które mogą znaleźć się w kolekcji firm. Wiele wzorów cyfrowych jest już w kolekcji Schattdecor, a projekty meblowe u licznych producentów.

DP Swoboda czasowa daje nam również możliwość stworzenia, nawet w ramach jednego projektu, chociażby dwóch wersji obiektu. 20. PE-P pokazał, że warto zaprezentować jeden mebel w dwóch wersjach materiałowych, a tym samym w różnych aranżacjach wnętrza.

KL Takie było również założenie PE-P dwadzieścia lat temu, na samym początku. Jedna bryła miała być prezentowana w różnych wersjach, by studenci mogli zaobserwować zmiany przy różnej konfiguracji materiałów. Sprzyja to nauce wzornictwa materiałowego, pokazując zupełnie inny charakter obiektu, dla innych odbiorców.

JM Dla każdej grupy projektowej przełomy następowały na różnych etapach, podczas różnych konsultacji. Niektóre zespoły, dostając od nas feedback, drastycznie zmieniały swoją koncepcję. Potem przedstawiali nam zupełnie nowe projekty. U niektórych to przychodziło później. Co roku jesteśmy zaskoczeni czymś zupełnie nowym, czego nie widzieliśmy w czasie obrad. Studenci w ostatnim momencie prezentują nam bardzo ciekawe, świeże idee, które zmieniają nasz odbiór ich pracy czy też projektu. Uczą się, więc proces jest często nieprzewidywalny, a przez to interesujący.

DP Zmiany, które następowały w projektach, świadczą o tym, że studenci reagują i słuchają, ale też wprowadzają świeże rozwiązania, czasami nawet zaskakujące. To jest urok programu PE-P. Bardzo sobie cenię, że

PL

zawsze pojawia się coś, co jest dla nas swoistym odkryciem. Jako producenci, osoby z branży, możemy wtedy powiedzieć „a jednak daliśmy się zaskoczyć, jest coś nowego”.

KL **Chciałabym porozmawiać o wartościach wspólnych z perspektywy pracy partnerów i całego zespołu oraz studentów.**

DP Zakończyliśmy 20. PE-P, świętujemy jubileusz, mamy bogate doświadczenia za sobą. Mam jednak takie poczucie, że nie eksponujemy ich wystarczająco często. Oczywiście odbywają się wystawy, jednak brakuje na uczelni takiego miejsca, gdzie można by było pokazać na jakich zasadach program działa, jak się rozwijał na przestrzeni lat, jakie projekty zostały wdrożone do produkcji.

KL **Mam podobne zdanie, tym bardziej, że nasz coroczny program, prowadzony we współpracy z przemysłem, jest unikatowy w skali Polski. Rozwija się stale i ponad 30 projektów, które zostały wdrożone do produkcji, znajduje się w kolekcjach wielu firm. Bardzo bym chciała w sposób nawet symboliczny dysponować stałą wystawą w UAP. Pokazać zmiany, ewolucję projektową, technologiczną, estetyczną i naszej świadomości. Pokazać pracę, jaką wykonujemy na rzecz edukacji, studentów i szerzej przemysłu. W Schattdecor zajmujecie się niezwykle intensywnie badaniami i propagowaniem wiedzy na temat branży. Bez tej świadomości zrozumienie naszej pracy i produktów, które są jej efektem, może stać na niskim poziomie.**

JM Pomyślałam, że taką wspólną wartością dla wszystkich uczestników procesu, nie tylko studentów, ale też przedstawicieli przemysłu, jest nauka. W czasie każdego procesu PE-P uczymy się czegoś, wzbogacamy się i otwieramy. Producenci mebli konfrontują się z pomysłami studentów, na przykład na połączenia materiałowe, często bardzo innowacyjne. My inspirujemy się projektami, które wzbogacają naszą kolekcję wzorniczą o zupełnie nową estetykę. Studenci bardzo dużo uczą się od partnerów programu. Myślę, że wymiana wiedzy i inspiracji wynikająca ze spotkania osób o zupełnie innym doświadczeniu, innej percepcji, niesamowicie wzbogaca nas wszystkich. Korzystają na tym nie tylko studenci, ale też my jako partnerzy PE-P.

Spotykamy się z projektantami, którzy za moment będą funkcjonować w branży i zderzamy się z ich punktem widzenia. Następuje wymiana myśli, uczymy się od siebie nawzajem.

PL

KL

Tak, to jest nieustająca, fascynująca wymiana. Taki transfer wielokierunkowy. Myślę, że dla wielu z nas pewne etapy pracy są bardzo inspirujące, nie tylko w obszarze biznesowym, ale również osobistym. Wydaje mi się, że proces badań, które prowadzimy jako zespół UAP wraz ze studentami, daje wgląd w rzeczywistość i perspektywę innego pokolenia. Dziękuję wam bardzo za rozmowę. ■

KL Co cię najbardziej zaskoczyło w pracy studentów?

AM Największym zaskoczeniem dla mnie była kompleksowość projektów studenckich, w tym testowanie prototypów w realnym środowisku funkcjonowania mebla i sprawdzanie ergonomii użytkowania. Na co dzień najczęściej pracujemy z naszą płytą jak z martwym tworem, a dzięki PE-P i pracy studentów zobaczyłam nasze produkty nie jedynie jako płaszczyznę, a uprzestrzenniony obiekt z nadaną mu funkcjonalnością. Osadzenie koncepcji, jak i samego produktu w realiach, świetne argumenty funkcjonalne wychodzące z obserwacji socjologicznych czy też inspiracji naturą, to najbardziej urzekło mnie w pracy studentów.

KL Co najbardziej zaskoczyło cię w naszej pracy – zespołu partnerów 20. PE-P?

AM Nastawiałam się na pracę i spotkania bezpośrednie. Na początku trudno było mi przestawić się na tryb pracy online nad projektami, których nie mogę dotknąć, wypróbować i zobaczyć się z osobami, których nie znam, a coś wspólnie tworzymy w dłuższym okresie czasu. Komunikacja była utrudniona czy też zupełnie inna od tej, którą stosowałam dotychczas, jednak jakość naszej pracy i jej efekty są rewelacyjne i zaskakujące.

TS Do tej pory praca nad przestrzenną formą, której nie można zobaczyć, dotknąć przez internet, była mi nieznaną i wydawało się, że jest niemożliwa. Nasze wspólne doświadczenie w PE-P, praca naszej grupy interdyscyplinarnej pokazała, że współpraca nawet całkowicie online jest wykonalna i współdziałając można uzyskać zamierzone efekty. Potrzeba było jednak trochę więcej dyscypliny niż podczas spotkań bezpośrednich. Bardzo cenny był kontakt z projektantami i technologami z firmy VOX i bezpośrednio, aktywne słuchanie wzajemnych argumentów. Architekci patrzą na nasze produkty z innej perspektywy niż technolodzy, dla jednych najważniejsza jest optymalizacja procesu produkcyjnego, drudzy pamiętają zarówno o jakości i funkcjonalności projektu, jak i o użytkowniku.

Naszym dużym sukcesem jest to, że wspólnie stworzyliśmy projekty, z których można już korzystać i –z drobnymi korektami – wdrażać w rynek.

Nowe warunki okazały się wyzwaniem, ale nie blokadą. Dwudziestoletnie doświadczenie w prowadzeniu procesu współpracy ze studentami i partnerami pozwoliło nam odnaleźć się w tej sytuacji.

Interesuje nas twoja opinia o procesie projektowym PE-P.

Cały proces projektowy był dużym wyzwaniem ze względu na to, że nie jest to pole moich codziennych działań. Bycie częścią tego interdyscyplinarnego zespołu przeprowadziło mnie od założeń edukacyjnych po gotowy projekt. Wymiana wiedzy i doświadczeń pozwoliła na aktywne uczestnictwo w każdej z faz projektowych. Siła naszego zespołu polegała według mnie na jego multidyscyplinarności – zarówno po stronie studentów, jak i specjalistów, ekspertów z każdej z firm partnerskich PE-P. Wspólne konsultacje były polem do wymiany pomysłów, a także pokazywały, jak poszczególne działy w firmach starają się dbać o wdrożenie zmian w swoim zakresie kompetencji.

Żałujemy, że nie było możliwości zaprezentowania, zwiedzenia naszej fabryki w Biskupcu. Zapoznanie się w realnej formie z procesem produkcyjnym płyty meblowej znacząco ułatwia zrozumienie jej właściwości. Jestem przekonany, że będziemy mogli zorganizować w przyszłości tego typu zwiedzanie dla studentów.

Wspólne konsultacje są ważnym punktem procesu rozwoju projektu. Czy studenci otwarci są na wskazania, wymagania jakie przedstawiają projektanci i technolodzy? W jakim stopniu potrafili je adaptować do swoich projektów?

Studenci w różnym stopniu byli otwarci na sugestie ekspertów, część z nich miała swoje własne linie interpretacji. Zapewne w przyszłości będą aktywniej słuchać i adaptować opinie specjalistów w rozwoju projektu, gdyż wprowadzenie części korekt we wczesnej fazie pozwoliłoby uniknąć większych modyfikacji i zaoszczędzić czas na kolejnych etapach prac. Niemniej jednak indywidualizm studentów ma swoje pozytywne strony. Konsultacje, według mnie, są niezwykle istotnym elementem procesu edukacyjnego i tworzenia kolejnych rozwiązań. Możliwość weryfikacji i konfrontacji pomysłów z realiami biznesu to coś, czego życzę wszystkim początkującym projektantom i architektom. Wypowiedzi każdego z partnerów, na różnych poziomach i z różnej perspektywy, miały wpływ na sposób działania studentów. Ostatecznie autorzy powstałych prac świetnie odczytywali informacje zwrotne, wychodzili z inicjatywą, dyskutowali i reagowali na argumenty.

PL

KL Podczas konsultacji projektów zaangażowanie was wszystkich było ogromne. Spędziliśmy wiele godzin na dyskusjach. Urzekło mnie jak Marta Krupińska, z niezwykłym wigorem, zatrzymując się na detalach, z miarą w rękę analizowała parametry mebla, a my wszyscy odbieraliśmy na ekranach nie tylko przekaz informacji, ale także energię projektantki, która z pasją i wycuciem przekazywała techniki pracy i swój warsztat.

AM To było wielką nauką także dla nas. Po komentarzach Marty również my, jako uczestnicy konsultacji, staliśmy się wrażliwsi na otaczający nas świat, uaktywniliśmy myślenie o ergonomii w swoich domach i funkcji otaczających nas przedmiotów.

TS Odczuliśmy jednak brak możliwości spędzenia czasu ze studentami, gdy pracują w podgrupach, czy bycia na zajęciach, tak aby móc zobaczyć proces twórczy, proces projektowy, kształcenie w pracowni na UAP. Dla nas byłoby to poszerzenie wiedzy i dodatkowa wartość.

KL **Z przyjemnością zapraszam was w przyszłości na nasze zajęcia i konsultacje projektowe w UAP.**

AM W branży obserwujemy konflikt między projektantami a technologiem czy produkcją. To nastąpiło również w naszym procesie. Dosłowne potraktowanie dokumentacji studenckiej prowadziło do błędów wykonawczych. Niezwykle ważna jest komunikacja, weryfikacja i omówienie dokumentacji projektowej. Wskazany jest udział zespołu interdyscyplinarnego, aby od razu zapoczątkować dialog.

KL **Wartość wspólna, nowe doświadczenia pracy partnerów w 20. PE-P?**

AM Największą wartością jest możliwość spojrzenia na ten sam produkt lub problem badawczy z innej perspektywy: producenta płyty, papieru dekoracyjnego, projektanta, technologa lub działu sprzedaży czy marketingu. W codziennej pracy każdy z nas jest zazwyczaj zamknięty w swojej grupie i tematach.

KL **Uczymy się również i my. Czy coś jeszcze?**

AM Dla mnie niezmierną wartością jest zwiększenie wzajemnego zrozumienia między stronami, partnerami. Chęć posłuchania się nawzajem, nie z perspektywy departamentu, który reprezentujemy, lecz pracy

PL

zespołowej osób o różnych kwalifikacjach i umiejętnościach – tylko to przyniesie sukces. Poszukiwanie wspólnych dróg.

KL Dla mnie każda edycja to nowe pole doświadczeń. Program ewoluuje, staje się coraz bardziej obszarem wspólnego eksperymentowania. Dzięki spotkaniom z różnymi partnerami, osobowościami, mamy możliwość poznać inne sposoby działania. Bardzo cenię fakt, że tak wiele firm podejmuje się współpracy przy projektach edukacyjnych. Za każdym razem jest to wielomiesięczna, systematyczna praca, nowa platforma wymiany opinii i doświadczeń, ale również rosnącego zrozumienia pola naszych działań.

AM Zespół multidyscyplinarny pokazał, jak bardzo różnymi językami potrafimy mówić, jak wielopoziomowe jest projektowanie. Ten program jest wyjątkowy w skali całego kraju. W ramach współpracy z szeregiem uczelni wyższych wspominamy o PE-P i za każdym razem słyszymy, że jest to innowacyjne działanie. Materiałoznawstwo jest istotne w edukacji projektantów i znajduje się również w naszym polu odpowiedzialności. W tym kontekście jestem zwolennikiem pracy u podstaw. Odczucia haptyczne są niezwykle istotne, a indywidualny, bezpośredni kontakt z materiałem jest niezbędny, aby poznać jego właściwości.

KL **Aniu, Tomku, bardzo dziękuję za dzisiejszą rozmowę i naszą wspólną pracę!**

AM Dziękuję za zaproszenie i możliwość wzięcia udziału w projekcie, to niezapomniana przygoda i ważna lekcja. ■

KL **Co cię najbardziej zaskoczyło w pracy studentów?**

MK Świadomość projektowa. To, że nie są kształceni na indywidualistów, a potrafią pracować w zespołach. Zdecydowanie otwarci na konstruktywne, niełatwe krytyki, które otrzymali od nas podczas konsultacji: projektant w rozmowie z przemysłem.

Ja, kończąc studia, miałam deficyt na tym polu. Nie wiedziałam np. czym jest płyta wiórowa, gdyż materiaoznawstwo dedykowane było bardziej architekturze, z kolei dostęp do internetu pojawił się na sam koniec studiów. Jednak na uczelni nauczyłam się miłości do designu i wiedziałam, że to jest moja droga. A tego, że design to projektowanie skoncentrowane na potrzebach użytkownika, nauczyłam się później, podczas pracy zawodowej. Co tu dużo mówić – nie byłam przygotowana do zawodu projektanta.

Na swojej drodze spotykałam fantastycznych ludzi, którzy pojawiali się w idealnych tzw. kluczowych momentach, jak podczas studiów: prof. Jung, prof. Łosiński i prof. Domagała czy projektant Gustaw Lange.

Sam projekt to zaledwie połowa sukcesu. Fatalna prezentacja może położyć nawet najlepszy pomysł. Podczas XXVI edycji konkursu Marii Dokowicz było mnóstwo świetnych prac. Wygrałam ja. Myślę, że ogromną rolę odegrało niestandardowe przedstawienie mojej pracy dyplomowej.

KL **Idea skonstruowania i powołania PE-P także wynikała z moich osobistych doświadczeń, mojego bólu – ukończyłam pięcioletnie studia i nie mogłam podjąć pracy projektowej. Nie miałam doświadczenia i traktowano mnie jako artystę.**

MK Jak uczelnia zareagowała na twoją propozycję?

KL **Profesor Kuczma, z którym pracowałam, miał niezwykle intensywne doświadczenie pracy z przemysłem meblarskim, był bardzo krytyczny, ale w pozytywnym znaczeniu. Wspierał mnie i dawał przestrzeń do rozwoju konceptu PE-P. Pozostałe osoby twierdziły, że to nie jest realne, że się nie uda. Walczyłam o wprowadzenie alternatywnej formy edukacji projektowej. Byłam przekonana, że jest niezbędna, by**

doświadczyć realiów tej pracy. Przedstawiłam kompleksowy program Radzie Wydziału, został zaaprobowany i przegłosowany. Dostałam zielone światło.

MK Brawo! Dopinguję PE-P od zawsze!

KL **Czy dostrzegasz momenty przełomowe podczas 8 miesięcy wspólnej pracy w procesie 20. PE-P?**

MK Postrzegam proces jako równomierny, jednostajny rytm pracy. W dobrym tempie, bez większych stresów.

KL **Jakie wnioski na przyszłość? Czy są nowe elementy, które warto wprowadzić w proces edukacyjny i projektowy? A może z pewnych zrezygnować?**

MK Brief był, etnografia była, projektowanie, przedstawienie projektu również. Na pierwszym etapie nie było technologii. Inżynier jest potrzebny, gdyż racjonalizuje koncept zanim projekt zdąży obrosnąć w piórka. To oszczędza czas i pieniądze. Prototypowanie jest bardzo kosztownym etapem. Można sporo zaoszczędzić dzięki mądrej, inżynierskiej głowie. Dobrze, jak w zespole pojawia się handlowiec, który ocenia realność projektu z perspektywy sprzedażowej i daje racjonalne kontry. Osoba z marketingu uzupełniałaby grupę ekspertów. Doradcy powinni znać projekt, rozumieć go, poczuć. Bez tego istnieje ryzyko fiaska wdrożeniowego.

Może udałoby się zorganizować badania fokusowe, chociaż w mini wydaniu. Wówczas projektanci usłyszeliby opinie na temat swoich propozycji bezpośrednio od potencjalnych użytkowników. Wtedy nie ma już miejsca na ewentualne dyskusje z drugą stroną. Wóz albo przewóz. Trzeba umieć sobie z tym poradzić.

KL **Wspólne konsultacje są ważnym punktem procesu rozwoju projektu. Czy studenci otwarci są na wskazania, wymagania jakie przedstawiają projektanci i technolodzy? W jakim stopniu potrafią je adaptować do swoich projektów?**

MK Obserwacja wyrazów twarzy i reakcji podczas konsultacji była fascynująca. Otwarci, chłonący wskazówki młodzi ludzie.

Czasem za bardzo wchodziłam w rolę projektanta – nie mam doświadczenia pedagogicznego.

PL

Obserwując ciebie zroszcuałam jednak, że studenci, przy właściwej moderacji, mają sami dojść do rozwiązań. Nie można im narzucać, tylko dobrze bodźcować. Ty moderujesz, a jednocześnie rzucasz im merytoryczne kłody pod nogi. Jeśli studenci są otwarci, kreatywnie je przeskakują.

KL **Wartość wspólna, czy jest taka? Jak byś ją przedstawiła?**

MK Projektanci uczą się przemysłu, a przemysł uczy się pracy z projektantami. Ważne jest tu utrzymanie równowagi, obustronne słuchanie, uważność, asertywne bronienie swoich racji, elastyczność i otwartość na zmiany.

KL **Marto, bardzo dziękuję, że byłaś w tym roku z nami, za wspólny proces i dzisiejszą rozmowę. Twoja obecność w projekcie była niezwykle ważna dla studentów: spotkania z Panią projektant Martą Krupińską!! Rozmowa z projektantem na poziomie studiów ma kluczowe znaczenie.**

MK To prawda, spotkania z projektantami mogą wpłynąć na postrzeganie siebie, swoich wartości. Bardzo dziękuję za zaproszenie. Jako studentka marzyłam o udziale w PE-P, więc duma mnie rozpiesza, że po 15 latach mogłam być częścią tego projektu, choć w troszkę w innej roli. ☺ ■

PL **Rozmowa Katarzyny Laskowskiej
z DOROTĄ BALEWICZ – VOX**

KL **Co cię najbardziej zaskoczyło w pracy studentów?**

DB Z perspektywy osoby, która jeszcze parę lat temu była uczestniczką PE-P, wyjątkowo pozytywnie odbieram energię, jaką dzielili się z nami studenci. Brakowało mi bardzo bezpośredniego kontaktu, spotkań *face to face*, niezwykle ważnych w pracy kreatywnej.

Zaskakująca była ilość propozycji inspirowanych naturą; z kolei niezwykle cieszy nas propozycja wyjścia z projektem paneli naściennych w przestrzeń – właśnie to mieliśmy na myśli tworząc brief projektowy.

KL **Umiejętność analizowania przestrzeni, przyzwyczajień czy zmian jakie następują w naszym otoczeniu są kluczowe dla budowania programu projektowego i, w konsekwencji, etapu kreacji i projektowania. Jak postrzegasz umiejętność zaadoptowania badań socjologicznych w projektach?**

DB W niektórych przypadkach opowieści i prowadzone obserwacje były o wiele szersze, niż przedstawione w późniejszym etapie propozycje projektowe. Niezwykle rozbudowane badania nie zostały w pełni wykorzystane przez studentów, jest to jednak umiejętność, której wciąż się uczą: w jaki sposób wyciągać wnioski, które można zaimplementować w nowych rozwiązaniach. Jest to pierwszy krok.

KL **Tak, dla większości studentów było to pierwsze doświadczenie projektowania w oparciu o badania. Warsztaty prowadzone przez Justynę Burkiewicz i dalsza wspólna praca podczas zajęć w różnym stopniu zostały wykorzystane w dwóch tematach projektowych: nowych funkcjonalnościach oraz panelach naściennych – i te okazały się większym wyzwaniem projektowym.**

DB Formy meblowe z założenia są pewną historią, relacją, która działa w przestrzeni i łączy użytkowników. Szczególnie podobało mi się wplatanie w nie roślin. W obszarze paneli naściennych studenci osadzili się dość mocno w samych propozycjach graficznych.

KL **Każdy z obiektów z kolekcji 20. PE-P może zmieniać nasze przyzwyczajenia, sprzyja przyjęciu nowego toru działań we własnej przestrzeni. Pokazuje to inne podejście do mebla.**

- PL DB Studenci zauważyli, że w tej nowej dla nas sytuacji obiekty przyjmują nowe formy, nowe funkcjonalności. Każdy z projektów jest przez to multifunkcyjny, jest platformą budowania nowych relacji.
- KL **Poziom projektów nowych funkcjonalności i paneli naściennych był zróżnicowany. Część została wysoko oceniona i te przeszły do dalszego etapu projektowania i prototypowania. Jak dziś, z perspektywy czasu, oceniasz zrealizowane projekty?**
- DB Sposób prezentacji w trakcie obrad, głównie poprzez rysunki i wizualizacje, wzmacnia pewne oczekiwania względem formy, którą każdy z nas w Jury wyobrażał sobie na swój sposób. Myślę, że niezwykle cennym doświadczeniem w procesie edukacyjnym jest kontakt z prototypem w skali 1:1 z materiałów docelowych. Osobiście nie oczekiwałam rozwiązań idealnych. Jesteśmy na etapie, gdzie wspólnie możemy doszlifować nowe idee, dalej pracować nad detalami i rozwiązaniami, które mają w sobie spory potencjał.
- KL **Zdecydowanie najlepiej dopracowane są te rozwiązania, które już na etapie projektowym były modelowane przez studentów w skali 1:1. Warto w przyszłości więcej czasu przeznaczyć na fazę prototypowania, angażując studentów w realizację i pozwalając im na konfrontację z materiałem. Czas pandemii niestety nam to utrudnił.**
- DB Tak, projektowanie poprzez prototypowanie jest niezwykle efektywne. Pozwala na szybką weryfikację conceptów, funkcji, gabarytów, doświadczeń użytkowników. Mniej czasu przeznaczonego na dumanie, a na makietowanie i sprawdzanie – najlepiej z udziałem użytkownika docelowego.
- KL **Wspólne konsultacje są ważnym punktem procesu rozwoju projektu. Czy studenci otwarci są na wskazania, wymagania jakie przedstawiają projektanci, technolodzy, partnerzy? W jakim stopniu potrafią je adaptować do swoich projektów?**
- DB Nie oceniałabym całego zespołu jednakowo. Wydaje mi się, że wśród młodych ludzi występuje stres związany z zadawaniem pytań czy zmierzaniem się z krytyką. W kilku przypadkach myślę, że przez to pewne kwestie nie zostały doprecyzowane, wystarczająco dobrze zrozumiane przez studentów – efekty mogły być jeszcze lepsze.
- KL **Jak studenci mogliby radzić sobie z tą sytuacją? Studia to czas na zadawanie pytań, w jaki sposób ich zachęcać?**

- PL DB Myślę, że jest to kwestią indywidualną. Zachęcałabym do wyjazdów zagranicznych, doświadczenia innej kultury, kulturowego szoku... Mówienie w obcym języku wyzwala inny sposób myślenia. Dla mnie takie doświadczenia były bardzo cenne, motywowały do otwartości i dociekliwości.
- KL **Interesuje nas twoja opinia o procesie projektowym PE-P. Jakie wnioski na przyszłość? Czy są nowe elementy, które warto wprowadzić w proces edukacyjny i projektowy? A może z pewnych zrezygnować?**
- DB Myślę, że warto przeznaczyć więcej czasu na proces modelowania. Pośmiać się ze swoich błędów. Stworzyć w głowach studentów świadomość, że porażki są nieuniknione, a na błędach uczymy się najwięcej. Ustanowienie celu, ilości zaplanowanych porażek, byłoby ciekawym punktem wyjścia w procesie.
- KL **Oswajanie się z porażką. Co jeszcze? Komunikacja, wyzwolenie myślenia na otwarte tory i zadawanie pytań. Może zaproponować warsztaty, wsparcie psychologiczne?**
- DB Tematy zdrowia psychicznego często stanowią tabu. Uczelnia artystyczna to przestrzeń wielu bardzo wrażliwych osób. Traktujemy swoje projekty jak dzieci, bardzo osobiście. Musimy nauczyć się przyjmować krytykę i radzić sobie z niezrozumieniem naszych pomysłów.
- KL **Wartość wspólna, czy jest taka? Jak byś ją przedstawiła?**
- DB Szczególnie rozwijająca dla firm jest rozmowa z młodymi projektantami, którzy są jeszcze niedokładni, ale stanowią iskrę do wspólnego działania i łączenia kompetencji. Gdy obie strony są zainteresowane projektem, mamy najlepszą synergę. Takie są dla mnie *Szpulki* – cieszyło mnie, że możemy je wspólnie tworzyć. Satysfakcjonujący jest ten rodzaj współpracy, w którą wszyscy wkładają serce.
- KL **Chciałabym bardzo ci podziękować za naszą rozmowę i całoroczną współpracę. Twój bardzo czytelny i zrozumiały dla studentów sposób komunikacji jest swoistym drogowskazem. ■**

JL Praca zdalna oraz korekty i konsultacje wymagały dużo samodyscypliny oraz kreatywnego podejścia do zaproponowanych tematów projektowych. Dodatkową wytyczną dla pracy studentów było wpisanie się w brief projektowy, który wskazywał na dopasowanie się do oferty VOX. Jak studenci poradzili sobie z tym zadaniem?

KB Dla VOX cały projekt był bardzo ciekawą lekcją i okazją do nauczenia się wielu rzeczy. Od lat realizujemy strategię słuchania odbiorców i odpowiadania na ich style życia. Dlatego wiedza pochodząca z badań jest dla nas początkiem każdego projektu i nie inaczej było tym razem. Pandemiczny czas postawił przed wszystkimi wiele wyzwań i sam w sobie stał się zagadnieniem projektowym. Wszyscy musieliśmy nauczyć się inaczej funkcjonować, nasze mieszkania i domy zostały przystosowane do nowych warunków. Studenci odpowiadali na wyzwania pracy i nauki zdalnej czy aktywności sportowych.

Proces projektowy był bardzo złożony, wymagał połączenia wiedzy płynącej z badań i obserwacji z dopasowaniem do aktualnej oferty VOX. Studenci prezentowali koncepcje, które ewoluowały podczas internetowych spotkań z wszystkimi partnerami PE-P. Projekty łączące wiele różnych kompetencji i spojrzeń pozwalają zderzać ze sobą ciekawe pomysły, dzięki czemu dostawali bardzo konstruktywny feedback, który pozwalał na sprawny rozwój projektów.

KP W początkowej fazie niezwykle ważne było utrzymywanie kontaktu ze studentami pomimo braku możliwości fizycznego spotkania. Stawialiśmy na powszechne już spotkania online i ciągnęliśmy pracę nad projektami w chmurze. Interesujące było obserwowanie ewolucji projektów w procesie ich tworzenia, nowe rozwiązania, ale też edukacja studentów pod kątem technologii. Dla nas był to również nowy proces, prowadzenie kilku różnorodnych projektów na etapie rozwoju, optymalizacja pomysłów pod kątem możliwości technicznych i wiele nowych wyzwań, z którymi przyszło nam się uporać.

KB Konsultacje, dialog, wzajemne inspiracje – to wszystko zaowocowało wieloma ciekawymi rozwiązaniami. Edukacja i nieszablonowe podejście oraz zaangażowanie studentów w testowanie swoich projektów

przyniosło kilka zaskakujących produktów. Szczególnie zapamiętałam spotkanie, na którym studenci prezentowali wyniki badań swoich własnoręcznie wykonanych prototypów z potencjalnymi użytkownikami. W naszej codziennej pracy jest to bardzo ważny etap procesu projektowego i cieszę się, że studenci są uczeni takiej konfrontacji z rynkiem.

JL **W jaki sposób obserwowane trendy wpłynęły na dobór rozwiązań funkcjonalnych w projektach?
Czym charakteryzują się zaproponowane rozwiązania?**

KP Myślę, że przede wszystkim studenci dość dobrze zdiagnozowali potrzeby i problemy, z jakimi przyszło się zmierzyć ludziom zamkniętym w domach przez dłuższy okres. Takie współistnienie wszystkich domowników to z jednej strony szansa na zacieśnienie więzi, ale i pole do wielu konfliktów i odkrywania problemów, których do tej pory nie było. Mamy zatem rozwiązania multifunkcyjne, często w bardzo kompaktowy sposób rozwiązujące aspekty pracy i zabawy czy nauki i wypoczynku. Ta złożoność to cecha wspólna wszystkich propozycji projektowych.

KB Nie wiem czy słowo „trendy” jest tu odpowiednie. Skupiliśmy się głównie na nowych potrzebach wynikających z pandemii, która niejako zmusiła nas do zmiany zachowań. Zadaniem studentów było znalezienie rozwiązań dla tych nowych potrzeb. Multifunkcyjność, o której wspomina Krzysztof, była jednym z kluczowych aspektów. Połączenie pracy zdalnej z opieką nad dzieckiem w domu była tematem często diskutowanym przez rodziców. Odpowiedzią na ten powszechny problem jest biurko do pracy dla rodzica połączone z miejscem do nauki czy zabawy dla dziecka. Nie tylko pozwala wspólnie funkcjonować w jednej przestrzeni, lecz jednocześnie łączy i dzieli, dając rodzicom poczucie komfortu.

JL **Pierwsze prototypy to też nie koniec pracy nad projektami. Przed nami targi Warsaw Home 2021, gdzie mamy nadzieję w trybie offline zaprezentować wypracowane wzory. W jaki sposób studenci kontynuują swoją drogę młodych projektantów?**

KB Dwie studentki odbywają u nas 3-miesięczne praktyki, rozwijając swoje kompetencje projektowe. Współpracują z różnymi działami z organizacji, w tym z technologią, zakupami czy marketingiem. Liczę, że ich przygoda z marką VOX zakończy się wdrożeniami konkretnych projektów i będzie dla nich ważną lekcją w rozwoju kariery projektowej.

PL

W temacie prototypów na wystawę w stałym kontakcie ze studentami jest Krzysztof wraz ze swoim zespołem.

KP Wielu z nich poświęciło okres wakacyjny na intensywne praktyki. Mieli okazję doszlifować swoje projekty, przemyśleć niektóre rozwiązania, ale i zmierzyć się z nowymi wyzwaniami. Myślę, że możliwość pracy bezpośrednio w towarzystwie technologów i maszyn, które przyczyniają się do powstania fizycznego modelu, to coś niezwykłego w pracy projektanta. Pozwala złapać perspektywę i osadzić wiele teoretycznych rozwiązań w rzeczywistości produkcyjnej. Widząc, jak pomysły ewoluowały od czasów pierwszych szkiców do produktów gotowych do wdrożenia na rynek, czekamy z niecierpliwością na ich prezentację na targach.

JL **Dziękuję za rozmowę!** ■

Katarzyna Laskowska talking

- 62 to Gosia / Małgorzata Bernady – VOX
- 68 to Katarzyna Bryze – VOX
- 70 to Danuta Pawlik and Joanna Misiun – Schattdecor
- 77 to Anna Myślak and Tomasz Sęk – EGGER
- 81 to Marta Krupińska – VOX
- 84 to Dorota Balewicz – VOX

Joanna Lisiecka talking to

- 87 Katarzyna Bryze – VOX
and Krzysztof Peliński – Lab150
in September 2021

Together, we are building a narrative about our experience connected with the 20. PE-P, our opinions and conclusions, what took us by surprise, what is a shared value, and how to work in the future...

In the early June 2021, we completed the stage of prototyping and photo documentation of the PE-P in its new convention. The preparations for the 20. edition of PE-P have been underway since March, and our collaboration with students – since October 2020. ▶

- KL** What surprised you in the students' work?
- GB** Their design approach regarding research. I was surprised by their mature perception of the new pandemic reality. There was some in-depth observation, which revealed generational differences, how these difficult times are seen by young, professionally inactive people.
- KL** **The plein-air week was partially dedicated to research process, carried out by Justyna Burkiewicz. We wanted the participants to study the problem at length and find the ferment, their design space.**
- GB** I observed how the process progressed and the maturity level was growing with every consultation of designs, how the experts' comments expanded students' field of view. It was challenging for them to enter the third dimension, the space of interior. In the end, only two designs managed to go beyond the conventional thinking about the wall. It had seemed to us that for young people, thinking outside the box, such a task would have been easier and non-constrictive to their imagination.
- KL** **Teamwork is an important but often new experience to design students. How do you perceive the work done by the 20. PE-P teams?**
- GB** I was observing the teamwork at every stage; it is how I grew up in VOX. It requires maturity as well as the difficult work on one's own ego, especially with very creative people, and not only at the young age. The world trends dispose to work in groups, and creative teams of big companies emphasise collective thinking and collective responsibility in design. In my opinion, students have passed this exam. They presented their works quite professionally, accepting that nobody said "I", and the entire team was involved.
- KL** **One more success. At the stage of team building, not all students are convinced and accept this mode of work, despite the fact that it is the only way designers can go.**
- GB** In humanocentric design, which we all emphasise, creative thinking from one artist's perspective would contradict the principles of design

as a tool for solving contemporary problems. It is not possible for a single person's vision to respond to the complexity of such issues. That is why experts are introduced to the process, for instance.

- KL** **Beside working in two-person teams, students also collaborated with experts of all 20. PE-P partners. This included design consultations in direct meetings, conversations and discussions, as well as the correspondence regarding projects development, selection of materials and construction solutions.**
- GB** I had a pleasant impression that these young people accepted teamwork – and I take a ten-year long perspective of working with part-time students, where – to put it mildly – things can go either way. 😊
- KL** **The level of new functionalities and wall panels designs was diverse. Some of them were appreciated by the Jury and moved on to the next stage of design and prototyping. How would you evaluate these designs today?**
- GB** It is all about the context. I perceive the level of design readiness in the form of first prototypes and details solutions as very positive. Knowing the designs and PE-P exhibitions in the recent years, they always lacked the executive style – despite a high intellectual level, craft-wise they deviated from the students' works I saw yearly eg. at DDW exhibitions in Eindhoven.
- In aesthetic education, I emphasise the maximum sensitivity to detail, bills of materials, texture, colour, while not imposing the final style, which is always a resultant of awareness and individual preferences.
- Positive meeting with the living matter, good reception of projects, careful execution. It is a dry run, and the final verification always comes from the market.
- KL** **Does the group of designs developed by the teams in collaboration with partners contain some special, extraordinary and needed ones, both for VOX and in broader perspective?**
- GB** The selection process determines a group of designs with high potential. These include very functional solutions, focussed on the new reality, where we spend time together, on the needs resulting from residential difficulties in the current situation. Particular attention was given to the young users, their changeable expectations, need for education etc.

EN

Changes connected with implementation will account for design details. Sometimes, this refers to board replacement – a slight change to one of the materials, as it will be with *Multi*. This touching design will be implemented, because it is so necessary!

The *Modiway* desk requires more significant construction and material changes. Its idea and execution were accurate, but there is also the question of business context, which should accommodate all potential users in order to reach particular market profitability.

KL Yes, working on the prototype follows from working on the design. Our two-semester process partially closes at this stage. Further decisions and actions with VOX lie with the students. In the case of *Multi*, the process developed during the academic year, and the reduced version of the design is convenient, friendly and needed.

GB Working on the “living product organism” is tedious and requires involvement in the following months. At VOX, the process usually lasts a year. Students are welcome to it. This can be a maturity exam, as it takes patience and humility.

KL The wall panels designs and *Geo*, selected by the Jury, are examples of how difficult it is to revisit the design process. Students received a painful lesson about redeveloping the design from scratch so that it meets technological requirements.

GB I have been engaged in the panels design team for several years and my respect is growing day by day. Covering the flat wall panels with print might seem easy. Still, technological restrictions in the process of pattern implementation regarding the material and printing itself are a lesson in humility. The effective, pattern- and colour-wise brilliant *Geo* design can serve as a perfect example. Additionally, combined with *The Reels*, it is multifunctional as well. A perfect design – or so it seems. *Geo*, however, tripped over a detail. Students had clearly given up, unwilling to collaborate. I observed Dorota’s efforts to assist them, as she asked for improving the particulars.

In the design process, you need to learn to stumble and get back up, throw away, tear up and revisit. Here, the engine had to be reset. It is often necessary to start all over again. And not everybody is cut for it. Clearly.

We want to give this design a chance and are waiting for students to take up the challenge. 😊

EN

KL

Students could not deal with the fact that it had to be completely redesigned. Humility deficit.

GB

It is a difficult but important experience, the so-called “design U-turn”. Life dictated the solution – and the design was back to square one.

I wish we had more carefully profiled the target group at the students’ briefing stage. It would have surely imposed a perspective – a new value to be introduced to the interior rather than another decorative material.

KL

The next obstacle to the development and communication of this design was the insufficient skill of thinking with space. The project was treated as a form independent from the interior, without a broader context.

GB

It is the design DNA to find solutions at the touchpoints of disciplines, to approach the assignments from various perspectives. Designing a piece of furniture, students think about “furnishing” with a single object and so disregard the context of interior and functionality. They are strangers to interior design thinking, which requires practice.

KL

We need to change the profile of classes to accommodate familiarity and understanding of space, contextual building of the narrative, working at the touchpoint of disciplines.

GB

There is the necessary experience of perspectives clash. As a company which has been based on confronting its research and projects with the process participants, we are used to colliding with the world. During the 20.PE-P collaboration, the material restrictions presented by EGGER and Schattdecor required creative approach. It was crucial to confront students – here also the users of designs – who introduced us to another way of thinking. I would compare this to the experience gained from focus groups, highly regarded in our company. The conclusions can be ruthless. If there is a definitive rejection on the users’ part – we listen to them. It is similar in the case of students, when they present their designs and get rejected for various reasons. This exchange of experience is hard to overestimate.

KL

Are there any conclusions, suggestions you could give us for the future? What new elements are worth introducing to the educational and design process? Should something be given up or replaced to help students understand the procedures?

EN

GB

Let me share my reflection: be humble and learn the material, keep learning the material. Demand thinking outside the box. For example: Does the furniture board always need edgebanding? The study of material engineering would provide for creative, less schematic thinking, while respecting the medium. Material gives so many possibilities, and we apply a mere fraction of this knowledge, holding tight to stereotypes.

On the meta level, in the context of macro problems of today, I would strongly recommend designing against overproduction. None of the students' projects managed to minimize the material use nor presented a non-standard solution regarding the dwindling resources, pro-environmental thinking etc. It could be my idea fix; I keep searching for such solutions myself, because it seems to be the only way.

KL

I appreciate your honesty. And so it seems to me. As regards becoming familiar with the materials, I could not agree more – it is crucial to experience and experiment with them. Search for the new.

Students are creative in the scope of form design, but their solutions tend to be detached from reality. Could they propose a version closer to this world and still make quality designs? Account for the object repeatability?

The complete yearly review of students' artistic and design activity presents the wide range of language and means of expression they command. It is, however, rarely applied in the design process and combined in new contexts. The bionic studies are also hardly found in subsequent design processes.

GB

Not for nothing there are few good designers in the world, as there are few breakthrough architects. It is yet another reason for team-networking thinking, combining contrastive experience, standing at the touchpoint of disciplines.

KL

I wish I could carry out experimental PE-P, pursuing non-standard solutions rather than designing here and now for implementation. I would like to open the discussion to conception rather than ready solutions.

GB

There is also the endless source of inspiration – recycling. It comes as a challenge for every company. As a good design case, it teaches respect for materials and reveals the burden a given process is to the planet. It opens the way to very creative solutions, combining the high aesthetic with scavenger hunt. How the style must change to account for the recycled material...

EN

KL

More wishes to come true in the future. ☺

GB

Combining materials is crucial to every designer. The Lab150 material library provides fresh possibilities of creation, with the pro-environmental discourse underlying the power of the new aesthetic language. We must realise that the contemporary style needs to change a lot in order to accommodate the pro-environmental awareness and refinement all the same.

It is a very important experience. Good you have been involved in this project for so long... Thank you for your invitation.

KL

Gosia, thank you for your collaboration and the interview... Let's care.

EN Katarzyna Laskowska talking
to KATARZYNA BRYZE – VOX

KL **What surprised you the most in our work as a team of the 20. edition of PE-P partners and students?**

KB I have had the pleasure of working on various multidisciplinary teams for years and I am really glad that such a model was applied to PE-P. The combined competence of the academic faculty, students and representatives of several companies infused our work with special dynamics. I find research the most important stage of any R&D project. Carrying it out under pandemic conditions was by no means easy and I appreciate the well-defined needs and generated design insights. In the process, students broadened their knowledge by testing their concepts, confronting them with the users' opinions and, foremost, were able to draw conclusions and improve their work. I know from experience how difficult it can be to accept the criticism of projects on which you have spent long hours. It was a precious lesson for the future designers and I am very happy that they did their homework so well. I have come across experienced designers and managers who refused to accept the results of consumer studies and were sulking at the respondents' lack of taste or knowledge. I have happened to take the criticism hard as well. Students earned my appreciation by drawing conclusions from their studies and feedback provided by the partners and applying them to their designs in order to respond to the actual users' needs.

KL **I would like to know your opinion about the PE-P design process, which we carried out together.**

KB The time in which we conducted the project was specific and this made the process special as well. One of the assignments presented to students was new functionalities in the scope of remote work and education – *de facto* all that we were experiencing ourselves. Another topic referred to the notion VOX finds especially important – child at home. Multiple research has indicated that combining remote work and education, with all the household members staying at the same place at one time, posed a great challenge. I clearly remember the stage when students themselves made prototypes and tested them at home with real users. A mother, who tested the *Together* project with her child, was delighted with this solution and wished she had had it

EN

during the lockdown. Such immediate tests are very important in design processes, as they cut down costs and time while providing quick guidelines for further development. I think they were crucial elements of the entire programme and I hope that students will remember and apply these stages in their professional work.

KL **There were many projects developed by student teams. Let us talk about those being implemented by VOX, this part of the process which takes place after the end of academic year.**

KB Decisions about the final selection of projects were made together by all the partners during the Jury proceedings, and we were – unfortunately – limited by a fixed number of works to choose. Surely, some interesting ideas had no chance of further development and students' sketches might contain ingenious concepts, on which they could work. VOX is still verifying the implementation potential of two final products. Gosia [Bernady] has mentioned the possible implementation of the wall panels, and in the case of furniture we are considering projects *Modiway* and *Multi*. They both match the VOX philosophy to the letter. The aesthetically universal *Modiway* desk for working in the sitting and standing positions will adapt well in various interiors, and its form allows you to symbolically close everything at the end of your workday, marking the border between professional and private life. Currently, we are at the important stage of verifying its durability, standards and optimisation of production. Another design which instantly matched VOX's philosophy and aesthetic is *Multi* – a multifunctional object facilitating children's activity and integrating them with their parents. It gives the child and its parents the possibility of cooking together as it functions as a safe table, only to turn into a theatre or a car the next minute. Stylistically, this design matches the children's collection Tuli and can complement it in an interesting way. It is also undergoing the final verification and detail improvement for mass production at the moment.

KL **Thank you for the amazing collaboration over the year and today's conversation as well. ■**

EN Katarzyna Laskowska talking to
DANUTA PAWLIK and JOANNA MISIUN
– Schattdecor

KL **Let us start with what surprised you the most in students' work in the year of the 20. edition of PE-P. Danka, meeting and talking to you is special, because we have been collaborating on PE-P for 21 years. Joanna, your perspective is equally interesting yet different; you are a PE-P graduate, active designer working with Schattdecor for several years. You both participate in the students' educational and design process.**

DP From my perspective, 20. PE-P was special and surprising, because it was held solely online. It was the first edition run remotely. Students were able to contact us in a completely different way and I was surprised it had worked. I have nothing against working online – on the contrary, but it seemed that a project which required talking about ideas and creation as well as consultations on the level of form, materials and colour scheme would find this remote formula ineffective. Despite certain difficulties, the online programme succeeded and students had dealt with their assignments very well. As much as the theme of 20. PE-P was new functionalities, to me, this project was a new form of collaboration. We had faced working online, in the virtual world. Totally new experience.

KL **Just like you, up to a point I was really doubtful whether it would work. We are working with textures, colours presented by our partners in different light during trainings, we can experience the haptics of materials. In this process, we had been deprived of these possibilities for long.**

I think that the entire team of partners managed the online form of collaboration equally well.

DP They surely did, but I won't lie – the face-to-face mode works much better. I am convinced that some activities could be brought together. Hybrid fairs – are they possible at all? We keep saying that direct meetings with clients are more important and effective. On the other hand, there are advantages to online fairs, especially when somebody is unable to go to Milan, for instance – they can see at least substitutes of exhibitions. Then, the hybrid form provides more people with the opportunity of becoming familiar with interesting presentations. Perhaps the next PE-P will be held in the hybrid mode.

EN

KL

What do you think, Joanna?

JM

As a person, who had been through the PE-P process herself, I am very impressed by the students. I think they demonstrated incredible flexibility of work. We must remember that the entire process and its execution over the year were completely new to them: principles of industrial design, vast amount of knowledge they had to learn, time and technological limitations connected with the producers' offer. Every year, it is a great challenge for each group of students. This time most of them had gone through the whole design process with us, and it all happened online. There were some negatives to this, of course: the impossibility of personal participation and direct consultations at the prototyping stage were a major drawback. I must say I admire how well students accustomed to online work and created completely new things while participating in the previously unknown process.

KL

Let us discuss the level of the new functionalities projects. As we observed during consultations and Jury proceedings, the level varied, and some solutions were highly estimated. Luckily, in June we had a chance of meeting and becoming familiar with the prototypes at Lab150. How would you assess the executed projects?

DP

In my opinion, the process resulted in very interesting, fresh solutions. Some of them I would call innovative. In the new pandemic world they would be useful in many homes, where the entire private, professional and school life is suddenly on the go. Despite their limited experience, students managed to make very mature decisions regarding the use of materials, for example combinations of natural wood and laminated board. It was very deliberate work, and the resulting new functions were designed based on research.

KL

The pandemic situation of being locked up in their private spaces with no access to the students' life was a strong impulse to reflection and observing how families behaved under special circumstances. Homes had become a testing ground.

DP

It was a challenge especially to those who had never worked from home before and usually needed to rearrange their space completely. Having analysed and observed the situation around them, students were able to design new functionalities.

EN

JM I agree that the “empathise” stage of research had positively affected further development of projects and helped define the actual users’ needs. Typically, young people design for older versions of themselves, ie. a 30-year-old freelance designer living in a big city – an arbitrary target group. This year, the difficult situation had inclined students to carefully approach the research stage and make many observations, which directly influenced the proposed design solutions. Projects that we selected during the Jury proceedings responded to the needs of contemporary consumers. Greenery at home: many people invest and surround themselves with plants. Remote work: how, over a year, our attitude has changed and it will most probably become a permanent element of our professional lives. It is incredible that the young designers managed to notice and include all that in their projects in response to the real needs of users.

Another success of these designs is their coherence with the VOX offer and aesthetic by means of the previously mentioned combination of materials and colour selection. This demonstrates the multifaceted approach to projects regarding both their function and consistence with the producer’s intentions.

KL **The research process initiated by PE-P is crucial to building the design curriculum. Danka, could you elaborate on the aspect of analysis and research as well as adaptation of its conclusions in students’ projects?**

DP Observing students over the years, I realise the importance of this first stage of analysis. Careful research had worked well in the previous edition regarding coworking and other PE-Ps. It is always very important to become familiar with issues around us. The energy and engagement of the 20. PE-P students have brought many accurate insights.

JM To make something good you must start good. The stage of research, empathising, defining the real needs is the foundation, starting point. If students fail to do this homework, it makes things hard, and their project is often attractive – but only visually. The emphasis on the research and analysis stage in PE-P allows us to observe the development of innovative, unconventional solutions, responding to the actual needs of real people.

KL **The next stage of the 20. PE-P process was presenting the projects to all its partners. Do you think students stayed open to the guidelines and requirements provided by the experts – designers, technologists – during consultations and were able to adapt them to their projects?**

EN

DP Being present at all stages of students’ projects development, we can compare their initial versions, which are later consulted and changed many times, with the final effect. The way students go through is clearly visible. We observe how they apply the knowledge shared by technologists and this is the most precious in the PE-P process. Working with experts, students learn to adapt their design visions to the restrictions posed by production and market requirements. It is a very important lesson, because Polish students are rarely given a chance to consult with the business. PE-P combines academic knowledge and practice, ie. production and market experience. I find it crucial, though painful at times. 😊

KL **It must have been really painful to some students and they did resist.**

DP Such resistance is a natural reaction – everybody defends their own vision, creation, but the discussion is priceless. It makes them accept the changes.

KL **Let us say that again: consultations and exchange of experience as well as dialogue are very important in the design process. It is the competence students will use in their future work. They learn dialogue and communication.**

JM The stage of consultation and presentation of projects can be very demanding and hard on the ego, but it is a great foundation of the professional career. It is the university of life. Designers must be able to present their projects and stand their ground while meeting the client’s or investor’s expectations. By no means is this easy, but necessary. Going through the PE-P process, students have the opportunity to confront the representatives of business and industry. They can see for themselves if designing for mass production, for example, is what they want to do. Maybe they will prefer to work for individual investors and therefore head for completely different areas of design. It is a precious, but also painful lesson.

KL **I would like to know your opinion about the PE-P design process and potential future directions. From the long-term experience, can you see any new elements worth including in the educational and design process? Or some aspects we could eliminate?**

DP In my opinion, we should stick to the formula used for the 20. PE-P: the one-year research and design process. The previous editions were con-

EN

ducted over six months periods combining the work on furniture form and digital design. It was not beneficial to students, pressed for time, nor to partners. Surely, the one-year mode is a good solution and we should operate in such cycles. We could also consider starting the work on digital designs at the initial stage of the programme, and the furniture designs – at another. This would steady the course of the process and eliminate numerous mistakes and unnecessary stress.

KL I couldn't agree more. The pressure was connected with the term of trade fairs at the Poznań International Fair, initially held in June – ideally, as it aligned with the end of semester for us – and rescheduled in other years. It seemed crucial, however, to communicate the programme to a wide professional public and promote the designers.

JM I think we must use the pandemic experience and adopt certain solutions. I hope we will go back to the face-to-face formula in the next edition, of course, but it is worth introducing the more frequent exchange of information, talking to students, and it could be online. Let us not forget about the tools we have developed, because they will become an integral part of our professional lives and we will use them in the future. This refers to certain solutions regarding communication, organization, process mapping as well.

As Danka said, the conceptual, design stage and improving the solutions takes time. Rushing through details is inadvisable. If we stay with the one-year formula, it will be beneficial to students, to the project, and to us – the six-month process had always been challenging to our team as regards engagement, logistic, production of materials for prototypes. We hope it will be possible for the next PE-Ps to last 2 semesters.

KL Absolutely! We are sticking to the one-year, 2-semester execution of PE-P, even if the effects of subsequent editions will be presented a few months later.

The PE-P process has expanded over these two decades, we keep adding new elements, it is more and more saturated, our requirements become higher as well. Our partners, in turn, appreciate students' design and creative potential and see the possibility of obtaining solutions to include in their collections. Many digital patterns have found their way to Schattdecor, and furniture designs – to producers.

DP The liberal time span will also provide the possibility of creating at least two versions of the object within one project. The 20. PE-P demon-

EN

strated that it is worth presenting a piece of furniture in two options of materials and therefore in various interior decoration.

KL It was the original objective of PE-P twenty years ago. One solid had been intended in different versions so that students could have observed changes resulting from diverse configurations of materials. This would facilitate the study of industrial design, presenting another character of objects dedicated for different users.

JM Every design team had their breakthroughs at different stages, during different consultations. Provided with our feedback, some groups drastically changed their concepts. Later, they presented us with brand new projects. Others responded later. Every year we are surprised with something completely new as compared to what we have seen the Jury proceedings. Last minute, students come up with very interesting fresh ideas and thereby change our reception of their work or project. They keep learning, which makes the process unpredictable and therefore compelling.

DP Changes made to the projects show that students listen and respond, but also introduce new, often surprising solutions. Such is the charm of PE-P. I appreciate that there is always some discovery. As producers, people of the trade, we can say: "there is something new after all".

KL I would like to talk about shared values in the context of the partners, team and students' work.

DP We have completed the 20. PE-P and celebrated its jubilee with vast experience under our belt. I do feel, however, that we have not presented it often enough. Surely, there have been exhibitions, but what we lack at the university is a place to show the principles of the programme, its development over the years, what designs have been implemented into production.

KL I agree, especially that our yearly programme, carried out in collaboration with the industry, is unique in Poland. It is constantly developed and more than 30 implemented designs have been in collections of many companies. I wish we had even symbolic but permanent exhibition at UAP. We could present changes, the evolution in design, technology, aesthetic and our awareness. We could present our work in favour of education, students and more broadly – the industry. At

EN

Schattdecor you are very focussed on research and promoting knowledge about the trade. Without it, the level of understanding of our work and resulting products could stand very low.

JM

I think that the value shared by all the participants of this process, not only students, but also representatives of the industry, is knowledge. In each PE-P process we learn, become richer and more open. The furniture producers are confronted with students' ideas, such as quite innovative combinations of materials. We are inspired by projects, which provide our design collection with a completely new aesthetic. Students learn a lot from PE-P partners. I think that the exchange of knowledge and inspiration resulting from meeting people with totally different experience, another perception, is beneficial to us all. It is good not only for students, but also for all PE-P partners.

We meet designers, who will soon function in the trade, and clash with their point of view. There is the exchange of thoughts, we learn from each other.

KL

Yes, it is a constant fascinating exchange. A sort of multiway transfer. I think many of us find certain stages of work very inspiring, not only business-wise, but also personally. The research process, which our UAP team carries out with students, seems to provide the insight into reality and perspective of another generation. Thank you for the interview. ■

EN

Katarzyna Laskowska talking
to ANNA MYŚLAK and TOMASZ SĘK
– EGGER

KL

What surprised you in the students' work?

AM

I was surprised by the complexity of students' projects, including prototypes tasting in real-life conditions and verification of their ergonomics. We usually work with the flat board, but PE-P and students' work allowed me to see our products as more than one surface – a spatial object with its functionality. I truly appreciated embedding both the concept and the product itself in particular context and great functional arguments based on sociological observation or inspired by the nature.

KL

What surprised you in our work as a team of the 20. PE-P partners?

AM

I had expected face-to-face work and meetings. Initially, I had problems adapting to the online mode of working on the projects, which I could not touch or try out, or see the persons I had never met but we were creating something together over a longer period of time. Communication was more difficult or maybe completely different from what I had been used to, but the quality of our work and its effects are both sensational and surprising.

TS

That far, I had been a stranger to working with a spatial form I could not physically see or touch and it therefore had seemed impossible. Our common experience with PE-P, the work of our interdisciplinary group, demonstrated that such collaboration was manageable even solely online and together we were able to achieve the intended results. It did require a bit more discipline than direct meetings, though. I appreciated the contact with designers and technologists of the VOX company and active listening to mutual arguments. The architects' perspective on our products tends to differ from the engineers' – one group are focussed on the optimisation of production process, the other consider both the quality and functionality of design as well as its user.

Together, we succeeded in creating ready designs which – with small improvements – can be implemented on the market.

KL

The new conditions proved to be a challenge, but not a constraint. Twenty years of experience in running the process of collaboration with students and partners allowed us to find our way in this situation.

We are interested in your opinion about the PE-P design process.

- AM** The entire design process was challenging, because it is not my regular field of operation. As part of this interdisciplinary team, I was led from educational objectives all the way to the ready design. The exchange of knowledge and experience allowed me to actively participate in every design stage. I think our team was strong with its multidisciplinary character – on the part of students as well as experts from each PE-P partner company. Common consultations were the field to exchange ideas, but also demonstrated how their individual departments care for the implementation of changes in their scope of competence.
- TS** We wish there had been the possibility of presenting, visiting our factory in Biskupiec. Becoming familiar with the actual production process of the furniture board facilitates understanding of its properties. I am convinced we will be able to organize this kind of tour for students in the future.
- KL** **Shared consultations are an important point of the project development process. Are students open to the guidelines and requirements presented by designers and engineers? To what extent were they able to apply them to their designs?**
- AM** Students varied in the level of openness to the experts' suggestions, some of them followed their own interpretation. In the future they will surely listen more actively and adapt professional opinions to their projects, because introducing some of the changes at the early stage would have helped them avoid more considerable modifications and save time in the long run. Nonetheless, students' individuality has its advantages. In my opinion, consultations are a crucial element in the process of education and creating subsequent solutions. The possibility of verification and confrontation of ideas with business realities is something I wish to all young designers and architects. Remarks made by each of the partners on various levels and from diverse perspectives had impact on students' operations. Eventually, the designers of executed works did a great job responding to feedback, took initiative, discussed and reacted to arguments.
- KL** **You were all incredibly engaged in the consultations. We spent hours on end discussing the projects. I was delighted at Marta Krupińska's vigorous and detailed, measuring tape in hand, analysis of the furniture item, as we were all in front of our screens, watching and absorbing**

not only the actual message, but the energy of the designer, who was sharing her working methods and competence.

- AM** It was a great lesson to all of us. Having heard Marta's comments, we – as consultants – also became more sensitive to the surrounding world, activating our thinking about home ergonomics and the functions of the objects around us.
- TS** We did, however, miss the possibility of spending time with students while they were working in small groups or being present in the classes to see the creative and design process as well as the education in the UAP studio. It would have expanded our knowledge and presented the added value.
- KL** **I will gladly invite you to our classes and design consultations at UAP in the future.**
- AM** In our trade, there is a conflict between designers and engineers or production. It occurred in this process as well. Literal interpretation of students' documentation had led to executive errors. The manner of communication, verification and discussion of the design documentation is very important. It would be advisable to have the interdisciplinary team present and initiate the dialogue from the get go.
- KL** **Any shared value, new working experience of the 20. PE-P partners?**
- AM** The highest value comes from the possibility of looking at the same product or research problem from a different perspective: board or decor paper producer, designer, engineer, sales or marketing departments. In our everyday work, we are usually confined to our own group and topics.
- KL** **We all learn something. Is there anything else?**
- AM** To me, a great value lies in improving the mutual understanding among parties, partners. The only way to succeed is listening to one another, not from the perspective of our own department, but teamwork of persons with diverse qualifications and competence. Finding common denominators.
- KL** **Every edition is a new testing ground for me. The programme evolves, gradually turning into the area where we experiment together. Meeting various PE-P partners and personalities we have a chance of**

EN

learning new modes of operation. I appreciate the fact that so many companies want to collaborate at educational projects. Every time it is months of systematic work, new platform of opinions and experience exchange, but also the way to improve understanding of our field of activity.

AM The multidisciplinary team has demonstrated how different languages we speak and how multilevel design actually is. The programme is unique in the scale of Poland. Collaborating with a number of higher schools and mentioning PE-P, we are always told it is so innovative. Materials engineering is important to design education and remains in our area of responsibility as well. In this context, I support basic work. Haptic sensations are vital and the direct individual contact with the material helps to learn its properties.

KL **Ania, Tomek, thank you for today's interview and our work together!**

AM Thank you for your invitation and the possibility of participating in the project. It has been an unforgettable adventure and important lesson. ■

EN Katarzyna Laskowska talking
to MARTA KRUPIŃSKA – VOX

KL **What surprised you the most in the students' work?**

MK Their design awareness. The fact that they are not educated as individualist and can work in teams. Open to constructive yet difficult criticism we provided during consultations: designers talking to the industry.

Fresh from the academy, I had a deficit in this area. I did not know eg. what a chipboard was because material engineering was dedicated more to architecture, and the internet access appeared at the end of my study time. Nonetheless, the academy had taught me love for design and I knew it was my road to take. The idea of user-centred design, however, was something I had to learn in the course of my professional career. What can I say – I had not been prepared to work as a designer.

At the key moments, however, I had come across fantastic people, eg. during my studies: Prof. Jung, Prof. Łosiński, Prof. Domagała and a designer, Gustaw Lange.

The project itself is only half the battle. Fail the presentation and even the best of ideas will fall flat. At the 26. edition of Maria Dokowicz Competition, there were many brilliant works. I won – mainly due to the unconventional presentation of my diploma project, I think.

KL **The idea of launching PE-P had also resulted from my personal experience, my pain – I graduated from 5-year studies and I was unable to start working as a designer. I had no professional experience and was perceived as an artist.**

MK How did the university react to your idea?

KL **I was working with Prof. Kuczma, who had extensive experience working with the furniture industry; he was very critical, but in a good way. He gave me his support and space to develop the PE-P concept. Others claimed it was unrealistic, it would not work. Fighting to introduce alternative form of design education, I was convinced it was necessary to learn the realities of this profession. The complex programme I presented to the Faculty Board was approved and voted through. I got the green light.**

MK Bravo! I have been the PE-P fan forever!

EN

KL **Can you see any breakthrough moments in the 8 months of our working together in the 20. PE-P process?**

MK I perceive this process as steady and uniform rhythm of work. Good pace, no major stress.

KL **Any suggestions for the future? Are there any new elements worth introducing to the educational and design process? Or maybe we could give something up?**

MK Brief – check, ethnography – check, design, project presentation – check. The first stage lacked technology. An engineer is needed to rationalise the concept before the project gains momentum. This saves time and money. Prototyping is a very costly stage. A wise engineering head will save you a lot. It is good to have a salesperson on the team to evaluate the project's trading practicality and provide reasonable feedback. The expert team would be complete with a marketing advisor. They should know, understand, feel the project. Otherwise, it runs the risk of implementation failure.

It would be advisable to organise at least mini focus group interviews. Designers could hear opinions about their propositions directly from the potential users. At that point, there is no more room for discussion with the other side. Sink or swim. And you must learn to deal with that.

KL **Consultations are an important point of the project development process. Are students open to the guidelines and requirements presented by designers and engineers? To what extent are they able to apply them to their designs?**

MK It was fascinating to watch their facial expressions and reactions during consultations. Open-minded people absorbing expert guidance.

At times, I would be too much of a designer – I have no teaching experience.

Observing you at work, however, I realised that students, provided with proper moderation, should arrive at solutions on their own. Nothing should be imposed, all they need is stimulation. You moderate and throw them substantive challenges at the same time. If students are open, they can creatively face them.

KL **A shared value, is there one? How would you define it?**

EN

MK Designers learn about the industry, and the industry learns to work with designers. It is crucial to keep the balance, listen to each other, be mindful, assertive in defending your arguments, but flexible and open to changes.

KL **Marta, thank you for being with us this year, for the process and today's interview. Your presence in the programme was very important to students: meetings with Ms designer Marta Krupińska!! At the study level, talking to a designer is vital.**

MK It is true, meeting designers can influence the way students perceive themselves and their values. Thank you for your invitation. As a student, I was dreaming to participate in PE-P, and I am so proud that 15 years later I could take part in this project – although in a different role. 😊 ■

EN Katarzyna Laskowska talking
to DOROTA BALEWICZ – VOX

KL **What surprised you in the students' work?**

DB As a person who was a participant of PE-P only a few years back, I really appreciated the energy shared by the students. What I missed was the direct contact, face-to-face meetings, so important in creative work.

I was surprised at the number of projects inspired by nature; we were delighted, in turn, with the proposal of expanding the wall panels to the space – exactly what we had had in mind writing our brief.

KL **The ability of analysing space, habits and changes in our surroundings is the key to building a design programme and, consequently, the stage of creation and design. How would you evaluate students' skill of adapting sociological studies to their projects?**

DB In some cases, the stories and conducted observations had been much broader than the project proposals presented to us later. The comprehensive research was not fully used by the students, but it is a competence they are still learning: how to draw conclusions to be implemented in new solutions. It is the first step, though.

KL **Yes, for most of the students it had been the first experience with research-based design. The workshops conducted by Justyna Burkiewicz and our work in class were used to a various degree in two design themes: new functionalities and wall panels – and those turned out to be the biggest design challenge.**

DB By definition, furniture forms are sort of narratives, which work in space and bring the users together. I especially appreciated how plants were introduced. Regarding the wall panels, students were strongly confined to graphics.

KL **Every object in the 20. PE-P collection has the potential of changing our habits, facilitates taking a new course of action in our own space. This demonstrates a different approach to furniture items at large.**

DB Students had noticed that in the new situation objects assume new forms, new functionalities. Every project is therefore multifunctional and provides a platform of building new relationships.

EN

KL

The level of new functionalities and wall panels designs was diverse. Some of them were appreciated by the Jury and moved on to the next stage of design and prototyping. How would you evaluate these designs today?

DB

The manner of presentation during the Jury proceedings, mainly by means of sketches and visualizations, enhances certain expectations regarding form, imagined differently by each of the Jurors. I think that it is precious to come into contact with the 1:1 prototype made of target materials in the educational process. Personally, I had not expected perfect designs. It is the stage when we can improve the new ideas together, keep working on details and solutions with potential.

KL

The most polished designs are those which were modelled to 1:1 scale at the design stage. In the future, it would be advisable to prescribe more time to the prototyping stage, engaging students in execution and allowing them to become confronted with the material. The pandemic conditions had made it difficult.

DB

Designing through prototyping is very effective. It helps quickly verify the concepts, functions, dimensions, user experience. Less time is spent pondering, more – making mock-ups and testing, preferably with the target user.

KL

Consultations are an important point of the project development process. Are students open to the guidelines and requirements presented by designers, engineers and partners? To what extent were they able to apply them to their designs?

DB

I would not generalise. I think young people shy away from asking questions or facing criticism. In some cases certain matters had not been detailed and clear enough for students – the effects could have been better.

KL

How could students deal with such a situation? Studies is the time to ask questions, how do we encourage them?

DB

I think it is different for every person. I would recommend foreign travels, experiencing new cultures, even culture shock... Speaking a foreign language changes the way of thinking. Such experience was precious to me, it made me more open and curious.

EN

KL We are interested in your opinion about the PE-P design process. Any suggestions for the future? Are there any new elements worth introducing to the educational and design process? Or maybe we could give something up?

DB I think more time should be dedicated to the modelling process. Laugh at our mistakes. Make students aware that failures are inevitable, and we learn most by our own errors. Establishing a target, the number of failures planned in the process, could be an interesting starting point.

KL **Taming the failure. What else? Communication, open thinking and asking questions. How about some workshops providing psychological support?**

DB The subject of mental health is often a taboo. An art academy gathers many sensitive people. Our designs are our children, we treat them very personally. We must learn to accept criticism and deal with misunderstanding of our ideas.

KL **A shared value, is there one? How would you define it?**

DB It is especially beneficial to companies to talk to young designers, who are still callow, but ignite common action and merger of competences. When both parties are interested in the project, synergy arises. Such was *The Reels* to me – I was glad we could create it together. It is satisfactory when everyone puts their heart into collaboration.

KL **I would like to thank you for the interview and the year-long collaboration. Your clear and direct manner of communication has been guidance to us. ■**

EN

Joanna Lisiecka talking to
KATARZYNA BRYZE – VOX
and KRZYSZTOF PELIŃSKI – Lab150
in September 2021

JL **The remote work, proofs and consultations required a lot of discipline and creative approach to the proposed design topics. Another guideline in students' work was following the brief, which indicated matching the VOX offer. How did students manage this assignment?**

KB For VOX, the entire project was a very interesting lesson and the opportunity to learn many things. We have been following the strategy of listening to the users and responding to their lifestyles for years. Therefore, knowledge based on research is the starting point of every project, and so it was this time. The pandemic time had presented us all with multiple challenges and became a specific design consideration in itself. We all had to learn to function differently, while our houses and apartments were adapted to the new conditions. Students responded to the challenges of remote work, education and sporting activities.

The design process was very complex and required combining knowledge obtained by means of research and observation with demands of the current VOX offer. The concepts presented by students evolved during online meetings with all the PE-P partners. Projects merging diverse competences and perspectives facilitate the confrontation of interesting ideas, which provided students with very constructive feedback and, consequently, efficient development of designs.

KP In the initial phase, it was crucial to keep in touch with students despite the impossibility of face-to-face interaction. We made use of popular online meetings and constant work in cloud. It was interesting to observe the evolution of designs, new solutions as well as students' education regarding technology. To us, this process was also new – conducting several diverse projects at the stage of development, technical optimisation of ideas and many other challenges we had to face.

KB Consultations, dialogues, mutual inspirations – all this yielded interesting solutions. Education and unconventional approach as well as students' engagement in testing their designs brought forth a few surprising products. I really appreciated the meeting, where students presented the results of tests of their hand-made prototypes with poten-

EN

tial users. In our daily work, it is a crucial stage of design process and I am glad to see they are taught such a confrontation with the market.

JL **How have the observed trends affected the selection of functional solutions in the projects? What is characteristic of the proposed designs?**

KP In my opinion, students quite accurately diagnosed the needs and problems of people locked up in their houses for a longer period of time. Such coexistence of all household members is a chance of coming closer together on the one hand, and a field of many conflicts and newly-revealed issues on the other. The solutions are multifunctional and often compact in order to combine the aspects of work and play or study and leisure. This complexity is a common feature of all the presented projects.

KB I would not use the word “trends” here. We focussed mainly on the new needs resulting from the pandemic, which forced us to change our behaviours. Students were expected to find solutions for these new needs. Multifunctionality, mentioned by Krzysztof, was one of the key aspects. Parents widely discussed the problem of juggling remote work and child care at home. The response to this common issue has been a work desk for a parent combined with a place of study or play for the child. Not only does it allow functioning in one space, but it brings together and separates at the same time, providing parents with the sense of comfort.

JL **The first prototypes do not conclude the work on the projects. We look forward to the Warsaw Home 2021 fairs, where we hope to present the designs offline. How do students continue on their design path?**

KB Two students are having their 3-month practice with us, developing their design competence. They are collaborating with various departments, including technology, purchase and marketing. I reckon that their adventure with the VOX brand will result in implementation of particular projects and provide them with an important lesson in their developing design careers.

Krzysztof and his team keep in touch with students regarding the prototypes for exhibition.

KP Many of them spent their summertime on intensive practice. They had the opportunity to polish their designs, reconsider some of the solutions as well as face new challenges. I think that the possibility of

EN

working directly with engineers and machines that produce a physical model is unique for designers. It gives them perspective and helps embed many theoretical solutions in the reality of production. Observing how the ideas have evolved from the initial sketches to implementable products, we look forward to their presentation on the fairs.

JL **Thank you for the interview! ■**

DBAM o siebie pod względem fizycznym i psychicznym już od dłuższego czasu jest swego rodzaju trendem, jednak przeniesienie całego życia i zamknięcie w sferze domowej sprawiło, że ten aspekt stał się częstym impulsem do działania. Aktywność fizyczna, sen, medytacja to często poruszane tematy w lifestyle'u. Dbanie o siebie spowodowało dbanie o swoją przestrzeń poprzez zmiany ułatwiające nam korzystanie z domu czy mieszkania w czasie lockdownu, podczas pracy w trybie *home office*. Oddzielenie od siebie zróżnicowanych sfer życia daje swobodę. Trzeba było się tego nauczyć lub po prostu włączyć tryb „prze-trwanie”, co kumulowało frustracje niosące za sobą wielką potrzebę znalezienia spokoju poprzez obcowanie z naturą czy korzystanie z innych możliwych metod. Mieliśmy czas, żeby przygotować się na kolejną falę pandemii, z pomocą przyszło wielu przedsiębiorców, korzystających z narzędzi do zdalnej pracy i marketingu opartym na #homeoffice. Znane i mniej znane marki (np. IKEA, H&M, Muno Puzzle, Uber Eats/Barrio) otworzyły się na nowego, post-pandemicznego klienta, który potrzebuje przestrzeni do pracy w domu, wygodnego dresu i relaksu przy winie i puzzlach, takiego, który najchętniej nie ruszyłby się z miejsca zamieszkania, nawet w celu zaspokojenia najważniejszych potrzeb.

DBAM o rozwój osobisty, wykorzystując możliwości wynikające z przeniesienia zajęć i pracy w tryb online. Połączenie pracy z dodatkowymi ścieżkami rozwoju stało się możliwe np. dzięki wykorzystaniu czasu kiedyś potrzebnego na dojazd. Nowe sytuacje uświadomiły nam potrzebę wprowadzenia szeregu zmian wnoszących nowe do monotonii życia. Nauka nowego języka, sportu czy gry na instrumencie zastąpiła wiele bodźców odbieranych zwykle z otoczenia. Rozwijanie już posiadanych pasji, jak również otwarcie na nowe wyzwania, wprowadza do tygodnia dodatkowy rytm, zapewniający powtarzalność działań i przybliżający nas do osiągnięcia zaplanowanych rezultatów.

DBAM o pożywienie odzwierciedla potoczne stwierdzenie: „je-steś tym, co jesz”. Szczególna uważność dotycząca jakości spożywanej żywności, planowanie posiłków, poznawanie nowych smaków. Niezwykle pozytywnym rozwiązaniem jest wspólne gotowanie z dziećmi, wspierające ich samodzielność, budujące umiejętności społeczne i praktyczne. Angażowanie zmysłów takich jak smak i węch dobodźcuje osoby zaangażowane w proces przygotowania posiłków. Wspólna praca podczas gotowania wzmacnia również relacje międzyludzkie poprzez dzielenie się nowymi umiejętnościami i wiedzą.

DBAM o przestrzeń, tę prywatną, która uległa znacznej transformacji. Przekształcanie kawalerki w multifunkcjonalne *home office*, bądź dzielenie przestrzeni na przedszkole i biuro. Obszerne spektrum indywidualnych doświadczeń i równie indywidualnych adaptacyjnych

pomysłów jest zbiorem kompromisów, rozwiązań tymczasowych, opartych na dostępnych zasobach. Typowe elementy wyposażenia mieszkania często znalazły nowe zastosowanie, zaspokajając nowe potrzeby w niewielkiej przestrzeni. Miejsmem o najniższym poziomie ingerencji była sypialnia, pozostawiona w stanie „normalnym”, co jest wyrazem dbałości o przestrzeń i komfort wypoczynku. Redefiniowanie potrzeb, adaptacja zmian na stałe oraz skupienie na użytkowości przestrzeni pojawiały się często w wypowiedziach respondentów, co szczególnie zwróciło naszą uwagę na ten aspekt. Z większą dbałością podchodzimy do przestrzeni, w której żyjemy. W trakcie nowego definiowania potrzeb decydujemy się na zmianę kolorystyki, szukamy spokoju, wyciszenia, jak również przytulnych i multifunkcyjnych rozwiązań. Otaczamy się mniejszą ilością przedmiotów, wybierając te, które mają dla nas znaczenie, pełnią nową funkcję w naszym życiu.

DBAM o rośliny w przestrzeni domowej. Naturalna zieleń we wnętrzach nabrała znaczenia wraz z wprowadzeniem kolejnych obostrzeń, ograniczających czas spędzany na świeżym powietrzu. Dbanie o roślinność stało się dla nas kolejnym rytuałem, który pozwala odciąć się od negatywnych informacji oraz przywrócić przynajmniej namiastkę normalności – poczucie kontroli na sytuacją i sprawczości, której tak bardzo zaczęto nam brakować po zaostreniu obostrzeń sanitarnych. Terapeutyczna rola obcowania z naturą wywarła spory wpływ na budowanie wnętrza. W ofertach sklepów pojawiły się nowe propozycje regałów, przegród, ażurowych podpór i kwietników, sprzyjających ekspozycji roślin. Respondenci niejednokrotnie tworzyli własne kolekcje, rozwijając nową pasję, łączyli się online w nowe społeczności, wspierające się w wymianie eksponatów czy w zdobywaniu wiedzy z zakresu pielęgnacji zieleni. Poświęcanie czasu i energii na własną uprawę ziół w doniczkach czy warzyw na balkonie stało się codziennością wielu mieszkańców dużych miast. Inicjatywy takie jak ogrody społeczne pozwalają na partycypację w życiu lokalnej społeczności, jak i współdzielenie dóbr pochodzących z natury. Zieleń w mieszkaniu oczyszcza i nawilża powietrze, działa uspokajająco, aby przynosiła rezultaty wymaga też ciągłej interakcji, uwagi, dbałości.

Obszary, które wyłoniły się z analizy wniosków pokazują, jak ważne są zależności łączące przestrzeń z relacjami, indywidualnością, zaspokajaniem podstawowych potrzeb fizycznych i duchowych. Dążenie do spójności tych różnorodnych sfer życia prowadzi do osiągnięcia harmonii i stworzenia prawdziwego schronienia, które nie zamyka się tylko w czterech bezosobowych ścianach naszego miejsca zamieszkania, ale wychodzi poza nie za pomocą przestrzeni, osobowości i relacji międzyludzkich.

Poczucie szczęścia i satysfakcji w dużej mierze wiąże się z poczuciem sprawczości w naszym życiu. Relacje nawiązywane z otoczeniem – przestrzenią, jak i ludźmi, podzielić można na zależne od nas bezpośrednio oraz te z oddziaływaniem czasowym. Każda cegiełka jaką dokładamy do świata rzutuje na jego całość, dlatego warto być świadomym jaki bezpośredni wpływ wywieramy w swoim otoczeniu. Przechodzenie z perspektywy subiektywnej w empatyczne wpatrywanie się w horyzont wyników naszych poczynań niejednokrotnie pokazuje nowe kierunki rozwoju. Uważność na otoczenie, podejmowanie działań i dostosowywanie przestrzeni są prostymi sposobami na podniesienie jakości i komfortu życia. Dbanie o bliskich, siebie i ludzi nieznanym pozwala na budowanie relacji, długofalowych zmian w przyszłości. W czasie zmagania z izolacją poszukujemy nowych sposobów na osiągnięcie harmonii, czego wszystkim nam życzymy. ■

UAP team:

**Joanna Lisiecka, Katarzyna Laskowska,
Justyna Burkiewicz, Agata Sargalska**

The changeable situation and living space – stimulate reflection. The new circumstances, which entailed apparent changes in social behaviours, eg. social distance, promoting individuality as well as focus on the health, immunity and hygiene due to the more restrictive epidemiological supervision, can be a potential starting point of many new ideas, projects and research processes.

From the onset of the pandemic, the world has been wondering how long the virus-induced situation will last, what mark it will leave on social life, economy and tourism. The shift in values and needs could be noticed as early as the first lockdown. Our home had become our only safe space, and adapting it to new functions and conditions was the area of study for our team. The temporary solutions often turned into permanent changes.

The research team composed of: Prof. Dr hab. Katarzyna Laskowska, Joanna Lisiecka, MA, Justyna Burkiewicz, MA and Agata Sargalska, MA conducted and coordinated a multistage study in order to define users' needs connected to the house during the COVID-19 pandemic. Materials gathered in the research served the students of the 20. edition of Educational-Design Program PE-P operating within the faculty of Furniture Design in the Department of Architecture and Industrial Design, to formulate project objectives for new functional solutions.

Following the several months of pandemic situation, we wanted to investigate whether houses, apartments and balconies were still the multifunctional spaces for work, school study and play, serving as gyms and cinemas alike. We took a closer look at the effect the altered space had on individuals, if it brings serenity and shelter or, on the contrary – fuels frustrations and becomes a trap.

Our watchword has been: "Care for...". To care means to dedicate our time and make effort, because we find something or someone important. The multiple surveys and interviews we had conducted brought us to the clear-cut conclusion that the respondents care for different aspects of their lives and that is where they focus their attention. We designated several areas, which crystallised in the research conclusions.

CARE FOR yourself physically and mentally has been a sort of trend for a while, but moving our entire lives and locking them up at home made this aspect a frequent impulse for action. Physical activity, sufficient amount of sleep, meditation are popular lifestyle topics. Caring for ourselves resulted in caring for our space by means of changes facilitating the use of the house or apartment during lockdown, while working in the home office. Separating various areas of life provides a certain dosage of freedom. We had to learn it or simply go into the “survival” mode, which cumulated frustrations and, consequently, a great need for finding peace and quiet in contact with the nature or by other available means. There was time to prepare for another wave of pandemic assisted by many businesses, using the remote working tools and #homeoffice marketing. The more and less known brands (such as IKEA, H&M, Muno Puzzle, Uber Eats/Barrio) opened to the new post-pandemic customer, who wanted the space to work from home, comfy tracksuit and wine-and-puzzle relax; a customer, who would prefer not to leave home even for the basic needs.

CARE FOR personal development making use of the conditions created by moving classes and work online. Combining work with other paths of development became possible eg. due to extra time, previously dedicated to commuting. The new situations made us aware of the need for introducing a number of changes to bring something fresh into the monotony of life. Learning a new language, sport or instrument replaced many stimuli normally received from the surroundings. Developing the existing passions as well as opening up to new challenges adds to the weekly rhythm, providing for repeatability and bringing us closer to intended results.

CARE FOR food reflects the old truth: “You are what you eat”. It refers to being mindful of the quality of food, planning our meals, learning new tastes. Cooking with children supports their independence, builds their social and practical competence. The senses of taste and smell are additionally stimulated in persons engaged in preparing food. Working together while cooking enhances interpersonal relationships by sharing skills and knowledge.

CARE FOR space, the private space, which has been significantly transformed. A bed-sitter is turned into a multifunctional home office or divided into the pre-school and office area. The wide range of individual experiences and equally individual adaptation ideas is a collection of compromises, temporary solutions, based on available resources. Typical furnishings have often found new applications, satisfying the new needs in a limited space. The room with the lowest level of interference is the bedroom, usually left untouched, “normal”, which is

the expression of care for the space and comfort of rest. Redefining of needs, adaptation of changes here to stay and focus on space usability were often mentioned by respondents, who therefore drove our attention to this aspect. We do care more for the space we live in. The new definition of needs frequently entails changes in colour scheme; we look for peace and quiet as well as cosy and multifunctional solutions. We surround ourselves with fewer objects and choose those we find meaningful, with new function in our lives.

CARE FOR plants at home. The indoors greenery gained importance with the introduction of new restrictions, limiting the time we spend in the fresh air. Caring for plants has become another ritual, which helps us tune out negative information and reclaim a bit of normality – the sense of control over situation and agency, which we missed so much under strict sanitary restrictions. The therapeutic role of being in the nature had considerably affected interior decoration. Stores expanded their offer by new bookcases, partitions, openwork pillars and flower racks facilitating plant exposition. The respondents often created their own collections, developing this new passion by forming new social networks to exchange specimen and share knowledge about plant maintenance. Dedicating our time and energy to growing herbs or vegetables on the balcony has become a daily routine to many city dwellers. Such initiatives as community gardens enable us to participate in local life as well as share the natural goods. Plants purify and humidify the air at home, soothe the nerves, and for good results – require constant interaction, attention and care.

The areas indicated by the analysis of research conclusions show the important interdependence between space and relationships, individuality, satisfying the fundamental physical and spiritual needs. The pursuit of binding these diverse spheres of life leads to harmony and creating a real shelter, unrestricted to the four impersonal walls, but going far beyond with space, character and interpersonal relationships.

The sense of happiness and satisfaction largely depends on the sense of agency in our lives. Relationships we have with the surroundings – space as much as people, can be categorised into these we affect directly, and the ones with long-term impact. Every contribution we make to the world has a holistic effect, it is therefore worth being aware of the direct influence we have on our surroundings. Moving from subjective perspective to emphatic gazing at the horizon of our actions and their consequences will frequently indicate new directions of development. Being mindful of the surroundings, taking action and adapting space are simple ways to improve the quality and comfort

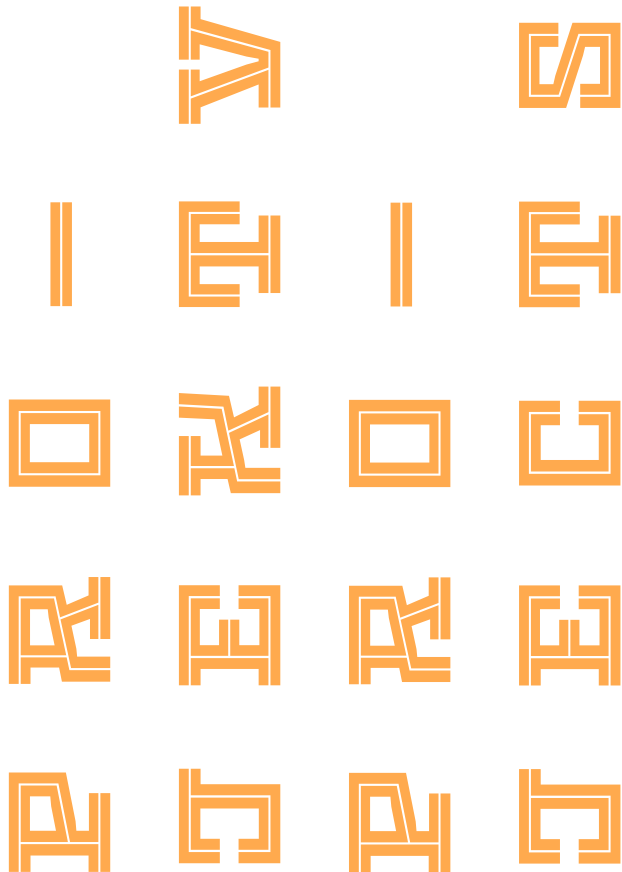
of life. Caring for the loved ones, for ourselves and strangers will help build relationships, long-term changes for the future. Struggling with isolation, we look for new ways of achieving harmony, and this is what we wish to us all. ■

Nowe funkcjonalności

20 edycja Programu
Edukacyjno-Projektowego
[PE-P]

New functionalities

The 20th edition of the
Educational-Design Program
[PE-P]

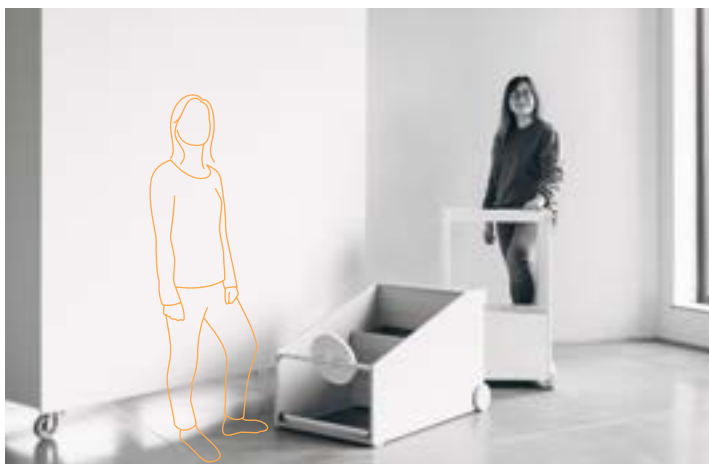
Projekty**Projects**

- 102 **MULTI**
Wiktoria Matyśkiewicz
Karina Kaczkowska
- 110 **TOGETHER**
Wiktoria Matyśkiewicz
Karina Kaczkowska
- 118 **UP**
Łucja Król
Aleksandra Paprocka
- 126 **MODIWAY**
Kasia Birukova
Adam Kłós
- 134 **FOREST NIGHT & GRAY**
Łucja Król
Aleksandra Paprocka
- 140 **GEO**
Hugo Kowicki
Weronika Wlazły
we współpracy z / in cooperation with:
Błażej Krawczykowski
Natalia Wrzecion
- 146 **SZPULKI / THE REELS**
Błażej Krawczykowski
Natalia Wrzecion
we współpracy z / in cooperation with:
Hugo Kowicki
Weronika Wlazły

MULTI

Projekt / Design:
WIKTORIA MATYŚKIEWICZ
KARINA KACZKOWSKA

Studentka na wymianie Erasmus,
 Politechnika Mediolańska.
 Erasmus student, Politecnico di Milano.

Multi to zmysłna, wielofunkcyjna bryła, która ma sprzyjać dziecięcym aktywnościom: zabawie, nauce oraz towarzyszeniu dorosłym w ich codziennych czynnościach. Została stworzona w duchu pedagogiki Montessori, aby wspierać kreatywność i samodzielność dziecka oraz by odpowiedzialnie wprowadzić je w przestrzeń domu. Może służyć jako stolicek, miejsce zabaw, domowy teatrzyk, pomocnik kuchenny, a nawet przeobrażać się w auto, samolot lub rakietę kosmiczną! Dodatkowo, *Multi* pomieści ukochane zabawki dziecka. Symbolicznie wyznacza miejsce pociechy w domu, stając się miejscem jego wspaniałych przygód. Projekt został opracowany w dwóch wariantach materiałowych oraz jasnej, stonowanej kolorystyce, sprzyjającej poczuciu harmonii i komfortowi w dziecięcym pokoju.

Multi is an inventive multifunctional solid intended to facilitate children's activities: playing games, studying, as well as accompanying adults in their daily operations. It was designed in the vein of Montessori in order to support children's creativity and independence, responsibly introducing them to the home space. *Multi* can be used as a small table, place of games, puppet theatre, kitchen assistant, and even turn into a car, plane or space rocket! Additionally, it will store all favourite toys. It symbolically situates the child at home and becomes the place of wonderful adventures. The design was developed in two variants of materials and light, neutral colour scheme, which fosters the sense of harmony and comfort in the child's bedroom.

Tekst / text:
 Wiktoria Matyśkiewicz
 Karina Kaczkowska

Prototyp projektu / Prototype by:
VOX
Lab150
Schattdecor
EGGER

MULTI wersja 1 / version 1
 – Materiały / Materials:

Schattdecor
 Papier dekoracyjny / Decor paper:
 Veneto Oak excl. 14-10091-100

EGGER
 Płyta wiórowa laminowana / MFC:
 Dąb Vicenza / Vicenza Oak H3157 ST12
 Zielony Pistacjowy / Pistachio Green U608 ST9

MULTI wersja 2 / version 2
 – Materiały / Materials:

EGGER
 Płyta wiórowa laminowana / MFC:
 Biały Róż / Rose white U313 ST9
 Biały / Premium White W1000 ST9

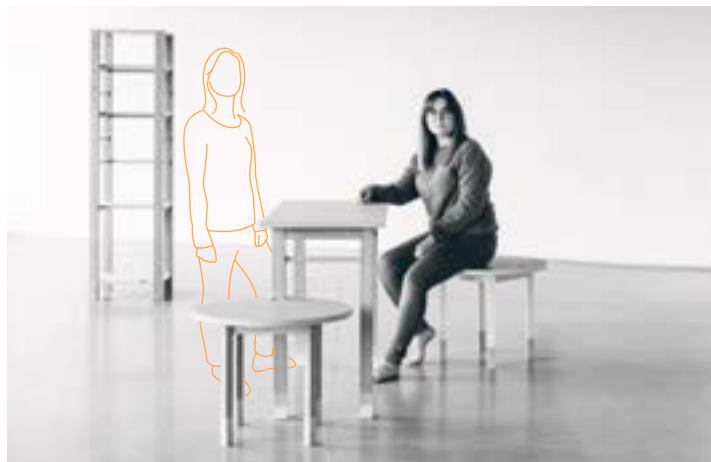

TOGETHER

Projekt / Design:
WIKTORIA MATYŚKIEWICZ
KARINA KACZKOWSKA

Studentka na wymianie Erasmus,
 Politechnika Mediolańska.
 Erasmus student, Politecnico di Milano.

Together to kolekcja meblowa stworzona z myślą o rodzinie, która mierzy się obecnie z zupełnie nowymi wyzwaniami, związanymi z nieustannym przebywaniem we wspólnej przestrzeni. W myśl rodzicielstwa bliskości *Together* ma wspierać budowanie więzi między domownikami oraz sprzyjać organizacji wspólnych i oddzielnych miejsc pracy. Dzięki prostej zasadzie łączenia mebli dorośli i dzieci mogą decydować o tym, jak przearanżowywać swój dom w zależności od aktualnych potrzeb. Kolekcja może mieć również bardziej uniwersalny charakter – dedykowany dziecku stolik może służyć choćby jako miejsce przechowywania przedmiotów, które chcemy mieć zawsze pod ręką. *Together* to także zaproszenie do domowego biura roślinności – bardzo wierzymy w jej kojące działanie!

Together is a furniture collection dedicated to a family facing new challenges connected with constantly staying in common space. In the vein of attachment parenting, *Together* is intended to support the bond among household members and facilitate the organization of shared and individual working areas. Due to a simple rule of combining furniture, adults and children can decide how to rearrange their home according to current needs. The collection is universal – a desk dedicated to children can as well serve as storage for objects we want to keep to hand. Moreover, with *Together*, plants are welcome in our home office – we firmly believe in their calming effect!

Tekst / text:
 Wiktoria Matyśkiewicz
 Karina Kaczkowska

Prototyp projektu / Prototype by:
 VOX
 Lab150
 Schattdecor
 EGGER

TOGETHER wersja 1 / version 1
 – Materiały / Materials:

Schattdecor
 Papier dekoracyjny / Decor paper:
 Masonic Hickory excl. 14-12075-100

EGGER
 Płyta wiórowa laminowana / MFC:
 Hikora Naturalna / Natural Hickory H3730 ST10
 Szary Dakar / Dakar Grey U717 ST9
 Szary Angora / Angora Grey U705 ST9

TOGETHER wersja 2 / version 2
 – Materiały / Materials:

EGGER
 Płyta wiórowa laminowana / MFC:
 Szary Perłowy / Pearl Grey U763 ST9
 Beż / Beige U200 ST9

UP

Projekt / Design:
ŁUCJA KRÓL
ALEKSANDRA PAPROCKA

Prototyp projektu / Prototype by:
VOX
Lab150
Schattdecor
EGGER

UP wersja 1 / version 1
 – Materiały / Materials:

EGGER
 Płyta wiórowa laminowana / MFC:
 Niebieski Lodowcowy / Glacrier blue U500 ST9
 Karmel / Caramel Nude U830 ST9
 Żółty Szafran / Saffron Yellow U140 ST9

UP wersja 2 / version 2
 – Materiały / Materials:

Schattdecor
 Papier dekoracyjny / Decor paper:
 Frost Pine 14-26087-100

EGGER
 Płyta wiórowa laminowana / MFC:
 Sosna Boathouse jasna
 / Light Boathouse Pine H3415 ST9
 Szary Diamentowy
 / Solid Diamond Grey U9631 ST9
 Żółty Szafran / Saffron Yellow U140 ST9

UP jest odpowiedzią na hasło „pobudzający kreatywność” i ma za zadanie zachęcić dziecko do aktywności fizycznej, dać mu poczucie prywatności oraz pozwolić na swobodę twórczą. Obiekt jest dedykowany dzieciom w wieku przedszkolnym i koncentruje się na ich prawidłowym rozwoju. Powstał w dwóch wersjach materiałowych: pastelowej, dedykowanej pokojom dziecięcym, oraz w odcieniach szarości, dobrze współgrającej z przestrzenią salonu, gdzie – jak wynika z badań – dziecko spędza dużą ilość czasu w ciągu dnia. UP posiada konstrukcję z drewnianymi drabinkami, po których można się wspinać. W celu zwiększenia bezpieczeństwa mebel montowany jest do ściany. Cztery materace, rozkładane i łączone za pomocą sznurków, pozwalają na dowolną zabawę i są łatwe do przechowywania wewnątrz obiektu. Prywatność zapewnia dziecku zawieszanie materiałowej zasłanki, za którą może się ukryć. Tapicerowany bok pozwala na komfortowe oparcie. Duża powierzchnia płyty z klipsem jest strefą kreatywną, gdzie można przypinać duże arkusze papieru. Z drugiej strony znajduje się wysuwana skrzynia, pełniąca funkcje schowka oraz siedziska. Po jej wysunięciu baza zamienia się w stolik do rysowania, a zawieszenie akcesoriów na artykuły plastyczne pozwala mieć je zawsze pod ręką, nie ograniczając wyobraźni dziecka.

UP design responds to the slogan “stimulate creativity” and is intended to encourage the child to physical activity, give the sense of privacy and foster its creative freedom. The object is dedicated to pre-schoolers and focuses on their correct development. It was designed in two versions of materials: the pastel one, intended for children’s bedrooms, and the shades of gray, matching the space of the living-room, where – as the research shows – the child spends much time every day. UP includes a construction of wooden climbing frames. The furniture is fixed to the wall for safety. Four mattresses, which can be connected with strings, facilitate any game and are easy to store inside the object. Privacy is provided by hanging a textile curtain to create a child’s hideaway. The padded side serves as a comfortable backrest. A big board with a clip is a creative zone, where you can attach large sheets of paper. On the other side, there is a pull-out case with two functions: storage and a seat. Pulled-out, it turns the hideaway into a drawing desk, and hanging accessories for art supplies keep them at hand and let the child’s imagination fly free.

Tekst / text:
 Łucja Król
 Aleksandra Paprocka

MODIWAY

Projekt / Design:
KASIA BIRUKOVA
ADAM KŁOS

Kolekcja dedykowana jest rozwiązaniom do pracy zdalnej w trybie *home office*. Wśród istotnych problemów, zidentyfikowanych na etapie badań, przebijała się potrzeba łatwej adaptacji przestrzeni na potrzeby wykonywanej pracy oraz codziennych czynności. Na podstawie tej obserwacji powstał projekt biurka wyposażonego w dwa blaty, umożliwiające pracę zarówno w pozycji stojącej, jak i siedzącej. Możliwość ich składania pozwala na zaoszczędzenie miejsca w ograniczonej przestrzeni mieszkaniowej. Warto też zauważyć pozytywny aspekt psychologiczny, stworzony poprzez zaakcentowanie skończenia pracy symbolicznym „zamknięciem” jej wewnątrz biurka, co w kontekście pracy zdalnej zapewnia użytkownikowi dodatkowy komfort. Z pozostałych aspektów projektu warto wymienić panel elektryczny umożliwiający podłączenie laptopa lub telefonu do źródła zasilania w obrębie mebla, przewidzianą przestrzeń na przewody elektryczne, oświetlenie wnętrza biurka, oraz panel filcowy z listwą do mocowania akcesoriów, ułatwiające organizację pracy.

Inspiracją dla kolejnych składowych kolekcji *Modiway* stały się wypowiedzi osób, które w wyniku pandemii powiększyły ilość hodowanych w domu roślin, by zrekomensować sobie ograniczony kontakt z naturą. Odpowiedzią na zaistniałą sytuację są dwa regały-kwietniki. Clou projektów jest możliwość modyfikowania przez użytkownika funkcji mebla i dostosowanie go do swoich potrzeb za pomocą mocowanych na regale linek. W wyniku tego działania możemy stworzyć przestrzeń do hodowli roślin pnących lub powiększyć przestrzeń magazynową, dodając do regału kilka półek.

The collection is dedicated to solutions connected with working from home, so-called home office. According to the conducted research, the significant problems include adapting the private space for professional purposes as well as everyday activities. This observation served as a basis for the design of a desk with two worktops to allow working standing up as well as sitting down. They are foldable, which saves room in the limited living space. There is also a positive psychological aspect of accentuating the end of the office day by symbolically “locking” it inside the desk, which provides the user with additional sense of comfort in the context of remote work. Useful features of the design include the electrical panel to plug in a laptop or smartphone and charge it within the furniture, extra cable-space, internal lamp, and a felt panel with a mounting board for accessories, helpful in organization of work.

Other elements of the *Modiway* collection were inspired by talking to persons, who increased the number of plants grown at home in order to compensate for the limited contact with the nature during the pandemic. In response to this situation, the design includes two book-flower racks. Its clou is the possibility of modifying the function of the furniture and adapting it to the user's needs by means of ropes attached to the rack. This way, one can create space for trailing plants or obtain extra storage by adding extra shelves.

Prototyp projektu / Prototype by:
VOX
Lab150
Schattdecor
EGGER

MODIWAY wersja 1 / version 1
– Materiały / Materials:

Schattdecor
Papier dekoracyjny / Decor paper:
Dąb Catania 14-10033-005

EGGER
Płyta wiórowa laminowana / MFC:
Orzech Warmia brązowy
/ Brown Warmia Walnut H1307 ST10
Biały porcelanowy / Porcelain White W1200 ST9
Zieleń Fiord / Fjord Green U636 ST9

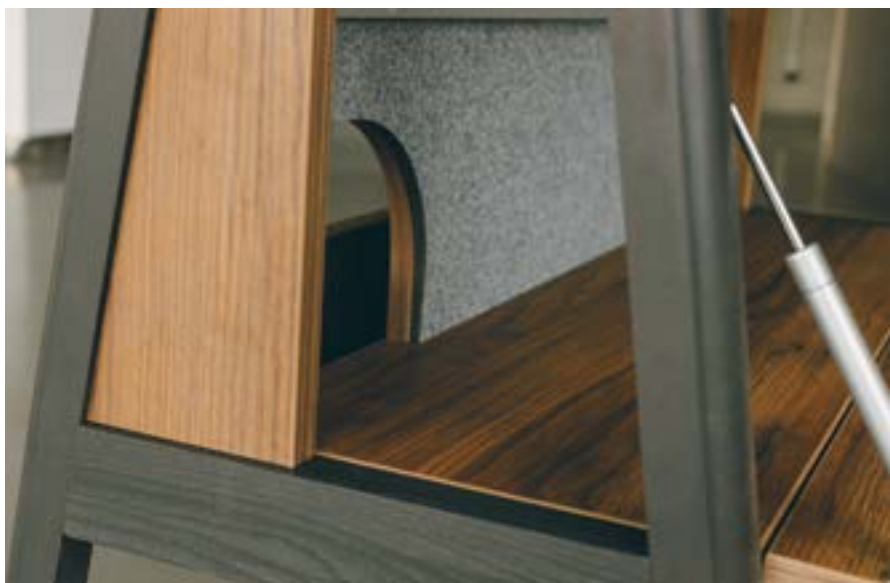
MODIWAY wersja 2 / version 2
– Materiały / Materials:

EGGER
Płyta wiórowa laminowana / MFC:
Antyczna Róża / Antique Rose U325 ST9
Szary Angora / Angora Grey U705 ST9
Zielony Pistacjowy / Pistachio Green U608 ST9
Szary Przykurzony / Dust Grey U732 ST9
Szary Biały / White Grey U775 ST9

FOREST NIGHT & GRAY

Projekt / Design:
ŁUCJA KRÓL
ALEKSANDRA PAPROCKA

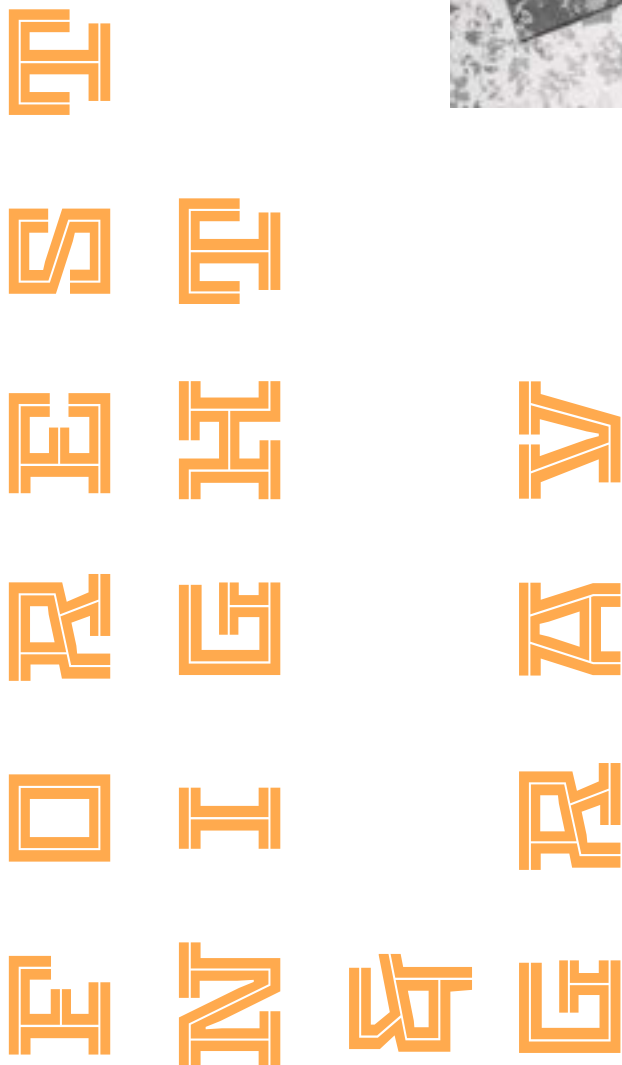
Projekty wzorów graficznych dla paneli naciennych powstały w duchu idei „w zgodzie z naturą”. Zależało nam na nawiązaniu do motywów roślinnych oraz wprowadzeniu harmonii do wnętrza. Aby uzyskać efekt odbicia na tkaninie użyliśmy zebranych w lesie roślin, które następnie suszyliśmy i odbijaliśmy na kartonie. Najciekawsze fragmenty poddałyśmy obróbce cyfrowej, wprowadzając tło w postaci faktury naturalnych, zeskanowanych materiałów. Wzór powstał w dwóch, zupełnie różnych odstonach.

Night_Forest wprowadza do pomieszczenia tajemniczość i daje poczucie bliskości z naturą. Dzięki zastosowaniu dodatkowej warstwy w tle wybarwienia w odcieniach niebieskości i zieleni delikatnie się przenikają. Wzór jest bardzo wyrazisty, a mimo to działa kojąco i świetnie sprawdzi się w *home office*. *Gray_Forest* jest delikatniejszy. Surowe szarości na ciepłym tle sprawiają, że wzór jest bardzo nowoczesny. Użycie płaskich plam barwnych zapewnia jego neutralność, więc znajdzie zastosowanie w każdym wnętrzu.

Pattern designs for wall panels follow the idea of being “at one with the nature”. We wanted to refer to floral motifs and bring harmony to the interior. For the textile print effect, we collected plants in the forest, dried them and printed on the cardboard. The most interesting fragments were then digitally processed in order to introduce the background – texture of natural, scanned materials. The pattern was designed in two completely different versions.

Night_Forest gives the interior the sense of mystery and closeness to the nature. By means of the additional layer in the background, the blue-to-green stains interfuse. *Gray_Forest* is gentler. The austere grays on the warm background make the pattern more contemporary. Flat patches of colour provide its neutrality and make it applicable in every interior.

Tekst / text:
 Łucja Król
 Aleksandra Paprocka

Prototyp projektu / Prototype by:
 VOX

GEO

Projekt / Design:
HUGO KOWICKI
WERONIKA WLAZY

we współpracy z
 / in cooperation with:
BŁAŻEJ KRAWCZYKOWSKI
NATALIA WRZECION

Geometryczny wzór inspirowany konstelacjami. Ta dynamiczna, liniowa kompozycja sprawdzi się w każdym pomieszczeniu, nadając mu ponadczasowy charakter. Występuje w dwóch wariantach kolorystycznych: Coconut i Salty Caramel. Specjalnie dobrana paleta barw doskonale komponuje się z domowymi roślinami.

W połączeniu ze *Szpułkami* tworzy świetne rozwiązanie dekoracyjno-funkcjonalne. Pozornie chaotycznie rozmieszczone linie tworzą skupiska, które w przemyślany sposób wyznaczają wszystkie możliwe miejsca montażu szpułek. Użytkownicy sami decydują, jak rozmieścić elementy, aby spełniały ich indywidualne oczekiwania. Proponujemy kilka autorskich rozwiązań, których układy sprawdzą się w zależności od charakteru pomieszczenia.

Geometric pattern inspired by constellations. This dynamic linear composition brings timeless character to every interior. There are two colour variants to it: Coconut and Salty Caramel. The purposeful colour scheme matches home plants perfectly.

Along with *The Reels*, it constitutes a great decorative and functional solution. The seemingly chaotic layout of lines creates clusters, which indicate all possible places to attach the reels. It is the users who decide where to put the elements in order to meet their individual expectations. We offer several original solutions depending on the character of the interior.

Tekst / text:
 Hugo Kowicki
 Weronika Wlazly

Prototyp projektu / Prototype by:
VOX

SZPULKI / THE REELS

Projekt / Design:
BŁAŻEJ KRAWCZYKOWSKI
NATALIA WRZECION

we współpracy z
 / in cooperation with:
HUGO KOWICKI
WERONIKA WLAŻEY

Szpulki występują w dwóch wersjach: Bionics i Circles. Bionics są inspirowane kształtami występującymi w naturze. W połączeniu z gumosznurkiem tworzą podporę dla roślin pnących. Dzięki dwupoziomowości płaszczyzn możemy swobodnie przekładać gumosznurek nie uszkadzając rośliny. Daje nam to również możliwość zawieszania doniczek bezpośrednio na szpulkach.

Kształty Circles, zaprojektowane w trzech wielkościach, podkreślają geometryczny charakter wzoru. Spełnią swoją funkcję w przedpokoju, ale również podczas organizacji pracy *home office*, umożliwiając odwieszanie rzeczy zarówno na szpulkach, jak i owiniętym wokół nich gumosznurku.

The Reels come in two versions: Bionics and Circles. Bionics are inspired by natural shapes. With elastic cord, they support climbers. The split-level surface lets one twine the cord with no harm to the plant. There is also the possibility of hanging flower pots directly on the reels.

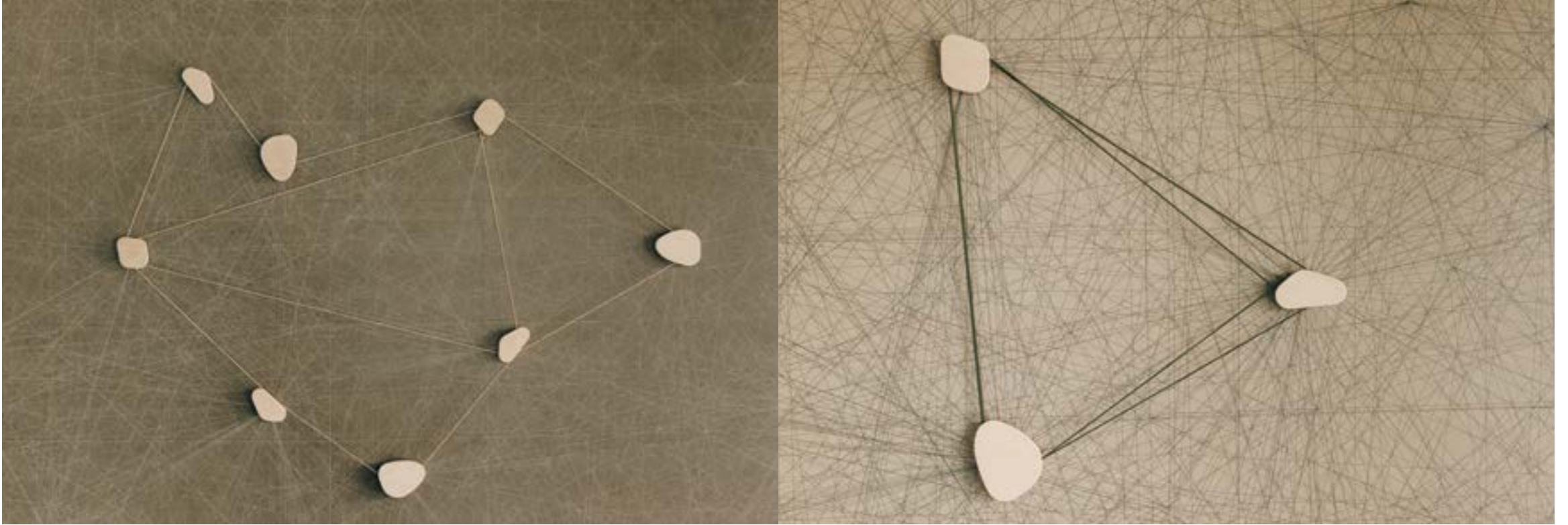
Designed in three sizes, Circles emphasize the geometric pattern. They can be useful in the hall as well as organizing a home office, where things can be hung on the reels and elastic cord alike.

Tekst / text:
 Błażej Krawczykowski
 Natalia Wrzecion

Prototyp projektu / Prototype by:
 VOX
 Lab150

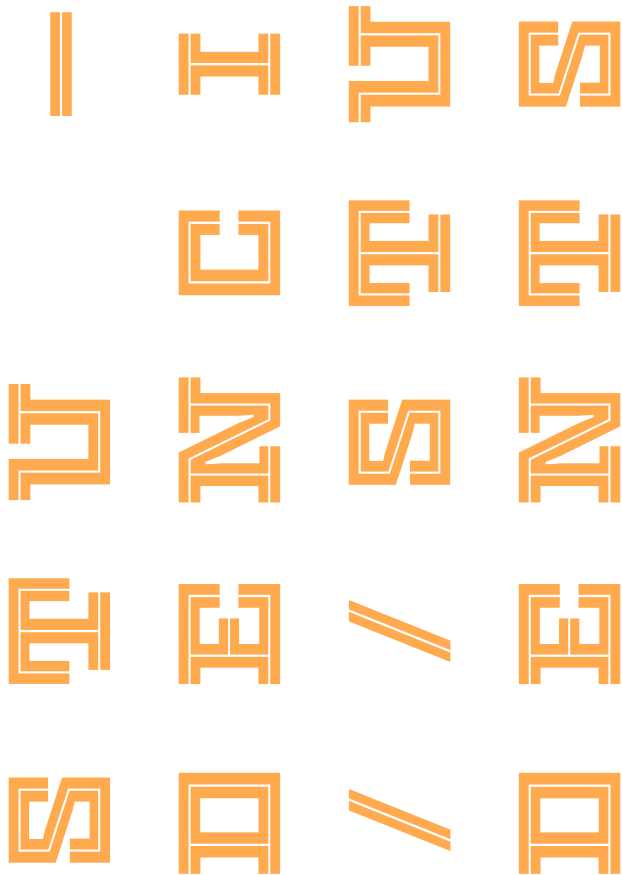

Mateusz Antończyk	mateant09@gmail.com	+48 730 901 775
Anna Pypłacz	aniapyplacz123@gmail.com	+48 723 137 908
Paulina Przychodzka	p.przychodzka@wp.pl	+48 665 020 419
Adam Kłós	adamxklos@gmail.com	+48 501 504 776
Karina Kaczkowska	karina.kaczkowska@gmail.com	+48 727 906 135
Wiktoria Matyśkiewicz	wiktoriamatyśkiewicz@gmail.com	+48 785 577 373
Patrycja Politowska	patr.politowska@gmail.com	+48 667 639 077
Hugo Kowicki	hugo.kowicki@gmail.com	+48 696 984 716
Łucja Król	lucjakrol@icloud.com	+48 609 578 498
Natalia Wrzecion	nataliawrzecion@gmail.com	+48 669 399 696
Jacqueline-Sylvie Poppek	jacquelinesylvie.popek@gmai.com	+48 510 185 922
Kasia Birukova	birukova.k.d@gmail.com	+48 510 729 135
Aleksandra Paprocka	ola.paprocka98@gmail.com	+48 508 172 772
Błażej Krawczykowski	blazej.krawczykowski@gmail.com	+48 784 017 107
Oliwia Ledzińska	oliwia.ledzinska@gmail.com	+48 501 549 194
Kuba Neumann	kuba97neumann@gmail.com	+48 604 450 792
Weronika Wlazły	weronikaa.wlazly@gmail.com	+48 883 003 844
Mateusz Żurowski	thezurekstudio@gmail.com	+48 728 795 747
Yuliya Neronskaya	neronskaya.yuliya@gmail.com	+48 574 539 833

Partnerzy / Partners

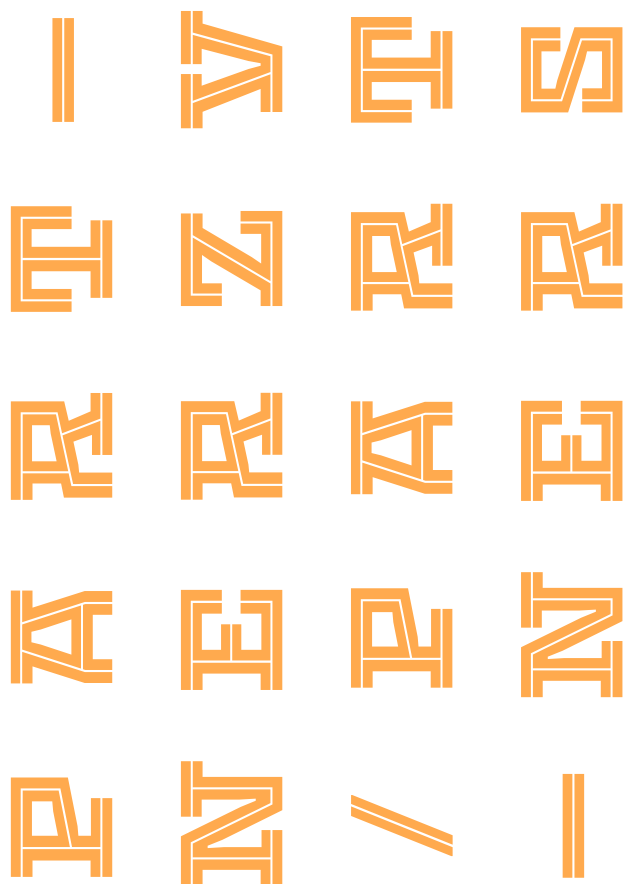
VOX

Schattdecor

EGGER

Lab150

BIZNES.meble.pl

VOX to marka wnętrzarska, która od 1989 roku konsekwentnie umacnia się na pozycji jednej z najbardziej innowacyjnych firm w branży. W swoim portfolio posiadamy unikatowe i uzupełniające się produkty, usługi oraz narzędzia takie jak VOXBOX, związane z urządzeniem mieszkań i domów.

W VOX wierzymy, że prawdziwa wolność zaczyna się w domu, a to jak mieszkamy ma ogromny wpływ na nasze życie. Dlatego nasze produkty powstają w odpowiedzi na realne potrzeby człowieka, w oparciu o metodologię design thinking. Pracują nad nimi multidyscyplinarne zespoły, w skład których, oprócz projektantów, wchodzi psychologowie, etnografowie czy socjologowie; a naszym celem jest dostarczanie kompleksowych rozwiązań wnętrzarskich. W ten sposób powstają funkcjonalne i stylistycznie dopasowane do siebie kolekcje mebli, podłóg, drzwi, tapet, dodatków oraz okładzin ściennych i elewacyjnych.

VOX to także sieć salonów wyposażenia wnętrz w całej Polsce oraz platforma sprzedaży on-line vox.pl. Prawdziwą wolność tworzenia zapewniamy konsumentom w ponad 50 krajach na wszystkich kontynentach – od Meksyku, przez Rosję, aż po Indie i Izrael.

VOX is an interior design brand that has been consistently strengthening its position as one of the most innovative companies in the industry since 1989. Our portfolio includes unique and complementary products, services and tools, such as VOXBOX, related to the furnishing of flats and houses.

At VOX, we believe that true freedom begins at home, and the way we live has a huge impact on our lives. That's why our products are created in response to real human needs, based on the design thinking process. The multidisciplinary teams that are involved in this process include, in addition to designers, psychologists, ethnographers and sociologists and our goal is to provide comprehensive interior solutions. This is how functional and stylistically matched collections of furniture, floors, doors, wallpapers, accessories as well as wall and facade cladding are created.

VOX is also a network of interior design stores throughout Poland and the on-line sales platform vox.pl. We provide true freedom of creation to consumers in over 50 countries on all continents – from Mexico, through Russia all the way to India and Israel. ■

schattddecor**Schattdecor**

One Source. Unlimited solutions.

Jesteśmy specjalistą od powierzchni dekoracyjnych!

Dzięki rozwojowi naszego portfolio produktowego z drukarni rozwinęliśmy się w specjalistę od innowacyjnych powierzchni dekoracyjnych. Nasi klienci doceniają jakość naszych produktów oraz poradę w zakresie aktualnych trendów i wzornictwa.

Wypadkową naszych analiz wzorniczych są innowacyjne produkty. Nasi klienci z branży drzewnej i meblowej mogą wybierać pomiędzy zadrukowanymi papierami dekoracyjnymi, foliami i filmami melaminowymi z bogatej kolekcji wzorów drewnopodobnych, kamienopodobnych i fantazyjnych. Analizujemy przy tym zarówno globalne trendy jak i indywidualne potrzeby naszych klientów. Nasze produkty powstają przy zastosowaniu metody wklęsłodruku oraz w procesie zadruku cyfrowego.

Schattdecor

One source. Unlimited solutions

– we are your surface specialist!

Through the continuous expansion of our product range, we have developed from a decor printing company to an innovative surface specialist. In doing so, we have thrilled customers with high-quality products as well as excellent consultation on current designs and market trends.

Using our many years of technical and design expertise, we create innovative products that excel from start to finish. Customers from the woodworking and furniture industries can choose between Printed, Impregnated and Finished Surfaces – all of which can be created as wood, stone, solid-color or fantasy designs. When developing a surface, we focus primarily on current market demands and tailor decor production precisely to individual customer requirements. Our decors are produced using either rotogravure or digital printing. ■

EGGER – właściwe rozwiązanie w każdej sytuacji

„Więcej z drewna” to najważniejsza idea, która przyświeca i towarzyszy naszej firmie niezmiennie od 1961 r. Kolekcja materiałów dekoracyjnych EGGER 2020–22 obejmuje szeroki asortyment produktów odpowiednich do różnicowanego zastosowania nie uznając przy tym żadnych kompromisów. Dodatkowo, co bardzo ważne w czasach wzrastających wymagań w zakresie higieny zarówno w przestrzeniach prywatnych, jak i komercyjnych, nasze certyfikowane powierzchnie o właściwościach antybakteryjnych nie zależą od dekoru, struktury, czy płyty nośnej (Certyfikat Zewnętrznego Niezależnego Instytutu Hohenstein). Dodatkowo różnorodność naszych płyt nośnych daje możliwość wykorzystania w projektach produktów trudnozapalnych Flammex w klasie B – S1, d0, czy o niskiej podatności na pęcznienie Hydro E1 E05 P3 CE. Bezpieczeństwo i design nie wykluczają się.

Więcej informacji: www.egger.com

EGGER – the right solution for every situation

“More from wood” is the most important idea that has guided and accompanies our company since 1961. EGGER Decorative Collection 2020–22 includes a wide range of products suitable for various applications without any compromising. In addition, which is very important in times of increasing hygiene requirements both in private and commercial spaces, our certified surfaces with antibacterial properties do not depend on the decor, structure or support board (Certificate of the External Independent Hohenstein Institute). In addition, the variety of our raw boards makes it possible to use in the projects flame-retardant products Flammex in class B – S1, d0, or Hydro E1 E05 P3 CE with low swelling behavior. Safety and design go hand in hand.

More information: www.egger.com ■

Lab150

Lab150 Innovation Centre

Lab150 to zespół specjalistów wspierający rozwój firm i pomagający w procesie tworzenia nowych produktów i usług. To ponad 3000 m² przeznaczone na realizację projektów, w tym: innowacyjny park maszynowy, Living Lab (fokusownia, przestrzeń do swobodnej aranżacji, sala do mappingu 3D, pracownia akustyczna i fotograficzna, biblioteka materiałów) oraz biura i inkubator dla młodych firm projektowych oraz kreatywnych.

Lab150 to jedyne tego rodzaju miejsce w tej części Europy – Centrum Projektowe, które pulsuje od kreatywnej energii przyciągającej pasjonatów, unikalne koncepty i wyjątkowe działania!

Lab150 Innovation Centre

Lab150 is a team of experts supporting development of businesses and assisting the process of creating new products and services. Over 3000 m² dedicated to execution of designs including: innovative machinery park, Living Lab (focus studio, acoustic and photographic studios, materials library) as well as offices and incubator for young design and creative companies.

Lab150 is one such place in this part of Europe – Design Centre pulsating with creative energy, attracting enthusiasts, unique concepts and exceptional activities! ■

BIZNES.meble.pl to uznana marka na rynku mediów branżowych, której trzon stanowią wydawany w wersji papierowej miesięcznik oraz portal, dedykowane profesjonalistom związanym z przemysłem meblarskim.

Magazyn wypełnia lukę pomiędzy fachowymi pozycjami o technologiach i produktach przemysłu meblarskiego a mediami wnętrzarskimi. Analizy zjawisk zachodzących w branży meblarskiej i w świecie biznesu, informacje o rynkach zagranicznych, ciekawe wywiady to źródła inspirującej wiedzy.

Od września 2019 roku miesięcznik „BIZNES.meble.pl” jest członkiem elitarnego Międzynarodowego Stowarzyszenia Wydawnictw Meblarskich IAFP (International Alliance of Furnishing Publications). Stowarzyszenie skupia najlepsze czasopisma poświęcone rynkowi meblarskiemu i produkcji mebli.

BIZNES.meble.pl is a recognized brand in the furniture business media market. Its core is a monthly magazine published in hard copy and a portal addressed to professionals from furniture industry.

It is the only magazine filling in the gap between expert technological papers and design journals. Analyses of phenomena occurring on furniture sector and in business world, information on foreign markets, interesting interviews – that is the source of inspiring knowledge.

Since September 2019, the “BIZNES.meble.pl” monthly is a member of the elite International Alliance of Furnishing Publications (IAFP). The association brings together the best magazines, related to the furniture market and furniture production. ■

- 165 **Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu**
- 166 **Magdalena Abakanowicz
University of the Arts Poznan**
- 168 **Pracownia Programów Edukacyjnych
i Współpracy z Przemysłem PE-P**
- 169 **Studio of Educational Programs
and Cooperation with Industry PE-P**

PL **Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu**
Wiele historii, jedna Uczelnia

Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu (UAP) to wiodąca uczelnia artystyczna w Europie Środkowo-Wschodniej. Jest jedynym uniwersytetem spośród wyższych szkół plastycznych w kraju oraz prężnie działającym ośrodkiem kultury o znaczeniu ponadregionalnym. Łącznie funkcjonuje 13 kierunków studiów, a także studia podyplomowe, Study in English, Centrum Warsztatów, Uniwersytet Artystyczny III Wieku oraz Szkoła Doktorska.

W 1919 roku powstała Szkoła Sztuk Zdobniczych. Akt założycielski możliwy był dzięki zwycięskiemu Powstaniu Wielkopolskiemu, które uutorowało drogę zapaleńcom i społecznikom skupionym wokół znaczących grup artystycznych ŚWIT i BUNT.

W okresie dwudziestolecia międzywojennego Zdobnicza brała udział w pracach nad Powszechną Wystawą Krajową i stała się najważniejszym ośrodkiem kształcącym artystów i projektantów dla przemysłu w kraju.

Obecnie prowadzona jest współpraca z instytucjami kultury, jednostkami samorządowymi i krajowymi, organizacjami społecznymi oraz wieloma ośrodkami przemysłu. Funkcjonują galerie sztuki (Miejskie Galerie UAP) prowadzone we współpracy z Miastem Poznań. W 2017 roku UAP zapoczątkował cykliczne wydarzenie kulturalne – Poznań Art Week, będące m.in. za sprawą Wystawy Końcoworocznej jednym z największych przeglądów sztuki najnowszej w regionie.

Regularnie uczestniczymy w targach i przeglądach designu, na których odnosimy wiele sukcesów. Uczelnia jest także organizatorem 7 cyklicznych konkursów o zasięgu ogólnopolskim oraz od 1983 roku wydawcą „Zeszytów Artystycznych”, uwzględnionych w wykazie Czasopism Naukowych MNiE.

Idea pluralizmu i wielokierunkowości w zakresie kształcenia przejawia się w sygnaturze Uniwersytetu Artystycznego – tzw. pracowni wolnego wyboru oraz kształceniu w zakresie dziedziny sztuk plastycznych na inżynierskich studiach architektonicznych, studiach podyplomowych i doktoranckich.

Studenci i nauczyciele akademicy, wierni intencjom założycieli UAP, czynnie włączają się w projekty mające poprawić jakość estetyczną oraz funkcjonalną przestrzeni publicznej oraz prywatnej. Czas pandemii pokazał, że prowadzone przez nas działalności: dydaktyczna, naukowa i kulturalna są adaptowalne i nowoczesne. Kultura artystyczna i kultura sieci wypracowały nowe spojrzenie dla wiele zagadnień,

a pojawiające się ograniczenia dały jednocześnie początek świeżym rozwiązaniom. W pierwszych miesiącach pandemii na terenie uczelni działało Centrum Dystrybucji i Szycia Środków Ochrony Indywidualnej prowadzonej przez akcję koronazglowy.pl i Wielkopolską Izbę Lekarską.

Misją UAP jest budowanie wartości, będących podstawą istnienia i rozwoju zaangażowanego społeczeństwa, którego relacje opierają się z jednej strony na poszanowaniu tradycji i kultury, z drugiej na wolności myśli i sztuki. Tożsamy jest to z ideą pluralizmu i wielokierunkowości w zakresie kształcenia, które w połączeniu z tzw. pracownią wolnego wyboru składają się na sygnaturę uczelni.

Potwierdzeniem efektów naszych starań w zakresie kształcenia i współpracy z środowiskiem zewnętrznym są liczne nagrody, certyfikaty i zestawienia rankingów uczelni sytuujących nas na podium wśród uczelni artystycznych i projektowych.

W 2019 roku obchodziliśmy jubileusz 100-lecia istnienia, a od 2021 roku uczelnia nosi imię wybitnej artystki Magdaleny Abakanowicz, która przez 25 lat prowadziła na niej autorską Pracownię Gobelinu.

<https://uap.edu.pl>

EN **Magdalena Abakanowicz University of the Arts Poznan** *Many stories, one University*

Magdalena Abakanowicz University of the Arts Poznan (UAP) is a leading artistic academy in the Central and Eastern Europe. It is the only university among the higher art schools in Poland and a vital cultural centre of cross-regional significance. There is a total of 13 faculties as well postgraduate studies, Study in English, Workshop Centre, Art University of the Third Age, and the Doctoral School.

The School of Decorative Arts was founded in 1919. Its founding charter was made possible by the victorious Greater Poland Uprising, which had paved the way to enthusiasts and social activists concentrated around the ŚWIT and BUNT [Dawn and Rebellion] artistic groups.

In the inter-war period, The Decorative participated in works on the Polish General Exhibition and became the most important centre for art and design education for industry in Poland.

Currently, it collaborates with cultural institutions, local authorities, social organizations and numerous industrial centres. There function art galleries (UAP Municipal Art Galleries) run in collaboration with

the City of Poznań. In 2017, UAP initiated the periodic cultural event – Poznań Art Week, which, by means of it. The End-of-Year Exhibition, has become one of the largest contemporary art reviews in the region.

The University regularly participates in design fairs and events and enjoys considerable success. It is also the organizer of 7 periodic national competitions and, since 1983, publishes “Zeszyty Artystyczne” listed as a scientific magazine by the Ministry of Culture and Education.

The idea of pluralism and cross-circularity in the area of education has been demonstrated by the UAP signature so-called free choice studio and teaching visual arts at the engineering architecture, postgraduate and doctoral studies.

Following the intentions of the UAP founders, students and academic faculty actively participate in projects dedicated to improving the aesthetic and functional quality of public and private space. The time has shown that our didactic, research and cultural operations are modern and adaptable. Due to the art and network culture, we have developed a new perspective on many subjects, and the imposed restrictions have given rise to fresh solutions. In the first months of the pandemic, there was the active Centre of Distribution and Sawing of PPE run by the koronazglowy.pl campaign and the Greater Poland Medical Association.

The UAP’s mission is to build values as the foundations of existence and development of the engaged society, whose relationships are based on the respect for tradition on the one hand, and the freedom of thought and art on the other.

The effects of our work towards education and collaboration with the environment are confirmed by numerous awards, certificates and academic rankings, situating us among the top art and design didactic centres in Poland.

In 2019, we celebrated our centenary, and since 2021 the University has been named after a brilliant artist, Magdalena Abakanowicz, who had run its original Gobelin Studio for 25 years.

<https://uap.edu.pl/english/>

PL **Pracownia Programów Edukacyjnych
i Współpracy z Przemysłem PE-P**

Program Pracowni opiera się na współpracy z przemysłem. Równolegle prowadzimy projekty semestralne i dyplomowe – społecznie odpowiedzialne i eksperymentalne. Pracownia organizuje również warsztaty projektowe („Regionalność w projektowaniu” – Meksyk 2009, podczas Dutch Design Week – Eindhoven, Niderlandy 2008, CONCURSO UNIVERSITARIO, Comex 2021).

Prowadzony od 20 lat Program Edukacyjno-Projektowy (PE-P) jest alternatywną formą kształcenia projektowego, efektywnie poszerza tok studiów o pracę z przedsiębiorstwami, przygotowuje do podjęcia pracy bezpośrednio po zakończeniu nauki. Współpraca z producentami materiałów i mebli umożliwia studentom zdobycie wiedzy w zakresie złożonego procesu tworzenia nowego produktu, w którym projektant jest jednym z ogniw twórczych jego powstawania, ściśle współpracującym z interdyscyplinarnym zespołem.

Wspólnie z partnerami z przemysłu wdrożyliśmy do produkcji ponad trzydzieści projektów. Większość z nich jest wciąż wytwarzana. Szczególnie doceniane i nagradzane projekty studentów Pracowni, wypracowane wspólnie z przedsiębiorstwami Noti, Marmorin, Defra, marka Lenart, Meble Wójcik, Schattdecor i VOX, prezentowane były wielokrotnie na międzynarodowych targach branżowych, m. in. Salone Internazionale del Mobile – Mediolan, ICFE – Nowy Jork, ISH – Frankfurt, Dutch Design Week – Eindhoven, Łódź Design Festival. Pracownia organizuje cykliczne wystawy specjalne na targach Meble Polska i ARENA DESIGN w Poznaniu oraz liczne prezentacje w galeriach w całym kraju.

prof. Katarzyna Laskowska, Joanna Lisiecka
Pracownia Programów Edukacyjnych i Współpracy z Przemysłem
Wydział Architektury i Wzornictwa
Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

EN **Studio of Educational Programs
and Cooperation with Industry PE-P**

The Studio's program is based on cooperation with the industry. We simultaneously offer mid-term and graduation projects – both socially responsible and experimental. The Studio also organizes workshops (“Regionality in design” – Mexico 2009, “Process Project Product” – 2011, and a project that took place during Dutch Design Week – Eindhoven, the Netherlands 2008, CONCURSO UNIVERSITARIO, Comex 2021).

The Project-and-Education Programme (PE-P), carried out for 20 years, is the alternative form of design education, which effectively expands the course of studies by the collaboration with enterprises, and prepares students to start their professional careers straight from the university. Cooperating with the fabrics and furniture manufacturers, students are provided with knowledge regarding the complex new product making process, in which a designer is one of the creative links and closely collaborates with an interdisciplinary team.

Together with our industry partners we have implemented over 30 designs. Most of them are still being manufactured. Some of the particularly appreciated and awarded projects of the Studio's students, developed with Noti, Marmorin, Defra, Lenart, Meble Wójcik, Schattdecor, VOX companies, were presented numerous times at international industry trade fairs such as Salone Internazionale del Mobile – Milan, ICFE – New York, ISH – Frankfurt and Dutch Design Week – Eindhoven, Łódź Design Festival. The Studio organizes cyclical special exhibitions at the Meble Polska and ARENA DESIGN fairs in Poznan, as well as numerous presentations in galleries around the country.

Prof. Katarzyna Laskowska, Joanna Lisiecka
Studio of Educational Programs and Cooperation with Industry
Faculty of Architecture and Design
Magdalena Abakanowicz University of the Arts in Poznan

Podziękowania Acknowledgements

Dziękujemy za wsparcie na każdym etapie
/ Thank you for your support at every stage:

Schattdecor

Danuta Pawlik
Tomasz Achrem
Małgorzata Sarnicka
Joanna Misiun
Kamila Loba

EGGER

Anna Myślak
Tomasz Sęk

VOX

Katarzyna Bryze
Marta Kurpińska
Małgorzata Bernady
Przemysław Jędrowski
Jan Loba
Dorota Balewicz
Natalia Polakowska
Grzegorz Łyskawiński

Colormedia

Bartłomiej i Joanna Kędziora

Lab 150

Krzysztof Peliński
Szymon Filoda
Julia Grabowska
Maciej Maćkiewicz
Łukasz Krzyżaniak

UAP

Wojciech Hora
Dariusz Kuźma
Mateusz Wróblewski
Justyna Burkiewicz
Paweł Grajkowski
Piotr Grzywacz
Bartosz Lisek
Michał Szmyt
Łukasz Borysow
Dariusz Dymek
Damian Brodka
Witold Idkowski
Krzysztof Maciejewski
Łukasz Gruszczyński
Wojciech Adamczak
Jerzy Nowak

BIZNES.meble.pl

Anna Szypulska
Marek Hryniewiecki

20 PE-P
20. edycja Programu Edukacyjno-Projektowego
Nowe funkcjonalności**Wydawca**

Pracownia Programów Edukacyjnych i Współpracy z Przemysłem
Wydział Architektury i Wzornictwa
Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

Redaktor prowadzący

Katarzyna Laskowska

Partnerzy 20 PE-P

VOX
SCHATTDECOR
EGGER
LAB150

Patronat medialny

BIZNES.MEBLE.PL

Projekt graficzny i skład

Szymon Sznajder
www.typolis.pl

Redakcja i tłumaczenia

Alicja Gorgoń

Zdjęcia

Igor Drozdowski

Kroje pisma

Shelf, Szymon Sznajder
Slag, Krzysztof Kochnowicz

Druk i oprawa

Zakład Poligraficzny
Moś i Łuczak sp.j.

ISBN: 978-83-66608-28-3
Poznań 2021

© Copyright

Autorzy i Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

Wszelkie prawa zastrzeżone. Kopiowanie, przedrukowywanie
i rozpowszechnianie całości, fragmentów lub reprodukcji
niniejszej pracy bez pisemnej zgody Wydawcy zabronione.

20 PE-P**The 20th edition of the Educational-Design Program**
New functionalities**Publisher**

Studio of Educational Programs and Cooperation with Industry
Faculty of Architecture and Design
Magdalena Abakanowicz University of the Arts in Poznan

Managing Editor

Katarzyna Laskowska

Partners of 20 PE-P

VOX
SCHATTDECOR
EGGER
LAB150

Media patronage

BIZNES.MEBLE.PL

Graphic design and typesetting

Szymon Sznajder
www.typolis.pl

Editorial and translation:

Alicja Gorgoń

Photos

Igor Drozdowski

Typeface

Shelf by Szymon Sznajder
Slag by Krzysztof Kochnowicz

Printing and binding

Printing house
Moś i Łuczak sp.j.

ISBN: 978-83-66608-28-3
Poznań 2021

© Copyright

Authors and
Magdalena Abakanowicz
University of the Arts Poznan

All rights reserved. No part of this publication may be transmitted
in any form and by any means, electronic or mechanical, including
photocopy, recording, or any storage and retrieval system, without
the prior permission in writing from the publisher.

UAP | POZNAŃ

20 PE-P

www.uap.edu.pl

ISBN: 978-83-66608-28-3